وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ

پنهنجي پالڻهار جي تعريف واري تسبيح صبح شام پڙهو.

خزينة الاوراد

وظائفِ معمولات

حافظ عبدالقيوم مهر سڪندري

سڪندريه پبليڪيشنز

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِيْٓ اَسْتَجِبْ لَكُمْ ؕ

خَزِيْنَةُ الْأَوْرَادِ

(نئون ۽ اضافہ شدہ ايڊيشن)

وظائف ۽ معمولات

حضرت پير سائين پٽ ڌڻي ؒ، حضرت پير سائين روزي ڌڻي ؒ

حضرت پير سائين تجر ڌڻي ؒ، حضرت پير سائين ڪوٽ ڌڻي ؒ

حضرت پير سائين سورهيه شهيد ؒ، حضرت پير سائين ڇٽ ڌڻي ؒ

ترتيب

حافظ عبدالقيوم مهر سڪندري

ناشر

سڪندريه پبليڪيشنز

جامعه راشديه درگاھ شريف پير سائين پاڳارا

خيرپور ميرس

حق ۽ واسطا محفوظ

ڪتاب جو نالو:	خزينة الاوراد
تاليف :	حافظ عبدالقيوم مهر
ڪمپوزنگ :	ميمونہ ڪمپوزرس سنجهورو
ٽائٽل خطاطي :	علامہ فقير فيض محمد سڪندري
سن اشاعت :	2020ع ، پيرو ڇيون
تعداد:	1100

ملڻ جا هنڌ

جامعہ راشديہ درگاھ شريف پيرجوڳوٺ،

مدرسہ صبغة القرآن شاھ مردان شاھ سنجهورو،

مدرسہ صبغة الفرقان شاھ مردان شاھ اوڍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مَوْلَایَ صَلِّ وَسَلِّمْ دَائِمًا اَبَدًا
عَلٰى حَبِیْبِكَ خَیْرِ الْخَلْقِ كُلِّهِمِ
مُحَمَّدٌ سَیِّدُ الْكَوْنَیْنِ وَالثَّقَلَیْنِ
وَالْفَرِیْقَیْنِ مِنْ عُرْبٍ وَّمِنْ عَجَمِ

بسم الله الرحمٰن الرحيم

دعا جا بابرڪت ڪلمان

اللهم صل وسلم وبارك علىٰ سيدنا محمد عبدك وحبيبك ورسولك

الله تعاليٰ جو ذڪر، حضرت نبي ڪريم ﷺ جن تي درود وسلام ۽ مختلف وقتن تي مقرر ورد ۽ وظيفا بي حد خير ۽ برڪت وارا عمل آهن. جن جي ذريعي الله تعاليٰ جي رضا ۽ قرب ۽ حضرت نبي ڪريم ﷺ جن جي شفاعت جي نعمت حاصل ٿئي ٿي.

اسان جي قادري سلسلي جي بزرگن دين، دنيا ۽ آخرت جي برڪتن جي حصول خاطر تلاوت قرآن سان گڏ اهي شيون هميشہ پنهنجي معمول ۾ رکيون.

پنهنجي سلسلي جي مشائخن جي معمولات ۽ وظيفن جي اجازت جي جيڪا ضرورت هوندي آهي، سلسلي جي لحاظ کان جماعت سڳوري کي ان اجازت سان گڏ منهنجي نصيحت ۽ مشورو آهي تہ پنج وقتي نماز، سلسلي جي ذڪر سان گڏ نبي ڪريم ﷺ جن تي صلوٰت شريف ۽ هنن متبرڪ وظيفن کي پنهنجي معمول ۾ رکندا تہ دين ۽ دنيا جون ڀلايون نصيب ٿينديون.

والسلام

حضرت پير سائين سيد صبغت الله شاه ثالث (دامت برڪاتهم العاليہ) پير پاڳارو VIII

سجاده نشين درگاهہ مبارڪ حضرت پير سائين روضي ڌڻي قدس سره العزيز

بسم الله الرحمٰن الرحيم

دعا جا بابرڪت ڪلمان

اللهم صل وسلم و بارك علىٰ سيدنا محمد عبدك وحبيبك و رسولك

الله تعاليٰ جو ذڪر، حضرت نبي ڪريم ﷺ جن تي درود وسلام ۽ مختلف وقتن تي مقرر ورد ۽ وظيفا بي حد خير ۽ برڪت وارا عمل آهن. جن جي ذريعي الله تعاليٰ جي رضا ۽ قرب ۽ حضرت نبي ڪريم ﷺ جن جي شفاعت جي نعمت حاصل ٿئي ٿي.

اسان جي قادري سلسلي جي بزرگن دين، دنيا ۽ آخرت جي برڪتن جي حصول خاطر تلاوت قرآن سان گڏ اهي شيون هميشه پنهنجي معمول ۾ رکيون.

پنهنجي سلسلي جي مشائخن جي معمولات ۽ وظيفن جي اجازت جي جيڪا ضرورت هوندي آهي، سلسلي جي لحاظ کان جماعت سڳوري کي ان اجازت سان گڏ منهنجي نصيحت ۽ مشورو آهي ته پنج وقتي نماز، سلسلي جي ذڪر سان گڏ نبي ڪريم ﷺ جن تي صلوٰت شريف ۽ هنن متبرڪ وظيفن کي پنهنجي معمول ۾ رکندا ته دين ۽ دنيا جون ڀلايون نصيب ٿينديون.

والسلام

سيد صبغت الله شاه ثالث پير پاڳارو

سجاده نشين درگاه مبارڪ حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سره العزيز

انتساب

آئون احقر پنهنجي هيءَ ادني ڪاوش نهايت عقيدت ۽ احترام سان

پنهنجي مرشد مربي، ولي نعمت، محسن ملت، حضرت پيرسائين سيد **شاهه مردان شاهه ثاني ڇٽ ڌڻي** قدس سره جن جي خدمت اقدس ۾ پيش ڪريان ٿو ، جن پنهنجي دانائي ۽ دانشمندي ، اعلي سوچ ۽ عظيم ڪردار سان حر جماعت کي بلندين جي اوج ۽ عروج تي پهچايو.

عبدالقيوم سڪندري

پنهنجي پاران

اَلۡحَمۡدُلِلّٰهِ رَبِّ الۡعَالَمِيۡنَ وَالۡعَاقِبَةُ لِلۡمُتَّقِيۡنَ وَالصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلٰى رَسُوۡلِهِ الۡكَرِيۡمِ سَيِّدِنَا وَمَوۡلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى آلِهٖ وَصَحۡبِهٖ اَجۡمَعِيۡنَ

وقت جي عارفن ۽ طريقت جي بزرگن، جتي پنهنجو پاڻ شريعت ۽ طريقت جي واٽ ۾ وقف ڪيو،شرعي احڪامات جي پابندي ۽ ڪامل پيرويءَ سان گڏ پنهنجا ڏينهن ۽ راتيون،خلوت ۽ جلوت ۾ الله تعاليٰ جي يادگيريءَ ۾ بسر ڪيون، اتي پنهنجي پوئلڳن جي اصلاح و هدايت سان گڏ انهن جي تزڪيه نفس واسطي به پنهنجون سموريون ڪوششون بجا آنديون، هرقدم ۽ منزل تي انهن جي رهبري ۽ راهنمائي جو فريضو سرانجام ڏيندي، تصوف جي مختلف سلوڪ ۽ شغلن جو ڏس ڏنائون، مهل موقعي جي مناسبت سان ورد، وظيفا، شغل ۽ ذڪر اذڪار پڙهڻ جي تاڪيد ڪيائون. مرشدن سڳورن جي اهڙي رهنمائي جي ثمر ۽ نتيجي ۾ سندن مريد ۽ معتقد طريقت جون منزلون طئي ڪندا، فنا في الله ۽ بقا بالله جو درجو ماڻي وقت جا غوث ، قطب ۽ عارف ٿي ويندا هئا.

برصغير جي عظيم۽ معروف خانوادي 'راشديه خاندان' جون علمي، عملي، مذهبي، ملّي، سياسي، سماجي، رفاهي۽عسڪري خدمتون عالم آشڪار آهن. هن پرفتن دؤر ۾حرجماعت جو منظم،مربوط ۽ متحد هئڻ پاڳاره بزرگن جي فيض ۽ محنت جو ثمر آهي.الحمدلله اڄ حر جماعت، هر شعبي۾پنهنجوالڳ تشخص۽سڃاڻپ رکي ٿي.

ذڪر ۽ پنج وقتي نماز سان گڏ تهجد جي ادائيگي به هن جماعت جو شعار آهي ئي ، پر ان سان گڏ پنج وقتي ورد وظيفا به سندس معمول جو حصو آهن. جماعت جي اها تربيت به مرشدن ڪريمن جي هٿان ٿي آهي.

ملفوظات شريف پيرسائين روضي ڌڻي قَدَّسَ اللهُ سِرَّهٗ ۽ خزانة المعرفت (ملفوظات پيرسائين تجر ڌڻي قَدَّسَ اللهُ سِرَّهٗ) ۾ ڪيترن ئي هنڌن تي آهي ته حضرت پيرسائين سيد محمد راشد روضي ڌڻي قَدَّسَ اللهُ سِرَّهٗ ۽ حضرت پيرسائين سيد صبغت الله شاه اول تجر ڌڻي قَدَّسَ اللهُ سِرَّهٗ جن ڪان فقير ، مختلف قسمن جا شغل ، لطيفا، ورد ۽ وظيفا پڇندا هئا ، پوءِ پاڻ ڪمال مهرباني سان انهن جو تفصيل ٻڌائي انهن جي رهنمائي ڪندا هئا.گهڻن فقيرن کي پاڻ به حڪم فرمائيندا هئا ته

هي ورد ۽ وظيفا پڙهو.حضرت پيرسائين سيد شاه مردان شاه ثاني ڇٽ ڌڻي قَدَّسَ اللهُ سِرَّهٗ جن جي حضور ۾ ڪي ئي فقير ان حوالي سان درخواستون ۽ عرض پيش ڪندا هئا، پاڻ سونهارا هر هڪ کي سندس مرضي ۽ منشا موجب شغلن ۽ وردن جي اجازت عطا فرمائيندا هئا.

جماعت جي فقيرن کي اڪثر ڏٺو ويو ته نماز کان پوءِ صبح ۽ شام ۽ مختلف وقتن ۾ شوق ۽ پابندي سان ورد ۾ مشغول هوندا آهن. پر هڪ ڳالهه مون محسوس ڪئي ته فقيرن جي گودڙين ۾، مسجدن ۽ گهرن ۾ ورد ۽ وظيفن جا مختلف ڪتاب هوندا آهن، اها سوچ ذهن ۾ رکي ته جماعت کي پنهنجي مرشدن هٿان ڏسيل انتهائي مستند اوراد ۽ وظائف تي مشتمل ڪو ڪتاب پيش ڪجي.

ان حوالي سان مون ملفوظات شريف، خزانة المعرفت، تنبيه الفقراءِ جي مطالعي سان گڏ مختلف فقيرن سان ڪچهريون ڪيون ته مونکي منهنجي اميد کان وڌيڪ مواد ملي ويو. انهن سڀني کي هڪ هنڌ گڏ ڪري ترتيب ڏنم ته باقاعده هڪڙو ڪتاب تيار ٿي ويو.

ڪتاب کي خزينة الاوراد جو نالو ڏئي ان ۾ شمس العارفين حضرت پير سائين سيد محمد بقا شاه پٽ ڌڻي (1135/1723_1198ھ/1783ع)، امام ا لعارفين حضرت پير سائين سيد محمد راشد روضي ڌڻي (1171/1758_1234ھ/1819ع)، حضرت پير سائين سيد صبغت الله شاه اول تجر ڌڻي (1193/1779_1246ھ/1831ع)، شمش العلماءِ پير سائين سيد شاه مردان شاه اول ڪوٽ ڌڻي (1279/1862_1340ھ/1921ع)، حضرت پيرسائين سيد صبغت الله شاه ثاني پڳ ڌڻي(1327/1909_1362ھ/1943ع) ۽ حضرت پيرسائين سيد شاه مردان شاه ثاني ڇٽ ڌڻي (1347/1928_1433ھ/2012ع) قدس الله سرهم الاقدس جن جا ڏسيل ۽ پڙهيل وظيفا شامل ڪيا ويا آهن. هي ڪتاب، علمي حوالي سان ڪٿي ڪو وڏو ڪارنامو نه هجي پر منهنجي محبت ۽ عقيدت جو هڪڙو عڪس آهي جنهن کي آئون دنيا ۾ وڏي سعادت سان گڏ آخرت جي نجات جو آسرو ۽ اميد پڻ سمجهان ٿو. جماعت جا فقير ۽ تمام مسلمان هن ڪتاب جو ورد ڪندي هن عاجز کي پنهنجي دعائن ۾ ضرور ياد ڪن ته سندن وڏا وڙ ٿيندا.

دعائن جو محتاج

عبدالقيوم مهر سڪندري

هدايتون

وظيفو رضاءِ الاهي لاءِ

حضرت پير سائين سورهيه شهيد قَدَّسَ سِرَّهُ جن فرمايو ته اي فقيرو! هميشه جيڪو وظيفو پڙهجي ۽ ڏهو يا چاليهو ڪڄي ته خاص رب ڪريم جي راضپي لاءِ ڪڄي . ناجائز ۽ غير شرعي ڪمن لاءِ وظيفو پڙهڻ ڪبيرو گناه آهي. (تنبيه الفقراءِ)

وظيفي جو انداز

خليفي ميان لقمان رحمة الله عليه، حضرت پيرسائين تجر ڌڻي قَدَّسَ سِرَّهُ جن جي خدمت ۾ عرض ڪيو ته حضرتا!حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قَدَّسَ سِرَّهُ ڪيتري انداز وظيفي جي پابندي ۽ معمول رکندا هئا؟ پاڻ فرمايائون ته اڍائي سيپارن جو اندازۡ مان به ايترو وظيفو پڙهي فارغ ٿيو آهيان. (خزانة المعرفت ۴۳۲)

وظيفو ڪيئن پڙهجي

خليفي ميان لقمان رحمة الله عليه نقل ڪيو ته حضرت پيرسائين روضي ڌڻي جن فرمايو ته ڪنهن مريد حضرت ميان سائين (پيرسائين پٽ ڌڻي قَدَّسَ سِرَّهُ) جن کان پڇيو ته حضرتا! ٽيٽيهو هڪ هٿ تي پڙهجي يا ٻنهي هٿن تي؟ حضرت ميان سائين وراڻيو ساڄي هٿ تي پڙهجي. اهو سوال فقير وري ڪنهن ملان کان پڇيو جنهن چيو ته ٻنهي هٿن تي پڙهجي. پوءِ فقير ٻيهر حضرت ميان سائين قَدَّسَ سِرَّهُ کي عرض ڪيو ته قبلا! هڪ ملان هيئن چوي ٿو. پاڻ قَدَّسَ سِرَّهُ فرمايائون ته ڇا اسان توکي ٻڌايو نه هو (ته ساڄي هٿ تي پڙهجي) تو اجايو مسئلي کي خارستان (ڪنڊن) ۾ وجهي ڇڏيو، تون ملان جي ڳالهه کي ڪن نه ڏي ، وظيفو ساڄي هٿ تي پڙهندو ڪر. (ملفوظات ۲/۲۰۳)

وظيفي تي هميشگي ڪندڙ

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قَدَّسَ سِرَّهُ جن فرمايو ته جيڪڏهن ڪنهن ماڻهو وظيفي تي هميشگي ڪئي ۽ ڪڏهن ان کان پڙهڻ نه وسريو ته پوءِ بيماري جي سختي وارن ڏينهن ۾ الله تعاليٰ ان کي ان جو ثواب عطا ڪندو ۽ ملائڪن کي حڪم ٿيندو ته هن ٻانهي کي سخت بيماري جي ڪري وظيفو

ڇڏڻو پيو، نہ ڪنهن نفساني غرض جي ڪري ، ان ڪري ڪيس پورو اجر عطا ڪيو وڃي. (ملفوظات٢ / ٣٠٣)

ناغو نہ ڪري

خليفي ميان لقمان رحمة الله عليه نقل ڪيو تہ حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سرہ جن فرمايو تہ جيڪڏهن ڪو بہ وظيفو پاڻ تي مقرر ڪجي تہ ان کي هميشہ لازم سمجهي ۽ ڪڏهن بہ ناغو(وقفو) نہ ڪري ، جيڪڏهن سستي ڪيائين تہ گويا پھرين الله تعاليٰ جي ذات سان مخلص ٿي پوءِ وري مخالف ٿيو آهي .(ملفوظات ٢/ ٣٠٣)

وظيفو وسري وڃي تہ!

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سرہ جن فرمايو تہ ڪنهن کان مقرر ورد وسري وڃي تہ ' سُبْحَانَ اللهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ' هڪ سؤ ڀيرا ورد ڪري تہ قضا ورد ادا ٿي ويندو. ۽ ان کي اوترو ثواب ملندو. (ملفوظات ٢/ ٣٠٥)

جنهن ڏينهن سڀ وظيفا وسري وڃن

حضرت پيرسائين ڇٺ ڌڻي قدس سرہ جن فرمايو تہ جنهن ڏينهن سڀ وظيفا وسري وڃن تہ هي آيتون هڪ ڀيرو پڙهيون وڃن:

فَسُبْحٰنَ اللهِ حِيْنَ تُمْسُوْنَ وَحِيْنَ تُصْبِحُوْنَ ○ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَّحِيْنَ تُظْهِرُوْنَ ○ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ○ (الروم: ١٩،١٨،١٧) (قلمي نسخو ص ١٩)

مرشد ڪريم جو وظيفو

خليفي محمود فقير رحمة الله عليه ، حضرت روضي ڌڻي قدس سرہ جن کان سوال پڇيو تہ حضرتا! مرشد ڪريم جو وظيفو سندن اجازت جي بغير پڙهي سگهجي ٿو؟ پاڻ قدس سرہ فرمايائون تہ نبوي وظيفي ۽ مرشد جي وظيفي جي ڪما حقہ تحقيق ڪرڻ گهرجي، جيڪڏهن يقين ٿئي تہ بہ اجازت آهي ، پر مسنون وظيفو يا مرشد ڪريم جو وظيفو بغير اجازت پڙهڻ نہ گهرجي. (ملفوظات ٢/ ٣٠٥)

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حضرت پير سائين روضي ڌڻي قَدَّسَ سِرَّهُ الله فرمايو ته:

”انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَام جي مڙني ڪتابن جو خلاصو قرآن مجيد آهي، وري قرآن جو خلاصو يعني اُمّ القرآن ’سورة الفاتحه‘ آهي ۽ سورة الفاتحه جو خلاصو ’ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ‘ آهي، جيڪي علم قرآن مجيد ۾ ذڪر ڪيا ويا آهن، اهي سيئي وري بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ جي ’ب‘ ۾ آهن.“

(ملفوظات ٢/٣٠٣)

سُوْرَةُ الْفَاتِحَةِ جي فضيلت

هي قرآن مجيد جي پهرين سورت آهي، مڪي مڪرم ۾ نازل ٿي، هن ۾ هڪ رڪوع، ست آيتون، ستاويهه ڪلما ۽ هڪ سؤ چاليهه حرف آهن.

حضرت انس رضي الله عنه کان روايت آهي ته نبي پاڪ ﷺ جن فرمايو! ڇا تو کي افضل القرآن جي خبر نه ڏيان؟ حضرت انس رضي الله عنه عرض ڪيو ته جي قبلا! پاڻ ﷺ جن فرمايو :(اها آهي)

﴿ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴾

(صحيح مسلم، مستدرڪ للحاڪم، صحيح ابن حبان)

حضرت ابو سعيد بن معليٰ رضي الله عنه کان روايت آهي ته آئون مسجد ۾ نماز پڙهي رهيو هوس ته نبي پاڪ ﷺ جن مون کي سڏيو، (نماز ۾ هئڻ ڪري) مون ڪين جواب نه ڏنو، پوءِ جڏهن خدمت ۾ حاضر ٿيس ته عرض ڪيم يارسول الله! آئون نماز پڙهي رهيو هوس، تنهن تي پاڻ ڪريمن ﷺ جن فرمايو ڇا الله تعاليٰ حڪم نه فرمايو آهي ته:

﴿ اِسْتَجِيْبُوْا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ اِذَا دَعَاكُمْ ﴾ (الانفال:٢٤)

(ترجمو: الله ۽ رسول کي جواب ڏيو، جڏهن توهان کي سڏين)

پوءِ فرمايائون ته مسجد مان نڪرڻ کان اڳ تو کي هڪ سورة سيکاريندس، جيڪا قرآن پاڪ ۾ وڏي فضيلت واري آهي، پوءِ پاڻ ڪريمن ﷺ جن منهنجو هٿ ورتو، جڏهن اسان مسجد کان نڪرڻ وارا هئاسين ته عرض ڪيم، قبلا! توهان فرمايو ته قرآن پاڪ جي وڏي سورة سيکاريندس. پاڻ ڪريمن ﷺ جن فرمايو (اها آهي.)

﴿ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴾

هي سبع مثاني (اهي ست آيتون جن جي بار بار تلاوت ڪئي وڃي ٿي) آهن.

(صحيح البخاري ٢/٦٤٢، سنن ابي داؤد ١٠٦١٥، سنن نسائي ١/١٤٥)

حضرت پيرسائين روزي ڌڻي قدس الله سره

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس الله سره سفر ۾ محتاجي کان امن بابت پين سورتن سان گڏ سورة فاتحه جو ڏس ڏنو آهي. (ملفوظات ٢/٣٠١)

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس الله سره پاڻ به (وظيفي طور) سورة فاتحه جو ورد گهڻو ڪندا هئا.

فجر جي سنت ادا ڪرڻ ڪان پوءِ ايڪتاليهه (٤١) پيرا، فرض ادا ڪرڻ ڪان پوءِ سٺ (٦٠) پيرا، ٻپهري جي فرض ۽ سنت ادا ڪرڻ ڪان پوءِسٺ (٦٠) پيرا، سانجهي (مغرب) جي نماز ادا ڪرڻ ڪان پوءِ ٦٠ پيرا ۽ سومهڻي (عشا) جي فرض ادا ڪرڻ ڪانپوءِ ٦٠ پيرا پڙهندا هئا. (اهڙي طرح پاڻ نماز ڪان علاوه ١٢١ پيرا سورة فاتحہ جي تلاوت ڪندا هئا.) (ملفوظات ٣٠٨,٣٠٦٠/٢)

حضرت پيرسائين تجر ڏٺي قدس سره

پليي فقير لاڪي، هڪڙي ڏينهن حضرت پيرسائين تجر ڏٺي قدس سره جي خدمت ۾ عرض ڪيو تہ قبلا! ٻانهي کي ڪنهن وظيفي جو حڪم ڪريو، جيڪو پڙهندو رهان، جواب ۾ پاڻ فرمايائون تہ فجر جي نماز ڪان پوءِ الحمد شريف (سورة فاتحہ) ٢٠ پيرا، ٻپهري جي نماز ڪان پوءِ ٣٠ پيرا، ٽيپهري (عصر) جي نماز ڪان پوءِ ١٠ پيرا،سانجهيءَ (مغرب) جي نماز ڪان پوءِ ٢٠ پيرا ۽ سومهڻي (عشاءِ) جي نماز ڪان پوءِ ٢٠ پيرا پڙهندو رهہ. وري فرمايائون تہ اسان بہ پڙهندا رهندا آهيون.
(خزانة المعرفت ٤٤٥)

☆ حضرت پيرسائين تجرڏٺي قدس سره ختم قادريہ، ختم خواجگان (نقشبنديہ) ۽ ٻين وظيفن ۾ سورة فاتحہ ڪثرت سان پڙهندا ۽ ڏسيندا هئا. (خزانة المعرفت ٤٤٣)

حضرت پيرسائين سورهيہ شهيد قدس سره

حضرت پيرسائين سورهيہ شهيد قدس سره پنهنجي قيد دوران تصنيف ڪيل ڪتاب ’تنبيہ الفقراءِ‘ ۾ لکيو آهي تہ سورة فاتحہ ۾ هرمرض، مصيبت ۽ تڪليف لاءِ شفا آهي، باوضو ٿي پاڪ جاءِ تي ويهي، سٺ پيرا پڙهڻ بعد مريض تي دم ڪجي يا پاڻي تي شوڪاري مريض کي پيارجي تہ ان شآءَالله ربّ ڪريم شفا ڏيندو.
(تنبيہ الفقراءِ)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ رَبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ ۙ﴿۱﴾ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۙ﴿۲﴾ مٰلِكِ يَوۡمِ الدِّيۡنِ ؕ﴿۳﴾ اِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَ اِيَّاكَ نَسۡتَعِيۡنُ ؕ﴿۴﴾ اِهۡدِنَا الصِّرَاطَ الۡمُسۡتَقِيۡمَ ۙ﴿۵﴾ صِرَاطَ الَّذِيۡنَ اَنۡعَمۡتَ عَلَيۡهِمۡ ۙ۬ غَيۡرِ الۡمَغۡضُوۡبِ عَلَيۡهِمۡ وَ لَا الضَّآلِّيۡنَ ﴿۷﴾

سُوْرَةُ یٰسٓ جي فضيلت

سورة يٰس قرآن مجيد جي ٣٤ هين سورة آهي ، مڪي مڪرم ۾ نازل ٿي، هن ۾ ۵ رڪوع، ٨٣ آيتون، ٧٩٣ ڪلما ۽ ٣٠٠٠ حرف آهن.
حضرت معقل بن يسار رضي الله عنه ڪان روايت آهي ته نبي ڪريم ﷺ جن فرمايو ته قران مجيد جي دل سورة يٰس آهي، جيڪو ماڻهو الله تعاليٰ جي رضامندي ۽ آخرت جي گهر لاءِ پڙهندو، الله تعاليٰ ان کي بخشي ڇڏيندو. اها سورة پنهنجي قريب الموت (سڪرات وارن) قريبن تي پڙهو.
(الترغيب والترهيب ٢،١/٢٢٧٠، ٣٧٧، سنن ابي داؤد، سنن ابن ماجہ، مسند احمد)

حضرت پيرسائين پٽ ڌڻي قدس سره

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سره جن فرمايو ته فاروقي قوم جو هڪ شخص غربت ۽ گهڻي عيال سببان پريشان هو، ان خواب ۾ هاتفي آواز ٻڌو ته تون قادري باغيچي جي صاحب وٽ وڃ، اتان تنهنجي مشڪل آسان ٿيندي. خواب مان سجاڳ ٿيڻ بعد ويتر پريشان ٿيو (ته ان بزرگ کي ڪٿي ڳوليان.) پوءِ ڪنهن ٻڌايو ته سيدن واري سائيدي ۾ هڪ ڪامل ولي (حضرت ميان سائين سيد محمد بقا شاهه شهيد پٽ ڌڻي قدس سره) قادري باغيچي جو صاحب آهي، ان خبر پوڻ شرط ڏاڍو خوش ٿيو ۽ حضرت ميان سائين قدس سره وٽ حاضر ٿي عرض ڪيائين ته: حضرتا! ٻانهو گهڻو مفلس ۽ عيالدار آهي ۽ گهڻي بڪ سببان رات ڏينهن پريشان آهي، تنهنڪري اهڙي عنايت ٿئي جو انهيءَ وبال ڪان ڇوٽڪارو لهي آسودو ٿيان.
حضرت ميان سائين قدس سره جواب ۾ فرمايو اسان ڪجهه به نه ٿا ڄاڻون، پر منهنجي مرشد مربي حضرت شاهه عبدالقادر حسني رضي الله عنه جن عنايت فرمائي قدم مبارڪ ٻن ڪلهن جي وچ تي رکي، ان وقت قادري خزاني مان سورة يٰس جو اذن عطا فرمايائون ، مون ان جي زڪواة ڪونه ڪئي آهي، پر توکي يٰس شريف جي زڪواة جو اذن (اجازت) ڏيان ٿو. پوءِ اهو شخص فقط اجازت ملڻ شرط مسڪيني مان ڇوٽڪارو لهي، جلدي ئي شاهوڪارن مان ٿي پيو.
(ملفوظات ١/٤٦٤)

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قَدَّسَ اللّٰهُ

احمد فقير ناهيو نقل ڪري ٿو ته حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قَدَّسَ اللّٰهُ جن جمعي جي ڏينهن منبر تي ويهي وعظ ۾ حديث شريف بيان فرمايائون ته جيڪو سورة يٰس هميشه پڙهندو رهندو ، اهو جڏهن فوت ٿيندو ۽ ان کي قبر ۾ دفن ڪندا پوءِ الله تعاليٰ جي حڪم سان پڇا جي لاءِ فرشتا ايندا ، ان وقت سورة يٰس فوتيءَ جي سيني تي ويهي رهندي ، فرشتا ان کي چوندا ته اي سورة يٰس ! هن ميت جي سيني کان پري ٿيءُ ته اسان ان کان سوال جواب پڇون. پوءِ سورة يٰس چوندي ته جيستائين هن کي بهشت ۾ وٺي نه وينديس ، تيستائين هن کان جدا نه ٿينديس، ڇو ته اهو مونکي هميشه پڙهندو هو ، ان جو مون تي حق آهي. فرشتا، الله تعاليٰ جي دربار ۾ سورة يٰس جو ميت جي سيني تي ويهڻ ، ان جي سوالن کان منع ڪرڻ ۽ جنت ۾ داخل ڪرڻ جي حقيقت پيش ڪندا . پوءِ جواب ايندو ته سورة يٰس کي چئو ته الله تعاليٰ جي حڪم سان هن ميت جي سيني تان لهي وڃ ، ان بعد سورة يٰس فرشتن کي چوندي ته اي فرشتؤ! منهنجي پاران الله تعاليٰ جي دربار ۾ عرض ڪيو ته اي خداوند! جيڪڏهن آئون واقعي تنهنجي قرآن جي سورة آهيان ته مون کي ان ميت کان ڌار نه ڪر، هن کي جنت نعيم ۾ پهچاءِ، نه ته مونکي قرآن مجيد مان ٻاهر ڪڍي ڇڏ. جڏهن فرشتا الله تعاليٰ جي دربار ۾ سورة يٰس جو اهو عرض پهچائيندا، تڏهن الله تعاليٰ جي رحمت جو درياءُ جوش ۾ اچي ويندو ۽ فرشتن کي حڪم ٿيندو ته سورة يٰس جي رضامندي لاءِ ڦيريان ميت جي قبر هر طرف هڪ هڪ ميل ڪشادي ڪريو ۽ بهشتي شمعن، جنتي بسترن ۽ نوراني فرشن سان سينگاريو ۽ سنر حورون ٻه ان سان گڏ رکو ۽ ان جي قبر ۾ بهشت جي طرف کان دريچو کولي ڇڏيو ته بهشتي بهارين ۾ محفوظ ۽ محظوظ ٿئي. (ملفوظات ۲/۳۰۳_۳۰۴)

حضرت پيرسائين تجر ڌڻي قَدَّسَ اللّٰهُ

خليفي ميان لقمان رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ کان نقل آهي ته هڪ ڏينهن حضرت خليفة الله (پيرسائين تجر ڌڻي قَدَّسَ اللّٰهُ) رمضان جي مهيني ۾ اعتڪاف ۾ هئا، عصر (ٽيپهريءَ) جي نماز کان پوءِ سورة يٰس جي زڪواة پوري ڪئي هئائون ، فقيرن جي جماعت به ي□س سڳوري جي زڪواة کان فارغ ٿي، حضور شريف ۾ هديو پيش ڪيو ، پاڻ سونهارن بارگاهِ ڪبريا ۾ دعا جا هٿ کڻي ختمو بخشيو.

(خزانة المعرفت ٢٤٣)

خليفي ميان لقمان رحمة الله عليه کان ڪي نقل آهي تہ هڪ ڀيري رمضان جي مهيني ۾ درگاه مبارڪ تي حاضري واسطي آيس، واٽ تي سورة يٰس جي زڪواة گهوڙي تي سواري جي حالت ۾ پڙهندو آيس، جڏهن حضرت خليفة الله قدس سره جي خدمت ۾ حاضر ٿيس تہ يٰس شريف جي زڪواة پڙهي اچڻ بابت عرض ڪيم، جواب ۾ فرمايائون تہ اي خليفا ! اسان ڪيترا ڀيرا حضرت جن (پير سائين روضي ڌڻي قدس سره) ڪي سفر ۾ ڏٺو تہ نماز ادا ڪري، اتي ئي سورة يٰس جي زڪواة جو وظيفو پڙهڻ شروع ڪري ڏيندا هئا. (خزانة المعرفت ٤٣٢)

هڪ ڀيري پاڻ قدس سره اشراق جي وقت تازو وضو ڪري ،اڪيلائي ۾ ويهي ٻئي گوڏا ڀڃي يٰس شريف جي تلاوت ۾ مشغول ٿيا. فرمايائون تہ سخت مشڪل خواه سخت بيماري ظاهر ٿئي پوءِ گهرجي تہ سورة يٰس شريف هڪ سؤ ويهہ ڀيرا (جيڪا يٰس جي ننڍي زڪواة آهي.) هڪ مجلس ۾ سٺ، سٺ تي رڪي بغير عضون چورڻ جي پڙهي پورو ڪري تہ انشآءَ الله جلديءَ ۾ تڪليف ختم ٿي ويندي، وري فرمايائون تہ مٿئين ترتيب سان حل مشڪل جي واسطي زڪواة جلدي پوري ٿي وئي تہ مشڪل بہ جلدي ۾ حل ٿي ويندي، جيڪڏهن زڪواة دير سان پوري ٿي تہ حل مشڪل ۾ بہ دير ٿيندي. (خزانة المعرفت ٤٤٤)

حضرت پير سائين سورهيہ شهيد قدس سره

حضرت پير سائين سورهيہ شهيد قدس سره پنهنجي ڪتاب تنبيہ الفقراءِ ۾ لکيو آهي تہ سورة يٰس جي روزاني فجر نماز کان پوءِ تلاوت ڪرڻ گهرجي، سڪرات واري مريض وٽ سورة يٰس جي تلاوت ڪبي تہ سڪرات سولي ٿيندي.

(سنن ابي داؤد ٣١٢١ ، مسند امام احمد ٥/٢٦ صحيح ابن حبان ٣٠٠٢)

۞ اها سورة مبارڪ مصيبتن ۽ تڪليفن جو حل آهي.

۞ الله جل جلالہ جي محبوب نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم فرمايو آهي تہ هر شيءِ جي دل آهي ۽ قرآن پاڪ جي دل سورة يٰس آهي.

(سنن ابن ماجہ حديث ١٤٤٨، مستدرڪ للحاڪم ١/٥٦٥ مصنف ابن ابي بشير ٣/٣٧٣)

(تنبيہ الفقراءِ)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

يٰسٓ ۚ﴿۱﴾ وَالۡقُرۡاٰنِ الۡحَكِيۡمِ ۙ﴿۲﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الۡمُرۡسَلِيۡنَ ۙ﴿۳﴾ عَلٰى صِرَاطٍ
مُّسۡتَقِيۡمٍ ؕ﴿۴﴾ تَنۡزِيۡلَ الۡعَزِيۡزِ الرَّحِيۡمِ ۙ﴿۵﴾ لِتُنۡذِرَ قَوۡمًا مَّاۤ اُنۡذِرَ اٰبَآؤُهُمۡ فَهُمۡ
غٰفِلُوۡنَ ﴿۶﴾ لَقَدۡ حَقَّ الۡقَوۡلُ عَلٰٓى اَكۡثَرِهِمۡ فَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۷﴾ اِنَّا جَعَلۡنَا فِىۡۤ
اَعۡنَاقِهِمۡ اَغۡلٰلًا فَهِىَ اِلَى الۡاَذۡقَانِ فَهُمۡ مُّقۡمَحُوۡنَ ﴿۸﴾ وَجَعَلۡنَا مِنۡۢ بَيۡنِ
اَيۡدِيۡهِمۡ سَدًّا وَّمِنۡ خَلۡفِهِمۡ سَدًّا فَاَغۡشَيۡنٰهُمۡ فَهُمۡ لَا يُبۡصِرُوۡنَ ﴿۹﴾ وَسَوَآءٌ
عَلَيۡهِمۡ ءَاَنۡذَرۡتَهُمۡ اَمۡ لَمۡ تُنۡذِرۡهُمۡ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۱۰﴾ اِنَّمَا تُنۡذِرُ مَنِ اتَّبَعَ
الذِّكۡرَ وَخَشِىَ الرَّحۡمٰنَ بِالۡغَيۡبِ ۚ فَبَشِّرۡهُ بِمَغۡفِرَةٍ وَّاَجۡرٍ كَرِيۡمٍ ﴿۱۱﴾ اِنَّا نَحۡنُ
نُحۡىِ الۡمَوۡتٰى وَنَكۡتُبُ مَا قَدَّمُوۡا وَاٰثَارَهُمۡ ؕ وَكُلَّ شَىۡءٍ اَحۡصَيۡنٰهُ فِىۡۤ اِمَامٍ
مُّبِيۡنٍ ﴿۱۲﴾ع وَاضۡرِبۡ لَهُمۡ مَّثَلًا اَصۡحٰبَ الۡقَرۡيَةِ ۘ اِذۡ جَآءَهَا الۡمُرۡسَلُوۡنَ ۚ﴿۱۳﴾ اِذۡ
اَرۡسَلۡنَاۤ اِلَيۡهِمُ اثۡنَيۡنِ فَكَذَّبُوۡهُمَا فَعَزَّزۡنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوۡۤا اِنَّاۤ اِلَيۡكُمۡ
مُّرۡسَلُوۡنَ ﴿۱۴﴾ قَالُوۡا مَاۤ اَنۡتُمۡ اِلَّا بَشَرٌ مِّثۡلُنَا ۙ وَمَاۤ اَنۡزَلَ الرَّحۡمٰنُ مِنۡ شَىۡءٍ ۙ اِنۡ
اَنۡتُمۡ اِلَّا تَكۡذِبُوۡنَ ﴿۱۵﴾ قَالُوۡا رَبُّنَا يَعۡلَمُ اِنَّاۤ اِلَيۡكُمۡ لَمُرۡسَلُوۡنَ ﴿۱۶﴾ وَمَا عَلَيۡنَاۤ
اِلَّا الۡبَلٰغُ الۡمُبِيۡنُ ﴿۱۷﴾ قَالُوۡۤا اِنَّا تَطَيَّرۡنَا بِكُمۡ ۚ لَئِنۡ لَّمۡ تَنۡتَهُوۡا لَنَرۡجُمَنَّكُمۡ وَ
لَيَمَسَّنَّكُمۡ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿۱۸﴾ قَالُوۡا طَآئِرُكُمۡ مَّعَكُمۡ ؕ اَئِنۡ ذُكِّرۡتُمۡ ؕ بَلۡ
اَنۡتُمۡ قَوۡمٌ مُّسۡرِفُوۡنَ ﴿۱۹﴾ وَجَآءَ مِنۡ اَقۡصَا الۡمَدِيۡنَةِ رَجُلٌ يَّسۡعٰى قَالَ يٰقَوۡمِ
اتَّبِعُوا الۡمُرۡسَلِيۡنَ ۙ﴿۲۰﴾ اتَّبِعُوۡا مَنۡ لَّا يَسۡـَٔلُكُمۡ اَجۡرًا وَّهُمۡ مُّهۡتَدُوۡنَ ﴿۲۱﴾ وَمَا لِىَ

لَآ اَعْبُدُ الَّذِیْ فَطَرَنِیْ وَ اِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۲﴾ ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖۤ اٰلِهَةً اِنْ یُّرِدْنِ
الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّیْ شَفَاعَتُهُمْ شَیْـًٔا وَّ لَا یُنْقِذُوْنِ ﴿۲۳﴾ اِنِّیْۤ اِذًا لَّفِیْ
ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿۲۴﴾ اِنِّیْۤ اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُوْنِ ﴿۲۵﴾ قِیْلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ؕ قَالَ
یٰلَیْتَ قَوْمِیْ یَعْلَمُوْنَ ﴿۲۶﴾ بِمَا غَفَرَ لِیْ رَبِّیْ وَ جَعَلَنِیْ مِنَ الْمُكْرَمِیْنَ ﴿۲۷﴾ وَ مَاۤ
اَنْزَلْنَا عَلٰی قَوْمِهٖ مِنْۢ بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَ مَا كُنَّا مُنْزِلِیْنَ ﴿۲۸﴾ اِنْ
كَانَتْ اِلَّا صَیْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خٰمِدُوْنَ ﴿۲۹﴾ یٰحَسْرَةً عَلَی الْعِبَادِ ۚ مَا
یَاْتِیْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ یَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۳۰﴾ اَلَمْ یَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِّنَ الْقُرُوْنِ اَنَّهُمْ اِلَیْهِمْ لَا یَرْجِعُوْنَ ﴿۳۱﴾ وَ اِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِیْعٌ لَّدَیْنَا
مُحْضَرُوْنَ ﴿۳۲﴾ وَ اٰیَةٌ لَّهُمُ الْاَرْضُ الْمَیْتَةُ ۚۖ اَحْیَیْنٰهَا وَ اَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا
فَمِنْهُ یَاْكُلُوْنَ ﴿۳۳﴾ وَ جَعَلْنَا فِیْهَا جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِیْلٍ وَّ اَعْنَابٍ وَّ فَجَّرْنَا فِیْهَا
مِنَ الْعُیُوْنِ ﴿۳۴﴾ لِیَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ ۙ وَ مَا عَمِلَتْهُ اَیْدِیْهِمْ ؕ اَفَلَا
یَشْكُرُوْنَ ﴿۳۵﴾ سُبْحٰنَ الَّذِیْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ وَ مِنْ
اَنْفُسِهِمْ وَ مِمَّا لَا یَعْلَمُوْنَ ﴿۳۶﴾ وَ اٰیَةٌ لَّهُمُ الَّیْلُ ۚۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ
مُّظْلِمُوْنَ ﴿۳۷﴾ وَ الشَّمْسُ تَجْرِیْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ؕ ذٰلِكَ تَقْدِیْرُ الْعَزِیْزِ الْعَلِیْمِ ﴿۳۸﴾ وَ
الْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ حَتّٰی عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِیْمِ ﴿۳۹﴾ لَا الشَّمْسُ یَنْۢبَغِیْ
لَهَاۤ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَ لَا الَّیْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ؕ وَ كُلٌّ فِیْ فَلَكٍ یَّسْبَحُوْنَ ﴿۴۰﴾ وَ
اٰیَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّیَّتَهُمْ فِی الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿۴۱﴾ وَ خَلَقْنَا لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهٖ

مَا يَرْكَبُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَ اِنْ نَّشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ وَ لَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ ﴿٤٣﴾ ۙ اِلَّا
رَحْمَةً مِّنَّا وَ مَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ﴿٤٤﴾ وَ اِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّقُوْا مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَ
مَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَ مَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا
كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَ اِذَا قِيْلَ لَهُمْ اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ۙ قَالَ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنُطْعِمُ مَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗٓ ۖ اِنْ اَنْتُمْ
اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٧﴾ وَ يَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٨﴾ مَا
يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً تَاْخُذُهُمْ وَ هُمْ يَخِصِّمُوْنَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
تَوْصِيَةً وَّ لَآ اِلٰٓى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٥٠﴾ ع وَ نُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَاِذَا هُمْ مِّنَ
الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ﴿٥١﴾ قَالُوْا يٰوَيْلَنَا مَنْۢ بَعَثَنَا مِنْ مَّرْقَدِنَا ۜ سکتۃ هٰذَا
مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَ صَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا
هُمْ جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَّ لَا تُجْزَوْنَ اِلَّا
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٤﴾ اِنَّ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِيْ شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ﴿٥٥﴾ ۚ هُمْ وَ
اَزْوَاجُهُمْ فِيْ ظِلٰلٍ عَلَى الْاَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔوْنَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّ لَهُمْ مَّا
يَدَّعُوْنَ ﴿٥٧﴾ ۚۖ سَلٰمٌ ۣ قف قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ﴿٥٨﴾ وَ امْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا
الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥٩﴾ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ اَنْ لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٦٠﴾ ۙ وَّ اَنِ اعْبُدُوْنِيْ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦١﴾ وَ لَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ
جِبِلًّا كَثِيْرًا ؕ اَفَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ كُنْتُمْ

تُوۡعَدُوۡنَ ﴿۶۳﴾ اِصۡلَوۡهَا الۡيَوۡمَ بِمَا كُنۡتُمۡ تَكۡفُرُوۡنَ ﴿۶۴﴾ اَلۡيَوۡمَ نَخۡتِمُ عَلٰٓى
اَفۡوَاهِهِمۡ وَ تُكَلِّمُنَاۤ اَيۡدِيۡهِمۡ وَ تَشۡهَدُ اَرۡجُلُهُمۡ بِمَا كَانُوۡا يَكۡسِبُوۡنَ ﴿۶۵﴾ وَ لَوۡ
نَشَآءُ لَطَمَسۡنَا عَلٰٓى اَعۡيُنِهِمۡ فَاسۡتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبۡصِرُوۡنَ ﴿۶۶﴾ وَ لَوۡ نَشَآءُ
لَمَسَخۡنٰهُمۡ عَلٰى مَكَانَتِهِمۡ فَمَا اسۡتَطَاعُوۡا مُضِيًّا وَّ لَا يَرۡجِعُوۡنَ ﴿۶۷﴾ ع وَ مَنۡ نُّعَمِّرۡهُ
نُنَكِّسۡهُ فِى الۡخَلۡقِ ؕ اَفَلَا يَعۡقِلُوۡنَ ﴿۶۸﴾ وَ مَا عَلَّمۡنٰهُ الشِّعۡرَ وَ مَا يَنۡۢبَغِىۡ لَهٗ ؕ اِنۡ
هُوَ اِلَّا ذِكۡرٌ وَّ قُرۡاٰنٌ مُّبِيۡنٌ ﴿۶۹﴾ ۙ لِّيُنۡذِرَ مَنۡ كَانَ حَيًّا وَّ يَحِقَّ الۡقَوۡلُ عَلَى
الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿۷۰﴾ اَوَ لَمۡ يَرَوۡا اَنَّا خَلَقۡنَا لَهُمۡ مِّمَّا عَمِلَتۡ اَيۡدِيۡنَاۤ اَنۡعَامًا فَهُمۡ لَهَا
مٰلِكُوۡنَ ﴿۷۱﴾ وَ ذَلَّلۡنٰهَا لَهُمۡ فَمِنۡهَا رَكُوۡبُهُمۡ وَ مِنۡهَا يَاۡكُلُوۡنَ ﴿۷۲﴾ وَ لَهُمۡ فِيۡهَا
مَنَافِعُ وَ مَشَارِبُ ؕ اَفَلَا يَشۡكُرُوۡنَ ﴿۷۳﴾ وَ اتَّخَذُوۡا مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَّعَلَّهُمۡ
يُنۡصَرُوۡنَ ﴿۷۴﴾ ؕ لَا يَسۡتَطِيۡعُوۡنَ نَصۡرَهُمۡ ۙ وَ هُمۡ لَهُمۡ جُنۡدٌ مُّحۡضَرُوۡنَ ﴿۷۵﴾ فَلَا
يَحۡزُنۡكَ قَوۡلُهُمۡ ۘ اِنَّا نَعۡلَمُ مَا يُسِرُّوۡنَ وَ مَا يُعۡلِنُوۡنَ ﴿۷۶﴾ اَوَ لَمۡ يَرَ الۡاِنۡسَانُ اَنَّا
خَلَقۡنٰهُ مِنۡ نُّطۡفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيۡمٌ مُّبِيۡنٌ ﴿۷۷﴾ وَ ضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَّ نَسِىَ
خَلۡقَهٗ ؕ قَالَ مَنۡ يُّحۡىِ الۡعِظَامَ وَ هِىَ رَمِيۡمٌ ﴿۷۸﴾ قُلۡ يُحۡيِيۡهَا الَّذِىۡۤ اَنۡشَاَهَاۤ اَوَّلَ
مَرَّةٍ ؕ وَ هُوَ بِكُلِّ خَلۡقٍ عَلِيۡمُ ﴿۷۹﴾ ۙ الَّذِىۡ جَعَلَ لَكُمۡ مِّنَ الشَّجَرِ الۡاَخۡضَرِ نَارًا
فَاِذَاۤ اَنۡتُمۡ مِّنۡهُ تُوۡقِدُوۡنَ ﴿۸۰﴾ اَوَ لَيۡسَ الَّذِىۡ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الۡاَرۡضَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى
اَنۡ يَّخۡلُقَ مِثۡلَهُمۡ ؔ بَلٰى ۗ وَ هُوَ الۡخَلّٰقُ الۡعَلِيۡمُ ﴿۸۱﴾ اِنَّمَاۤ اَمۡرُهٗۤ اِذَاۤ اَرَادَ شَيۡـًٔا اَنۡ
يَّقُوۡلَ لَهٗ كُنۡ فَيَكُوۡنُ ﴿۸۲﴾ فَسُبۡحٰنَ الَّذِىۡ بِيَدِهٖ مَلَكُوۡتُ كُلِّ شَىۡءٍ وَّ اِلَيۡهِ
تُرۡجَعُوۡنَ ﴿۸۳﴾ ع

سُوۡرَۃُالۡمُلۡكِ جي فضيلت

سورة الملک قرآن مجيد جي ٦٧ سورة آهي، مکي مکرم ۾ نازل ٿي، هن ۾ ٢ رکوع، ٣٠ آيتون، ٣٣٠ کلما ۽ ١٣١٣ حرف آهن.

حضرت ابو هريره رضي الله عنه کان روايت آهي ته نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم جن فرمايو ته بيشک قرآن مجيد ۾ ٽيهن آيتن واري هڪ سورة آهي، جيڪا ماڻهوءَ جي شفاعت ڪندي، ايستائين جو ان ڪي بخش ڪيو ويندو، اها سورة آهي:

﴿تَبٰرَكَ الَّذِیۡ بِیَدِهِ الۡمُلۡكُ﴾

(جامع الترمذي ٢/١١٧ الترغيب والترهيب ٢٢٧٣ سنن ابن ماجہ، سنن ابي داؤد)

حضرت عبدالله بن مسعود رضي الله عنه کان روايت آهي ته جيڪو شخص هر رات سورة الملک جي تلاوت ڪندو، الله تعاليٰ ان کان قبر جو عذاب روڪي ڇڏيندو ۽ اسان نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم جن جي دور ۾ هن سورة کي المانعة (عذاب روڪيندڙ) جو نالو ڏنو هو.

(الترغيب والترهيب ٢٢٧٦، سنن نسائي، مستدرک للحاڪم)

حضرت پيرسائين تجر ڏٽي قدس سره

مو ٽيو فقير خدمتگار، حضرت پيرسائين تجر ڏٽي قدس سره جي وظيفن بابت نقل ڪري ٿو ته عشاءِ جي سنتن ۽ وظيفن مان فارغ ٿيڻ بعد هڪ پيرو سورة الملک به پڙهنداهئا ۽ آخر ۾ ﴿سُبۡحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الۡعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُوۡنَ وَسَلٰمٌ عَلَی الۡمُرۡسَلِیۡنَ وَالۡحَمۡدُ لِلّٰهِ رَبِّ الۡعٰلَمِیۡنَ﴾ (الصّٰفٰت: ١٨٠ کان ١٨٢) تلاوت فرمائيندا هئا.

(خزانة المعرفت ٤٣٦)

غلام حسين لوهر کي حضرت پيرسائين تجر ڏٽي قدس سره 'حل مشڪلات' جو جيڪو وظيفو لکي ڏنو، ان ۾ ٻين وظيفن سان گڏ سورة الملک به هئي.

(خزانة المعرفت ٤٣٦)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

تَبٰرَكَ الَّذِىۡ بِيَدِهِ الۡمُلۡكُ ۡ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرُ ۙ ۝١ الَّذِىۡ خَلَقَ
الۡمَوۡتَ وَالۡحَيٰوةَ لِيَبۡلُوَكُمۡ اَيُّكُمۡ اَحۡسَنُ عَمَلًا ؕ وَهُوَ الۡعَزِيۡزُ
الۡغَفُوۡرُ ۙ ۝٢ الَّذِىۡ خَلَقَ سَبۡعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ؕ مَا تَرٰى فِىۡ خَلۡقِ الرَّحۡمٰنِ مِنۡ
تَفٰوُتٍ ؕ فَارۡجِعِ الۡبَصَرَ ۙ هَلۡ تَرٰى مِنۡ فُطُوۡرٍ ۝٣ ثُمَّ ارۡجِعِ الۡبَصَرَ كَرَّتَيۡنِ
يَنۡقَلِبۡ اِلَيۡكَ الۡبَصَرُ خَاسِئًا وَّهُوَ حَسِيۡرٌ ۝٤ وَلَقَدۡ زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنۡيَا
بِمَصَابِيۡحَ وَجَعَلۡنٰهَا رُجُوۡمًا لِّلشَّيٰطِيۡنِ وَاَعۡتَدۡنَا لَهُمۡ عَذَابَ
السَّعِيۡرِ ۝٥ وَلِلَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا بِرَبِّهِمۡ عَذَابُ جَهَنَّمَ ؕ وَبِئۡسَ
الۡمَصِيۡرُ ۝٦ اِذَآ اُلۡقُوۡا فِيۡهَا سَمِعُوۡا لَهَا شَهِيۡقًا وَّهِىَ تَفُوۡرُ ۙ ۝٧ تَكَادُ تَمَيَّزُ
مِنَ الۡغَيۡظِ ؕ كُلَّمَآ اُلۡقِىَ فِيۡهَا فَوۡجٌ سَاَلَهُمۡ خَزَنَتُهَآ اَلَمۡ يَاۡتِكُمۡ
نَذِيۡرٌ ۝٨ قَالُوۡا بَلٰى قَدۡ جَآءَنَا نَذِيۡرٌ ۙ۬ فَكَذَّبۡنَا وَقُلۡنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنۡ
شَىۡءٍ ۖۚ اِنۡ اَنۡتُمۡ اِلَّا فِىۡ ضَلٰلٍ كَبِيۡرٍ ۝٩ وَقَالُوۡا لَوۡ كُنَّا نَسۡمَعُ اَوۡ نَعۡقِلُ مَا
كُنَّا فِىۡۤ اَصۡحٰبِ السَّعِيۡرِ ۝١٠ فَاعۡتَرَفُوۡا بِذَنۡۢبِهِمۡ ۚ فَسُحۡقًا لِّاَصۡحٰبِ
السَّعِيۡرِ ۝١١ اِنَّ الَّذِيۡنَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُمۡ بِالۡغَيۡبِ لَهُمۡ مَّغۡفِرَةٌ وَّاَجۡرٌ
كَبِيۡرٌ ۝١٢ وَاَسِرُّوۡا قَوۡلَكُمۡ اَوِ اجۡهَرُوۡا بِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِيۡمٌۢ بِذَاتِ
الصُّدُوۡرِ ۝١٣ اَلَا يَعۡلَمُ مَنۡ خَلَقَ ؕ وَهُوَ اللَّطِيۡفُ الۡخَبِيۡرُ ۝١٤ هُوَ الَّذِىۡ جَعَلَ
لَكُمُ الۡاَرۡضَ ذَلُوۡلًا فَامۡشُوۡا فِىۡ مَنَاكِبِهَا وَكُلُوۡا مِنۡ رِّزۡقِهٖ ؕ وَاِلَيۡهِ

النُّشُوْرُ ۝١٥ ءَاَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَآءِ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِيَ
تَمُوْرُ ۝١٦ لا اَمْ اَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَآءِ اَنْ يُّرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ط
فَسَتَعْلَمُوْنَ كَيْفَ نَذِيْرِ ۝١٧ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ
نَكِيْرِ ۝١٨ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صٰٓفّٰتٍ وَّيَقْبِضْنَ ط مَا يُمْسِكُهُنَّ
اِلَّا الرَّحْمٰنُ ط اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍۭ بَصِيْرٌ ۝١٩ اَمَّنْ هٰذَا الَّذِيْ هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ
يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ ط اِنِ الْكٰفِرُوْنَ اِلَّا فِيْ غُرُوْرٍ ج ۝٢٠ اَمَّنْ هٰذَا
الَّذِيْ يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهٗ ج بَلْ لَّجُّوْا فِيْ عُتُوٍّ وَّنُفُوْرٍ ۝٢١ اَفَمَنْ
يَّمْشِيْ مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِهٖٓ اَهْدٰٓى اَمَّنْ يَّمْشِيْ سَوِيًّا عَلٰى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيْمٍ ۝٢٢ قُلْ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَ
الْاَفْـِٕدَةَ ط قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ۝٢٣ قُلْ هُوَ الَّذِيْ ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ
تُحْشَرُوْنَ ۝٢٤ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٢٥ قُلْ اِنَّمَا
الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ص وَاِنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٢٦ فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيْٓـَٔتْ وُجُوْهُ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَقِيْلَ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تَدَّعُوْنَ ۝٢٧ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ
اَهْلَكَنِيَ اللّٰهُ وَمَنْ مَّعِيَ اَوْ رَحِمَنَا لا فَمَنْ يُّجِيْرُ الْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ
اَلِيْمٍ ۝٢٨ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ اٰمَنَّا بِهٖ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ج فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ فِيْ
ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٢٩ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَّاْتِيْكُمْ بِمَآءٍ
مَّعِيْنٍ ع ۝٣٠

سُوْرَةُ الْمُزَّمِّلِ جي فضيلت

قرآن مجيد جي ٧٣ سورة آهي، مڪي مڪرم ۾ نازل ٿي، هن ۾ ٢ رڪوع، ٢٠ آيتون، ٢٧٥ ڪلما ۽ ٨٣٨ حرف آهن. جيڪو شخص هن سورة کي هميشه پڙهندو، الله تعاليٰ ان جي رزق ۾ برڪت وجهندو.

(دارالنظيم)

حضرت پيرسائين تجرڏٺي قدس الله ’حل مشڪلات‘ لاءِ سورة المزمل پڙهڻ جو ڏس ڏنو آهي.

(خزانة المعرفت ٤٣٦)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يٰۤاَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۙ﴿۱﴾ قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَلِيْلًا ۙ﴿۲﴾ نِّصْفَهٗۤ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ
قَلِيْلًا ۙ﴿۳﴾ اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَ رَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِيْلًا ؕ﴿۴﴾ اِنَّا سَنُلْقِيْ عَلَيْكَ قَوْلًا
ثَقِيْلًا ﴿۵﴾ اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْاً وَّ اَقْوَمُ قِيْلًا ؕ﴿۶﴾ اِنَّ لَكَ فِي
النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيْلًا ؕ﴿۷﴾ وَ اذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَ تَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْتِيْلًا ؕ﴿۸﴾ رَبُّ
الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيْلًا ﴿۹﴾ وَ اصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ
وَ اهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيْلًا ﴿۱۰﴾ وَ ذَرْنِيْ وَ الْمُكَذِّبِيْنَ اُولِي النَّعْمَةِ وَ مَهِّلْهُمْ
قَلِيْلًا ﴿۱۱﴾ اِنَّ لَدَيْنَاۤ اَنْكَالًا وَّ جَحِيْمًا ۙ﴿۱۲﴾ وَّ طَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَّ عَذَابًا
اَلِيْمًا ۗ﴿۱۳﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَ الْجِبَالُ وَ كَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيْبًا
مَّهِيْلًا ﴿۱۴﴾ اِنَّاۤ اَرْسَلْنَاۤ اِلَيْكُمْ رَسُوْلًا ۙ۬ شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَاۤ اَرْسَلْنَاۤ اِلٰى
فِرْعَوْنَ رَسُوْلًا ؕ﴿۱۵﴾ فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُوْلَ فَاَخَذْنٰهُ اَخْذًا وَّبِيْلًا ﴿۱۶﴾ فَكَيْفَ
تَتَّقُوْنَ اِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَّجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيْبَا ۖۗ﴿۱۷﴾ السَّمَآءُ مُنْفَطِرٌۢ بِهٖ ؕ

كَانَ وَعْدُهٗ مَفْعُوْلًا ﴿١٨﴾ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ
سَبِيْلًا ﴿١٩﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ اَنَّكَ تَقُوْمُ اَدْنٰى مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَ نِصْفَهٗ وَ
ثُلُثَهٗ وَ طَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِيْنَ مَعَكَ ؕ وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ؕ عَلِمَ اَنْ
لَّنْ تُحْصُوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ ؕ عَلِمَ اَنْ سَيَكُوْنُ
مِنْكُمْ مَّرْضٰى ۙ وَاٰخَرُوْنَ يَضْرِبُوْنَ فِي الْاَرْضِ يَبْتَغُوْنَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ ۙ وَ
اٰخَرُوْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۙ وَ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَ
اٰتُوا الزَّكٰوةَ وَ اَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا ؕ وَ مَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ
تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَّ اَعْظَمَ اَجْرًا ؕ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿٢٠﴾

سُوْرَةُ الْاِنْشِرَاحِ جي فضيلت

قرآن مجيد جي ٩٤ سورة آهي، مڪي مڪرم ۾ نازل ٿي،هن ۾ ١ رڪوع، ٨ آيتون، ٢٧ ڪلما ۽ ١٥٣ حرف آهن.

حضرت پيرسائين تجر ڏٺي قَدَّسَ اللّٰهُ سِرَّهٗ 'ختم قادريه' ۾ هن سورة پڙهڻ جو ڏس ڏنو آهي. (خزانة المعرفت ۴)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾ وَ وَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾ الَّذِيْٓ اَنْقَضَ
ظَهْرَكَ ﴿٣﴾ وَ رَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾ اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ
يُسْرًا ﴿٦﴾ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ﴿٧﴾ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

سُوْرَةُ الْكَافِرُوْنَ، النَّصْرِ، الْاِخْلَاصِ، الْفَلَقِ ۽ النَّاسِ

جي فضيلت

سورة الكافرون: قرآن مجيد جي ١٠٩ سورة آهي ، مڪي مڪرم ۾ نازل ٿي، هن ۾ ١ رڪوع، ٦ آيتون، ٢٦ ڪلما ۽ ٩٤ حرف آهن.

سورة النصر : قرآن مجيد جي ١١٠سورة آهي ، مڪي مڪرم ۾ نازل ٿي ، هن ۾ ١ رڪوع، ٣ آيتون، ١٧ڪلما ۽ ٧٧ حرف آهن.

سورة الاخلاص: قرآن مجيد جي ١١٢سورة آهي، مڪي مڪرم ۾ نازل ٿي، هن ۾ ١ رڪوع، ٤ آيتون، ١٥ڪلما ۽ ٥٧ حرف آهن.

سورة الفلق ۽ الناس: قرآن مجيد جي ١١٣ ۽ ١١٤سورتون آهن، ٻئي گڏ مڪي مڪرم ۾ نازل ٿيون، هنن کي معوذتين بہ چيو ويندو آهي، سورة الفلق ۾ ١ رڪوع ، ٥ آيتون ٢٣ ڪلما ۽ ٧٤ حرف آهن، سورة الناس ۾ ١ رڪوع ٦ آيتون، ٢٠ ڪلما ۽ ٧٩ حرف آهن.

حضرت فروه بن نوفل رضي الله عنه پنهنجي والد کان روايت ڪئي تہ نبي پاڪ صلي الله عليه وسلم جن ان کي فرمايو تہ قل يا ايها الڪافرون پڙهي سمهندو ڪر، اها تو کي شرڪ کان بچائيندي.

(الترغيب والترهيب ١٤٩.٨٩١/١.٢، سنن ابي داؤد ڪتاب الداب)

حضرت نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم جن فرمايو تہ سورة النصر قرآن مجيد جو چوٿون حصو آهي ، حضرت عبدالله بن عباس رضي الله عنهما عبيدالله بن عبدالله کان پڇيو ، تو کي خبر آهي تہ سڀ کان پڇاڙيءَ ۾ ڪهڙي سورة نازل ٿي ، چيائين ها ، اها ئي سورة، سورة النصر تہ پاڻ چيائون تون سچو آهين.

(تفسير ابن ڪثير ص ١٦٤٧)

حضرت معاذ بن انس الجهني رضي الله عنه کان روايت آهي تہ حضور نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم جن فرمايو جنهن قل هو الله احد سورة ١٠ ڀيرا پڙهي الله تعاليٰ ان لاءِ جنت ۾ محل تيار ڪرائيندو ، حضرت عمر فاروق رضي الله عنه جن عرض ڪيو تہ يارسول الله! ان کان وڌيڪ پڙهون تہ؟ پاڻ ڪريمن صلي الله عليه وسلم جن فرمايو (تہ پوءِ) الله تعاليٰ وڌيڪ (عطا ڪندڙ) ۽ پاڪ آهي. (مسند امام احمد ٣/١٧ الترغيب والترهيب ٢٢٨٧)

حضرت معاذ بن عبدالله بن خبيب رضي الله عنه پنهنجي والد کان روايت ڪئي ته اسان هڪ برسات ۽ سخت اونداهي واري رات ۾ سرڪار دوعالم صلي الله عليه وسلم جن جي تلاش ۾ نڪتاسون ، پوءِ جڏهن ساڻن صلي الله عليه وسلم ملاقات ڪئي سون ته پاڻ ڪريمن صلي الله عليه وسلم جن فرمايو ته پڙهه ، پر مون ڪجهه به نه چيو.وري پاڻ فرماياءُون ته پڙهه.مون عرض ڪيو ته يارسول الله! ڇا پڙهان؟پاڻ ڪريمن صلي الله عليه وسلم فرمايو ته صبح ۽ شام ’ قل هوالله احد ‘ ۽ ’معوذتين‘ (سورة الفلق ۽ الناس) پڙهه.اهي هر شيءِ کان تنهنجي لاءِ ڪافي آهن.

(الترغيب والترهيب ۹٦۳، سنن ابي داؤد ۲/۳۵۲)

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سرہ

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سرہ فجر جي نماز کان پوءِ سورة الڪافرون، سورة النصر، سورة الاخلاص ۽ معوذتين هڪ هڪ ڀيرو پڙهندا هئا. مغرب جي نماز بعد وظيفن سان گڏ استخاره جو نفل پڙهي ، اهي سورتون هڪ هڪ ڀيرو پڙهندا هئا ۽ سمهڻ وقت ٽي ڀيرا سورة الاخلاص ۽ هڪ ڀيرو معوذتين پڙهي پوءِ سمهندا هئا.

(ملفوظات ۲/۳۰٦.۳۰۸)

سيد مرتضيٰ شاه کان نقل آهي ته حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سرہ فرمايو ته جيڪڏهن ڪو ماڻهو سفر جو ارادو ڪري ۽ پاڻ سان سمر نه هجيس ته سوار ٿيڻ وقت هڪ ڀير رڪيب ۾ وجهي مذڪوره سورتون ۽ فاتحه اول آخر هڪ ڀيرو بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ پڙهي، پوءِ ٻيو ڀير رڪيب ۾ وجهي ته الله تعاليٰ ان کي انهيءَ سفر ۾ محتاجي کان امن ڏيندو.(ملفوظات ۲/۳۰۱)

حضرت پيرسائين تجر ڌڻي قدس سرہ

حل مشڪلات جي وظيفي ۾ حضرت پيرسائين تجرڌڻي قدس سرہ مذڪوره سورتن جو ڏس ڏنو ۽ ختم بخشڻ ۾ سورة الاخلاص ڏهه ڀيرا پڙهڻ جو فرمايو آهي.

(خزانة المعرفت ۴۳٦.۴۳۷)

حضرت پيرسائين تجرڌڻي قدس سرہ پاڻ به فجر جي نماز کانپوءِ ٻين وظيفن سان گڏ سورة الاخلاص ۽ معوذتين ٽي ڀيرا پڙهندا هئا.

حضرت پيرسائين سورهيه شهيد قدس سرہ

حضرت پيرسائين سورهيه شهيد قدس سرہ پنهنجي ڪتاب ’ تنبيه الفقراءِ‘ ۾ لکيو آهي ته هر قسم جي بيمار ڪي سورة الاخلاص لکي پيار جي ۽ ٻڌجي ته فائديمند آهي. پر يقين ڪامل هجي. جيڪو ماڻهو روزانو گهر ۾ داخل ٿيڻ وقت قل هو الله

شريف ٻه ڀيرا پڙهي داخل ٿيندو ته ان جي گهر مان سچائي ۽ بي برڪتي هلي ويندي ۽ ان جو رزق ڪشادو ٿيندو، اهو عمل چاليهه ڏينهن تائين ڪجي. جيڪو شخص ٽي ڀيرا اخلاص ۽ سچائي سان ’قل هو الله‘ شريف پڙهندو ته ان کي قرآن پاڪ جي هڪ ختم جو ثواب ملندو.

قل اعوذ برب الفلق ۽ الناس جيڪو شخص هميشه تلاوت ڪندو رهندو ته هميشه دشمنن تي فتح لهندو، حاسدن جي حسد ۽ جادوگرن جي جادوءَ کان امن ۾ رهندو.

(تنبيه الفقراءِ قلمي)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

قُلۡ يٰۤاَيُّهَا الۡكٰفِرُوۡنَ ۙ﴿۱﴾ لَاۤ اَعۡبُدُ مَا تَعۡبُدُوۡنَ ۙ﴿۲﴾ وَ لَاۤ اَنۡتُمۡ عٰبِدُوۡنَ مَاۤ اَعۡبُدُ ۚ﴿۳﴾ وَ لَاۤ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدۡتُّمۡ ۙ﴿۴﴾ وَ لَاۤ اَنۡتُمۡ عٰبِدُوۡنَ مَاۤ اَعۡبُدُ ؕ﴿۵﴾ لَكُمۡ دِيۡنُكُمۡ وَلِىَ دِيۡنِ ﴿۶﴾

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اِذَا جَآءَ نَصۡرُ اللّٰهِ وَ الۡفَتۡحُ ۙ﴿۱﴾ وَ رَاَيۡتَ النَّاسَ يَدۡخُلُوۡنَ فِىۡ دِيۡنِ اللّٰهِ اَفۡوَاجًا ۙ﴿۲﴾ فَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ وَاسۡتَغۡفِرۡهُ ؕؔ اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا ﴿۳﴾

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

قُلۡ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۚ﴿۱﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۚ﴿۲﴾ لَمۡ يَلِدۡ ۙ وَ لَمۡ يُوۡلَدۡ ۙ﴿۳﴾ وَ لَمۡ يَكُنۡ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿۴﴾

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

قُلۡ اَعُوۡذُ بِرَبِّ الۡفَلَقِ ۙ﴿۱﴾ مِنۡ شَرِّ مَا خَلَقَ ۙ﴿۲﴾ وَ مِنۡ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا
وَقَبَ ۙ﴿۳﴾ وَ مِنۡ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِی الۡعُقَدِ ۙ﴿۴﴾ وَ مِنۡ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿۵﴾

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

قُلۡ اَعُوۡذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۙ﴿۱﴾ مَلِکِ النَّاسِ ۙ﴿۲﴾ اِلٰہِ النَّاسِ ۙ﴿۳﴾ مِنۡ شَرِّ
الۡوَسۡوَاسِ ۬ۙ الۡخَنَّاسِ ۪ۙ﴿۴﴾ الَّذِیۡ یُوَسۡوِسُ فِیۡ صُدُوۡرِ النَّاسِ ۙ﴿۵﴾ مِنَ الۡجِنَّۃِ وَ
النَّاسِ ﴿۶﴾

متبرک آیتون

هن حصي ۾ قرآن پاڪ جون اهي مختلف آيتون آهن، جيڪي خانقاهه شريف جي بزرگن جي ورد ۾ شامل رهيون.

آيَةُ الْكُرْسِيْ جي فضيلت

حضرت ابوايوب انصاري رضي الله عنه کان مروي هڪ حديث پاڪ جو خلاصو هن ريت آهي حضرت ابو ايوب انصاري رضي الله عنه فرمائي ٿو تہ هڪ ڪجورجي وڏي ڍڳ تي آئون چونڪي ڏيئي رهيو هوس تہ رات جو ڪنهن وقت هڪ شخص اتان چوري ڪرڻ لڳو، مون ان کي پڪڙيو تہ منٿون ڪيائين ۽ واعدو ڪيائين تہ ٻيهر نہ ايندس، مون اها وارتا پاڪ ڪريمن صلی الله علیه وسلم جن جي حضور ۾ عرض گذاريم ، پاڪ ڪريمن صلی الله علیه وسلم فرمايو تہ اهو ڪوڙو آهي، ٻيهر ايندئي، واقعي اهو شخص ٻي رات بہ آيو ، واري بہ ساڳي ڪار ٿي ، مون ڪين ڇڏي ڏنو، وري حضور جن صلی الله علیه وسلم جي خدمت ۾ احوال عرض ڪيم، سرڪار صلی الله علیه وسلم جن فرمايو ڪوڙو آهي ، وري بہ ايندو. آخر اهو ساڳيو شخص ٽئي رات بہ آيو، مون ڪيس پڪڙيو ۽ چيو مانس تہ اڄ توکي ضرور نبي ڪريم صلی الله علیه وسلم جن جي خدمت ۾ پيش ڪندس، هن گهڻيون ئي منٿون ڪيون، پر مون نہ مڃيون، نيٺ هن چيو تہ مونکي ڇڏ، ان جي بدلي توکي هڪ ڀلي ڳالھ ٻڌايان ٿو. (اها هيءَ آهي تہ) آيت الڪرسي پنهنجي گهر ۾ پڙھ، ڪوبہ شيطان توکي ويجهو نہ ايندو. پوءِ ڏينهن جو حضرت نبي ڪريم صلی الله علیه وسلم جن خدمت ۾ آيس تہ پاڪ ڪريمن صلی الله علیه وسلم فرمايو رات واري قيديءَ سان ڇا ڪيئي؟ مون سڄي حقيقت حضور ۾ عرض ڪيم تہ پاڪ ڪريمن صلی الله علیه وسلم فرمايو آهي تہ ڪوڙو پر ڳالھ سچي ڪري ويو.

(الترغيب والترهيب ح ٢٢٦٥ ، جامع الترمذي ڪتاب ثواب القرآن)

حضور نبي ڪريم صلی الله علیه وسلم جن فرمايو تہ مونکي هيءَ آيت عرش جي خزاني مان ملي آهي، مون کان پهرين ڪنهن بہ نبي سڳوري عليہ السلام کي نہ ملي.

(ڪنزالعمال)

حضور نبي ڪريم صلی الله علیه وسلم جن فرمايو جيڪو شخص آيت الڪرسي ، هر فرض نماز کان پوءِ پڙهندو، مرڻ کان پوءِ جنت ۾ داخل ٿيندو. (سنن نسائي)

حضرت پير سائين روضي ڌڻي قدس سره هر فرض نماز کان پوءِ آيت الڪرسي هڪ ڀيرو پڙهندا هئا. (ملفوظات ٣٠٨_٣٠٦/٢)

حضرت پير سائين سورهيہ شهيد قدس سره پنهنجي ڪتاب ' تنبيہ الفقراءِ ' ۾ آيت الڪرسي جو وظيفو بہ لکيو آهي.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۚ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ ۭ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ مَنْ ذَا الَّذِيْ يَشْفَعُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖٓ اِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ وَلَا يَـُٔوْدُهٗ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ○

سوره آل عمران جون آيتون

حضرت نبي ڪريم ﷺ رات جو جڏهن اٿندا هئا ته گهر مان ٻاهر نڪري آسمان طرف ڏسندا ۽ هي آيتون پڙهندا هئا. (صحيح البخاري)

حضرت عبيد بن عمير رضي الله عنه کان روايت آهي ته مون امان عائشه صديقه رضي الله عنها کي عرض ڪيو ته اهڙي عجيب ڳالهه ٻڌاءِ ، جيڪا اوهان، رسول الله ﷺ ۾ ڏٺي هجي، امان عائشه صديقه رضي الله عنها ٿوري دير رُڪي، پوءِ فرمايائين ته هڪ رات نبي ڪريم ﷺ جن فرمايو : اي عائشه! اڄ رات مونکي مهلت ڏي ته پنهنجي پالڻهار جي بندگي ڪيان.

مون عرض ڪيو ته، الله جو قسم! توهان جو قُرب مون کي محبوب آهي ته اوهان جي خوشي به مون کي محبوب آهي، پوءِ پاڻ ڪريمن ﷺ اٿيا، وضو ڪري نماز پڙهڻ شروع ڪيائون، قيام ۾ روئندا رهيا، ايستائين جو پنهنجو دامن پسائي ڇڏيائون، وري ويٺا ته ايترو ته رُناجو پنهنجي سونهاري مبارڪ به آلي ڪري ڇڏيائون، پوءِ وري سجدي ۾ ايترو رُنا جو زمين آلي ڪري ڇڏيائون، پوءِ حضرت بلال رضي الله عنه کين نماز لاءِ وٺڻ آيا، ان ڏٺو ته نبي ڪريم ﷺ روئي رهيا آهن، حضرت بلال رضي الله عنه عرض ڪيو ته يارسول الله! توهان روئي رهيا آهيو؟ حالانڪ توهان جا ته اڳيان پويان الله تعاليٰ بخش فرمائي ڇڏيا آهن، پاڻ ڪريمن ﷺ جن فرمايو ته ڇا مان شڪر گذار ٻانهو نه ٿيان؟ الله تعاليٰ رات مون تي هڪ آيت نازل فرمائي آهي: ويل آهي، ان لاءِ جنهن اها پڙهي ان ۾ غور و فڪر نه ڪيائين، اها آيت 'ان في خلق السماوات' آهي. (الترغيب والترهيب ح ٢٢٦٣)

ابن ابي الدنيا، حضرت سفيان رضي الله عنه کان مرفوع روايت بيان ڪئي ته 'من قرءَ آخر ال عمران ولم يتفكر فهيا ويله فعد اصابعه عشرا' جنهن سوره آل عمران جون آخري آيتون تلاوت ڪيون ۽ ان ۾ غور و فڪر نه ڪيو ته ان لاءِ بربادي آهي. ان پنهنجي آڱرين تي اها ڳالهه ڏهه ڀيرا ڳڻي ڇئي. (الترغيب والترهيب

۲۴۳/۲ الرقم ۲۲۵۶))

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سرہ تهجد جي نفلن کان پوءِ ۱۲ پيرا هي آيتون پڙهندا هئا. (ملفوظات۳۰۶/۲)

حضرت پيرسائين تجر ڌڻي قدس سرہ تهجد جي نفلن کان پوءِ ۱۲ پيرا هي آيتون پڙهندا هئا. (خزانة المعرفت۴۳۴)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اِنَّ فِىۡ خَلۡقِ السَّمٰوٰتِ وَ الۡاَرۡضِ وَ اخۡتِلَافِ الَّيۡلِ وَ النَّهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِى

الۡاَلۡبَابِ ۚ ۱۹۰ الَّذِيۡنَ يَذۡكُرُوۡنَ اللّٰهَ قِيٰمًا وَّ قُعُوۡدًا وَّعَلٰى جُنُوۡبِهِمۡ وَ يَتَفَكَّرُوۡنَ فِىۡ

خَلۡقِ السَّمٰوٰتِ وَ الۡاَرۡضِ ۚ رَبَّنَا مَا خَلَقۡتَ هٰذَا بَاطِلًا ۚ سُبۡحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ

النَّارِ ۱۹۱ رَبَّنَاۤ اِنَّكَ مَنۡ تُدۡخِلِ النَّارَ فَقَدۡ اَخۡزَيۡتَهٗ ؕ وَ مَا لِلظّٰلِمِيۡنَ مِنۡ

اَنۡصَارٍ ۱۹۲ رَبَّنَاۤ اِنَّنَا سَمِعۡنَا مُنَادِيًا يُّنَادِىۡ لِلۡاِيۡمَانِ اَنۡ اٰمِنُوۡا بِرَبِّكُمۡ فَاٰمَنَّا ۖ رَبَّنَا

فَاغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوۡبَنَا وَ كَفِّرۡ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَ تَوَفَّنَا مَعَ الۡاَبۡرَارِ ۚ ۱۹۳ رَبَّنَا وَ اٰتِنَا مَا وَعَدۡتَّنَا

عَلٰى رُسُلِكَ وَ لَا تُخۡزِنَا يَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ ؕ اِنَّكَ لَا تُخۡلِفُ الۡمِيۡعَادَ ۱۹۴

سورة الاعراف جي آيت

جڏهن حضرت فاطمة الزهريٰ رضي الله عنها کي ويم جا سور ٿيا ته حضرت نبي ڪريم صلى الله عليه وسلم جن حضرت ام سلمه ۽ زينب بنت جحش رضي الله عنهما کي فرمايو ته اوهان وٽن وڃي آيت الڪرسي، هيءَ آيت ۽ معوذتين پڙهو. (اتقان_سيوطي)

دارالنظيم ۾ آهي ته جيڪو هي آيت سمهڻ مهل پڙهندو ته الله تعاليٰ ان کي شيطان ۽ ان جي چيلن کان محفوظ رکندو، فالج، لقوه ۽ رياح جي لاءِ به مفيد آهي، هيءَ ۽ ٻاڪتي واري آيت پڙهي ننيدنا اچڻ جي دعا گهرندو ته ننيد ڦٽي ويندي.

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سرہ تهجد جي نفلن کان پوءِ هيءَ آيت ۱۰ پيرا پڙهندا هئا. (ملفوظات۳۰۶/۲)

حضرت پيرسائين تجر ڌڻي قدس سرہ تهجد جي نفلن کان پوءِ هي آيت ۱۲ پيرا پڙهندا هئا. (خزانة المعرفت۴۳۴)

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۟ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهٗ حَثِيْثًا ۙ وَّ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ وَ النُّجُوْمَ مُسَخَّرٰتٍۭ بِاَمْرِهٖ ؕ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَ الْاَمْرُ ؕ تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٥٤﴾﴾

آية كريمه

حضرت سعد بن ابي وقاص رضي الله عنه کان روايت آهي ته نبي پاڪ صلي الله عليه وسلم جن فرمايو حضرت ذوالنون يونس عليه السلام جڏهن مڇي جي پيٽ ۾ هو تڏهن دعا گهري هئائين: ﴿لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ سُبْحٰنَكَ ۖ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ﴾ (الانبياء:٨٧)
پوءِ جڏهن ڪو به مسلمان پنهنجي دعا ۾ ان کي پڙهندو ته الله تعاليٰ سندس دعا قبول ڪندو، تڏهن هڪڙي ماڻهو عرض ڪيو يارسول الله صلي الله عليه وسلم! اها دعا حضرت يونس عليه السلام لاءِ مخصوص آهي، يا سڀني مومنن لاءِ عام آهي، پاڻ ڪريمن صلي الله عليه وسلم فرمايو الله تعاليٰ جو فرمان اڳتي نه ٻڌو اٿئي.

﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۙ وَنَجَّيْنٰهُ مِنَ الْغَمِّ ۚ وَكَذٰلِكَ نُـــْۨجِي الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ (الانبياء:٨٨)

(پوءِ اسان ان جي دعا ٻڌي سون ۽ غم کان نجات ڏني سون، ايئن اسان مومنن کي نجات ڏيندا آهيون) (صحيح البخاري ڪتاب الدعوات ، صحيح مسلم ڪتاب الدعوات، جامع الترمذي ڪتاب الدعاءِ، الترغيب والترهيب حديث ٢٨٤٢)

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس الله تهجد جي نفلن ۾ سومهڻي جي فرض کان اڳ ٤٠ ڀيرا آيت ڪريمه جو ورد ڪندا هئا. (ملفوظات ٢/٣٠٨)

حضرت پيرسائين تجرڌڻي قدس الله فجر جي نماز کان پوءِ ١٠٠ ڀيرا، سومهڻي نماز کان پوءِ ١٠٠ ڀيرا آيت ڪريمه جو ورد ڪندا هئا. (خزانة المعرفت ٤٣٦)

حضرت پيرسائين سورهيه بادشاه قدس الله وظيفن ۾ آيت ڪريمه پڙهڻ جو تاڪيد ڪيو آهي. (تنبيه الفقراءِ)

﴿لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ سُبْحٰنَكَ ۖ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ﴾

متبرک کلما

هن باب ۾ اسماءُ الحسنيٰ،ڪلمات تعوذ، بابرڪت تسبيحون، ڇهہ ڪلما، دعائون، صلوات شريف ۽ ٻيا متبرڪ وظيفا آهن.

اسماءُ الله الحسنىٰ

اسماءُ الحسنيٰ (الله تعاليٰ جا سهڻا نالا) سيني وردن ۽ وظيفن ۾ بهترين شغل آهن، دعا هڪڙو عرض ۽ التجا آهي. الله تعاليٰ فرمايو ته:

﴿وَلِلّٰهِ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا﴾

(۽ الله تعاليٰ جا سهڻا نالا آهن، انهن نالن سان کيس پڪاريو.)

حديث پاڪ ۾ اسماءُ الحسنيٰ جي وڏي فضيلت بيان ٿيل آهي ته جنهن هنن نالن کي ياد ڪيو ، اهو جنت ۾ داخل ٿيندو. يا الله تعاليٰ جي اسم اعظم سان دعا گهرو، اها دعا جلدي قبوليت ماڻيندي.

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قَدَّسَ اللّٰهُ

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قَدَّسَ اللّٰهُ، الله تعاليٰ جي مختلف نالن مبارڪن جو ورد ڪندا هئا ته جماعت ۾ ان جي تعليم ڏيندا هئا. ملفوظات شريف ۾ به ان حوالي سان مختلف هنڌن تي ذڪر آهي، پاڻ ان عظيم موضوع تي هڪڙو ڪتاب به لکيو اٿائون، ان ۾ پاڻ اسماءُ الله صرف ورد ۾ رکڻ بجاءِ ٻانهي کي پنهنجي پاڻ ۾، اهو رنگ پيدا ڪرڻ تي زور ڏنو اٿن. حقيقت ۾ ان عظيم فيض مان بهره وري جو سڀ کان بهترين طريقو پڻ اهو آهي.

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قَدَّسَ اللّٰهُ جن پنهنجي ذات ۾ اهي سموريون صفتون، جيڪي ٻانهي جي ڪمال لاءِ ضروري آهن، پيدا ڪرڻ جي نه صرف ڪوشش ڪئي ، پر پاڻ ان رنگ ۾ رچي ريٽا پڻ ٿيا. تبرڪ طور سندن ان عظيم تصنيف 'شرح اسماءُ الحسنيٰ' مان الله تعاليٰ جو هڪ اسم مبارڪ برڪت خاطر هتي پيش ڪجي ٿو ، جيئن پڙهندڙ پيرسائين روضي ڌڻي قَدَّسَ اللّٰهُ جي ، اسماءَ الحسنيٰ مان فيض وٺڻ جي طريقي کان واقف ٿين. انهن سيني اسمن جي تفصيل لاءِ سندن ڪتاب پڙهيو وڃي.

الله جَلَّ جَلَالُهُ

الله تعاليٰ ، جيڪو عبادت جو مستحق آهي ، هي سندس ذاتي نالو آهي، جڏهن ته ٻيا سمورا سندس صفاتي نالا آهن. حقيقت واري واٽ جي پانڌيئڙن وٽ الله ان موجود پاڪ ذات جو نالو آهي، جيڪا الوهيت (الله هئڻ) جي سمورين صفتن

سان سينگاريل آهي ۽ اها ئي ذات پاڪ پنهنجو حقيقي وجود رکي ٿي ۽ ان يڪتا (هڪ ئي) ذات کان سواءِ هر موجود شيءِ پنهنجي ڪابہ ذاتي حيثيت نہ ٿي رکي. باقي هن ڪائنات ۾ هر چيز کي جيڪا حيثيت يا وجود حاصل آهي، اهو فقط خالقِ ڪائنات سان نسبت ۽ تعلق جي آثار آهي ۽ ان بنياد تحت آهي تہ ان شيءِ پنهنجو رُخ پنهنجي خالق ڏانهن رهيو آهي، اهڙو ئي اشارو هن آيت مبارڪ مان ملي ٿو.

﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهٗ ۭ﴾ (القصص:٨٨)

يعني هر شيءِ فنا آهي، مگر ان جو طرف يعني ان جي نسبت ۽ تعلق کي بقا آهي، اهو هميشہ قائم رهندو. باقي ٻيون سموريون نسبتون ۽ تعلق ختم ٿيندڙ آهن، تنهنڪري اهو چوڻ بلڪل درست آهي، تہ لاموجود في الحقيقة وبالذات الا الله يعني حقيقت ۾ ذاتي طور تي الله کانسواءِ ٻئي ڪنهن شيءِ جو وجود آهي ئي ڪونہ.

الله ان واجب الوجود پاڪ ذات جو مخصوص نالو آهي، جڪيو صحيح معنيٰ ۾ عبادت جي لائق آهي، جڏهن تہ لفظ 'اله' جي معنيٰ آهي معبود، پوءِ اهو سچو هجي يا ڪوڙو، اهو لفظ انهن ٻنهي لاءِ استعمال ٿيندو آهي، اسم 'الله' جي مفهوم ۾ الله جل جلالہ جي سمورين صفتن جي معنيٰ موجود آهي، جڏهن تہ ٻين مبارڪ نالن جي نسبت باري تعاليٰ جي بيشمار صفتن مان ڪنهن هڪ صفت ڏانهن ئي آهي ۽ هي اسم مبارڪ الله جل جلالہ کانسواءِ ڪنهن ٻئي لاءِ بہ استعمال نٿو ڪري سگهجي. نہ حقيقي طور ۾ نہ ئي مجازي طور. باقي سندس ٻيا صفاتي نالا ٻين لاءِ بہ استعمال ٿي سگهن ٿا. پوءِ ڪٿي اهي مجازي طرح ئي چونہ هجن. ان مان چاڻ ملي ٿي تہ ان مالڪ الملڪ جي بابرڪت نالن منجهان 'الله' وارو نالو ٻين سمورن کان مٿانهون آهي، جنهن کي "اسم اعظم" چئجي ٿو، جڏهن تہ ٻين نالن کي 'اسماءُ الله' چيو ويندو آهي، اهڙيءَ ريت سندس ٻين سمورن صفاتي اسمن جي معنائن کي مجازي طور ڪنهن ٻانهي سان منسوب ڪري سگهجي ٿو، پر 'الله' واري اسم کي صرف 'تعلق' لاءِ ئي استعمال ڪيو ويندو ۽ نہ 'تخلق' لاءِ يعني هن اسم سان ٻانهو پنهنجو تعلق تہ قائم ڪري سگهندو، پر ان جي معنيٰ سان موصوف ٿي نہ سگهندو. جهڙي ريت ٻين اسمن سان موصوف ٿئي ٿو.

تعلق

عارف (معرفت جي طالب) کي هن اسم سان 'تألّه' جو ڀاڱو ملندو آهي،

جنهن جو طريقو هيءُ آهي تہ عارف جي دل مڪمل توجهہ ۾ ڏيان سان الله جي ياد ۾ مستغرق (گم) ٿي وڃي، ان ذات کان سواءِ ڪنهن ٻئي ڏانهن نہ واجهائي ۾ ان کان سواءِ ڪنهن ٻئي (غير) ۾ نہ تہ ڪا اميد رکي ۾ نہ ڪنهن غير کان ڪو ڀؤ ڪري، ايتري قدر جو شهود واري اک ۾ ڪيس ڪو بيو نظر ئي نہ اچي. جيئن هن فارسي شعر ۾ ٻڌايو ويو آهي:

رفت او زمياں ہميں خدا ماند خدا

اَلْفَقْرُ اِذَا تَمَّ فَهُوَاللهُ ايں است

يعني جڏهن غير وچان نڪري ويو تہ پوءِ فقط ۾ فقط اها ذات باقي وڃي بچي، ان ڪري مقولي ' اَلْفَقْرُ اِذَا تَمَّ فَهُوَاللهُ ' جو مطلب بہ اهوئي آهي تہ ڪامل فقيري تڏهن حاصل ٿيندي، جڏهن خدا جي ذات وڃي باقي بچي ۾ ٻئي ڪنهن شيءِ جو وجود ئي پنهنجي نہ رهي.

تعبد

عبدالله (الله جو ٻانهو) ان ٻانهي کي سڏيو ويندو آهي، جنهن جي مٿان الله تعاليٰ پنهنجي سمورن اسمن مبارڪن سان تجلي فرمائي هجي. ان ڪري اهڙي ٻانهي جي عبادت ٻين سمورن ٻانهن جي عبادت کان افضل ترين ۾ اعليٰ ترين ٿي پوندي، ڇو تہ اهو ٻانهو جڏهن اسم اعظم 'الله' جي جلوي سان سرفراز ٿيو آهي تہ الله جل جلالہ جي انهن سمورين صفتن سان پڻ موصوف ٿي ويو، جيڪي سموريون صفتون هن اسم مبارڪ اندر موجود آهن، ان ڪري هاڻي الله تعاليٰ جي سمورين صفتن جي جلوي ماڻڻ کان پوءِ عبادت ڪندڙ جي عبادت لازمي طور ٻين جي عبادتن کان گهڻو مٿانهين ٿي ويندي، ان ڪري ئي اهو ٻانهو حقيقي معنيٰ ۾ عبدالله ٿي ويندو. اهو ئي سبب آهي تہ اسم 'عبدالله' سان اسان جي نبي ڪريم ﷺ جن کي خصوصي نسبت حاصل آهي تڏهن تہ ڪين الله تعاليٰ قرآن پاڪ ۾ فرمايو:

لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللهِ يَدْعُوْهُ (الجن :١٩)

(جڏهن الله جو ٻانهو الله جي عبادت لاءِ اٿي بيٺو.)

ڇئي ان نالي سان مخصوص فرمايو، ان ڪري ائين ڇئي سگهجي ٿو تہ هاڻي هي اسم حقيقت ۾ صرف حضور ﷺ جن جي ذات لاءِ ئي مخصوص ٿيو، باقي ٻين

ولين ۾ قطبن سڳورن کي فقط حضور اڪرم ﷺ جن کان ورثي ملڻ ۾ سندن پيروي ۾ان نالي سان سڏيو وڃي ٿو، پيو اهو ب يادرکڻ کپي ت حضور اڪرم ﷺ جن کان سواءِ ٻئي ڪنهن جي لاءِ ب جڏهن هي لفظ استعمال ڪيو ويندو ت اهو استعمال مجازي طور هوندو، حقيقي طور ن ، اهو هن ريت ب سمجهي سگهجي ٿو ت الله تعاليٰ جي مڙني اسمن مبارڪن واري هر هڪ صفت سندن ذاتي اسم ’الله‘ جي اندر موجود هوندي آهي ت پوءِ انهن سمورن اسمن واريون صفتون هڪ ئي وقت ان اسم ذات ۾ ڪنيون ٿي ويون، ت هاڻي جڏهن عبدالله (الله جو ٻانهو) فقط هڪ کي سڏيو ويو ، ت ٻيا سڀ مجازي ٻانها چيا ويندا ، پوءِ ڪٿي ڪهڙي ب اسم جو تخلق ۾ تعبد ڪين حاصل هجي، ڇو ت اسم الله واري جامعيت (سڀني صفتن ڪي سموئڻ) ٻي ڪنهن اسم ۾ موجود ن آهي.

(شرح اسماءُ الله الحسنيٰ از: حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سره
مترجم: علام فقير محمد اسماعيل ميمڻ سڪندري)

حضرت پيرسائين تجر ڌڻي قدس الله سره

حضرت پيرسائين تجر ڌڻي قدس الله سره جن ، الله سبحانه وتعاليٰ جي نوانوي نالن مبارڪن جي فضيلت بابت فرمايو آهي ت جيڪو انهن اسمن مبارڪن جو وظيفو پڙهندو ، اهو يقيني طرح جنتي آهي، هر شخص کي گهرجي ت انهن سمورن اسمن شريفن جي روزانو تلاوت ڪري ، جيڪڏهن روزاني تلاوت ن ڪري سگهي ت هفتي ۾ هڪ پيرو، ن ت مهيني ۾ هڪ پيرو، يا وري سال ۾ هڪ پيرو، پر جي سال ۾ ب نصيب ن ٿئي ت سموري عمر ۾ هڪ پيرو لازمي ۾ ضرور پڙهي، پاڻ پڙهيل ن هجي ت ٻئي کان پڙهائي، پوءِ پاڻ بلند آواز سان هي اسم مبارڪ تلاوت فرمايا، جو سموري جماعت ٻڌا. (خزانة المعرفت ۴۴۱)

مو ٽيو فقير خدمتگار نقل ڪيو ت حضرت پيرسائين تجرڌڻي قدس الله سره جو هيءُ معمول هو ت تهجد جي نفلن کان پوءِ ٻين وظيفن ۾ مشغول ٿيڻ کان اڳ ، ۱۰۰ پيرا ’يارافع‘ ۽ ۱۰۰ پيرا ’ياباسط‘ پڙهندا هئا. (خزانة المعرفت ۴۳۵)

ساڳيو فقير نقل ڪري ٿو ت حضرت پيرسائين تجرڌڻي قدس الله سره فرمايو :

’ يَاعَزِيْزُ ‘ جي اسم مبارڪ جي زڪوٰت جو طريقو هيءُ آهي ت هڪ ڏينهن ۾ هڪ لک پيرا ۽ هڪ دم ۾ هڪ سئو پيرا پڙهي. ان کان پوءِ هرروز ۳۱۳ پيرا پڙهي ۽ مشڪل جي آساني واسطي مٿئين طريقي سان ’ يَاعَزِيْزُ ‘ جي زڪوٰت شروع ڪري، اِنْ شَآءَ اللهُ

پنج هزار ڀيرا پڙهي اسم شريف، پوروڻ ڪندو ته الله تعاليٰ قاضي الحاجات، سائل کي سندس مقصد ۾ ڪامياب فرمائي ڇڏيندو. بعد ۾ فرمايائون ته زڪوٰت جي مٿئين طريقي جي هر شخص کي اجازت آهي. (خزانة المعرفت ۴۳۷)

'يَاعَزِيْزُ' اسم جي اجازت پير سيد عبدالقادر شاه آخرين رضي الله عنه حضرت پيرسائين پٽ ڌڻي قدس سره کي ڏني هئي. (ملفوظات ۱/۴۶۴)

حضرت پيرسائين سورهيه شهيد قدس سره

حضرت پيرسائين سورهيه شهيد قدس سره پنهنجي ڪتاب 'تنبيه الفقراءِ' ۾ لکيو آهي ته الله تعاليٰ جا صفاتي نالا هڪ گهٽ سئو آهن. سندن قدرتون بي پايان آهن، جن جو ڪو شمار ڪونهي.

۞ تڪليفن، مصيبتن، بيمارين ۽ پريشانين جي حل لاءِ 'اَللّٰهُ الصَّمَدُ' 'يَا فَتَّاحُ' 'يَا عَزِيْزُ' 'يَا حَفِيْظُ' ۽ 'يَا رَحْمٰنُ' جا اسم شريف لکيا اٿن.

اَسْمَاءُ اللهِ الْحُسْنٰى

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

هُوَ اللهُ الَّذِیْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوْسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ الْغَفَّارُ الْقَهَّارُ الْوَهَّابُ الرَّزَّاقُ الْفَتَّاحُ الْعَلِيْمُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الْخَافِضُ الرَّافِعُ الْمُعِزُّ الْمُذِلُّ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ الْحَكَمُ الْعَدْلُ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ الْحَلِيْمُ الْعَظِيْمُ الْغَفُوْرُ الشَّكُوْرُ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ الْحَفِيْظُ الْمُقِيْتُ الْحَسِيْبُ الْجَلِيْلُ الْكَرِيْمُ الرَّقِيْبُ الْمُجِيْبُ الْوَاسِعُ الْحَكِيْمُ الْوَدُوْدُ الْمَجِيْدُ الْبَاعِثُ

الشَّهِيْدُ الْحَقُّ الْوَكِيْلُ الْقَوِيُّ الْمَتِيْنُ الْوَلِيُّ الْمُحْصِيْ
الْمُبْدِیءُ الْمُعِيْدُ الْمُحْيِيْ الْمُمِيْتُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْوَاجِدُ
الْمَاجِدُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ الْمُقَدِّمُ الْمُؤَخِّرُ
الْأَوَّلُ الْآخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْوَالِي الْمُتَعَالِ الْبَرُّ التَّوَّابُ
الْمُنْتَقِمُ الْعَفُوُّ الرَّءُوفُ مَالِكُ الْمُلْكِ ذُوالْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ الْمُقْسِطُ الْجَامِعُ الْغَنِيُّ الْمُغْنِيُّ الْمَانِعُ الضَّارُ
النَّافِعُ النُّورُ الْهَادِي الْبَدِيْعُ الْبَاقِي الْوَارِثُ الرَّشِيْدُ
الصَّبُورُ.

ڪلمات تعوذ (پناه گهرڻ وارا ڪلما)

حضرت ابو هريرة رضي الله عنه کان روايت آهي ته هڪ ماڻهو حضرت نبي ڪريم ﷺ جن جي حضور ۾ عرض ڪيو، پاڻ ڪريمن ﷺ فرمايو : صبح شام هي ڪلما پڙهندين ته توکي ڪا شيءِ نقصان نه ڏيندي.
(سنن ابي داؤد ٢/١٧١، سنن ابن ماجه ١٢٥١، صحيح المسلم، جامع الترمذي، مؤطا امام مالڪ)

حضرت پير سائين روضي ڌڻي قدس سره جن هي ڪلما فجر جي وظيفن ۾ ٽي ڀيرا ۽ سانجهيءَ جي وظيفن ۾ ٽي ڀيرا پڙهندا هئا. (ملفوظات شريف ٢/٣٠٦)

اهي ڪلما هيءَ آهن:

اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّآمَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ.

اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّآمَّاتِ مِنْ غَضَبِهٖ وَ عِقَابِهٖ وَ شَرِّ عِبَادِهٖ وَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِيْنِ وَ اَعُوْذُبِكَ رَبِّ اَنْ يَّحْضُرُوْنَ

بابرڪت تسبيحون

سُبْحَانَ اللهِ.. اَلْحَمْدُ لله ... اَللهُ اَكبَرُ

حضرت ابو هريره رضي الله عنه کان روايت آهي ته نبي ڪريم ﷺ جن فرمايو ته جنهن هر نماز کان پوءِ سبحان الله ٣٣ ڀيرا، الحمدلله ٣٣ ڀيرا، الله اڪبر ٣٣ ڀيرا ۽ لااله الا الله وحده لاشريڪ له هڪ ڀيرو پڙهيو، ان جا گناه بخشيا ويندا، توڙي جو اهي دريا جي گجيءَ جيترا هجن. (صحيح المسلم، ڪتاب الذڪر، سنن ابي داؤد، الترغيب والترهيب ٢٤٧٤)

حضرت ابو هريره رضي الله عنه کان ان جهڙي ئي روايت پڻ آهي ته نبي ڪريم ﷺ جن فرمايو، جڏهن ماڻهو بستري تي اچي مٿيان ڪلما ۽ لاحول ولاقوة پڙهي ٿو ته ان جا سمورا گناه معاف ڪيا ويندا.
(سنن ابي داؤد ڪتاب الادب، جامع الترمذي، الترغيب والترهيب ٨٩٤)

سنن نسائي ۾ 'سبحان الله و بحمده' جا لفظ پڻ آهن.

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سره

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سره جن ارشاد فرمايو تہ جن ڏينهن ۾ حضرت امام حسن ۽ امام حسين رضي الله عنهما ڄاوا، تن ڏينهن ۾ بي بي فاطمة الزهريٰ رضي الله عنها کي حضرت علي كرم الله وجهه ۽ امامن سڳورن جي خدمت ڪرڻ، رڌ پچاءُ ۽ ٻئي ڪم ڪار جي ڪري وجود تي سُستي ٿيندي هئي ۽ جيئن تہ حضرت رسول ڪريم صلى الله عليه وسلم جن جي عادت مبارڪ هيءَ هئي جو پنجاه ماڻهن جو قوت هر روز مسڪينن ۽ غريبن کي ڏيندا هئا، حضرت خاتونِ جنت رضي الله عنها ، حضرت بي بي عائشہ صديقہ رضي الله عنها جي طرف پيغام موڪليو تہ حضورِ اڪرم صلى الله عليه وسلم جن کي اطلاع عرض ڪجو تہ هڪ ماڻهو جيترو طعام عنايت فرمائين تہ حضرت حسين رضي الله عنه کي کارائجي ۽ آئون عبادت ۾ مشغول ٿيان، ورهاست جي وقت بي بي عائشہ صديقہ رضي الله عنها، اهو عرض حضور اڪرم صلى الله عليه وسلم جن کي پيش ڪيو ، پاڻ طعام جي ورهاست ۾ مشغول هئا، ان وقت ڪو جواب نہ ڏنائون، طعام جي ورهاست بعد بي بي خيرالنساءِ رضي الله عنها جي گهر تشريف فرما ٿيا ، بي بي صاحبہ رضي الله عنها ۽ حضرت علي كرم الله وجهه جن ٻئي هڪ کٽ تي ويٺا هئا، انهن اٿڻ جو ارادو ڪيو پر ڪين حضور اڪرم صلى الله عليه وسلم جن روڪيو، پاڻ ڪريم صلى الله عليه وسلم اچي ، ٻنهي جي وچ ۾ ويهي رهيا ۽ حضرت بي بي صاحبہ رضي الله عنها کي فرمايائون تہ اي امان! هي وظيفو (٣٣ ڀيرا سبحان الله ، ٣٣ ڀيرا الحمدلله، ٣٣ ڀيرا الله اڪبر ۽ هڪ ڀيرو ڪلمہ شهادت) پڙهي آرام ڪندي ڪر ، عبادت ۾ ڪڏهن سُستي نہ ٿيندي ۽ طعام ۾ بہ برڪت پوندي. (ملفوظات ٢/٣٠٢)

ان سان ملندڙ روايت ، حضرت علي كرم الله وجهه کان روايت آهي تہ هڪ ڏينهن بي بي سائڻ رضي الله عنها گهر جي گهٽي ڪم ڪار جي ڪري پاڻ ڪريمن صلى الله عليه وسلم جن کان هڪ ٻانهي جي گُهر ڪئي ، پاڻ ڪريمن صلى الله عليه وسلم جن فرمايو اي فاطمہ! خدا جو خوف رک ، ان جو فرض ادا ڪر ، پنهنجي گهر جو ڪم ڪار ڪر ، ۽ جڏهن بستري تي اچين تہ ٣٣ ڀيرا سبحان الله، ٣٣ ڀيرا الحمدلله ، ٣٤ ڀيرا الله اڪبر پڙهي سمهندي ڪر ، اهو ڪم ٻانهي رکڻ کان ڀلو آهي.

(الترغيب والترهيب حديث ٨٩٠ صحيح البخاري كتاب فضائل الصحابة، النفقات ، الدعوٰت، صحيح المسلم كتاب الذكر، سنن ابي داؤد كتاب الادب)

حضرت پيرسائين تجر ڏٽي قدس سرہ

سيد ڪبير شاه رحمۃ اللہ علیہ کان نقل آهي تہ هڪ ڏينهن حضرت پير سائين خليفة الله قدس سرہ کان پڇيم تہ حضرتا! ٻانهي کي ڪهڙي شغل سان سرفراز فرمايو ٿا؟ تنهن تي پاڻ فرمايائون تہ ٣٣ ڀيرا سبحان الله، ٣٣ ڀيرا الحمدلله، ٣٣ ڀيرا الله اڪبر ۽ هڪ ڀيرو لَآ اِلٰـهَ اِلَّا اللهُ وَحۡدَهٗ لَاشَرِيۡكَ لَهٗ لَهُ الۡمُلۡكَ وَلَهُ الۡحَمۡدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيۡءٍ قَدِيۡرٌ هر نماز کان پوءِ ان شغل جي پابندي ڪريو. (خزانة المعرفت ٤٣٣)

سيد نور علي شاه رحمۃ اللہ علیہ کان نقل آهي تہ هڪ ڏينهن حضـــرت پيرسائين تجــر ڏٽي قدس سرہ فرمايو جيڪو رات جو تازو وضو ڪري، هي ڪلما پڙهي سمهي پوي تہ ساري رات شيطان جي شر کان محفوظ رهندو. الله تعاليٰ جي عنايت ۽ رحمتن جي برسات مٿس جدا پوندي. (خزانة المعرفت ٤٣٤)

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سرہ، حضرت پيرسائين تجر ڌڻي قدس سرہ ۽ حضرت پيرسائين سورهيہ شهيد قدس سرہ نہ فقط پاڻ پابندي سان هي ڪلما پڙهندا هئا، پر ڪيترن ئي فقيرن کي ان وظيفي جي اجازت ڏيئي پڙهڻ جو تاڪيد فرمائيندا هئا.

سُبۡحَانَ اللهِ وَبِحَمۡدِهٖ

حضرت ابوذر رضی اللہ عنہ کان روايت آهي تہ نبي ڪريم صلی اللہ علیہ وسلم جن مونکي فرمايو ڇا توکي الله جل جلالہ جي محبوب ڪلمي جي خبر نہ ڏيان؟ مون عرض ڪيو تہ هائو قبلا! پاڻ ڪريمن صلی اللہ علیہ وسلم جن فرمايو سبحان الله وبحمده. الله تعاليٰ جو محبوب ڪلمو آهي.

(صحيح المسلم ڪتاب الذڪر والصلوٰة، جامع الترمذي ڪتاب المواقيت، سنن نسائي ڪتاب الافتتاح، الترغيب والترهيب حديث ٢٣٨١)

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سرہ، تهجد کان اڳ اها تسبيح ١٠ ڀيرا پڙهندا هئا. (ملفوظات ٢/٦٠٣)

حضرت پيرسائين تجرڌڻي قدس سرہ فجر نماز کان پوءِ هي تسبيح ١٠٠ ڀيرا پابندي سان پڙهندا هئا. (خزانة المعرفت)

سُبۡحَانَ الۡمَلِكِ الۡقُدُّوۡسِ

حضرت ابيّ بن ڪعب رضی اللہ عنہ کان روايت آهي تہ پاڻ ڪريم صلی اللہ علیہ وسلم جن وتر جي سلام کان پوءِ ٽي ڀيرا هي تسبيح پڙهندا هئا، ٽئين ڀيري بلند آواز ۾ پڙهندا هئا. (سنن نسائي، مسند امام احمد، دار قطني)

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس الله تهجد کان اڳ هي تسبيح ١٠ ڀيرا پڙهندا هئا. (ملفوظات٢/٣٠٦)

سُبْحَانَ اللهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ

حضرت ابو امامہ رضی اللہ عنہ کان روايت آهي تہ نبي ڪريم صلی اللہ علیہ وسلم مونکي ڏٺو تہ آئون چپ چوري رهيو هوس، پاڻ ڪريمن صلی اللہ علیہ وسلم فرمايو تہ ڪهڙي شيءِ تي چپ چوري رهيو آهين؟ عرض ڪيم قبلا! الله جو ذڪر (ڪري رهيو آهيان) پاڻ ڪريمن صلی اللہ علیہ وسلم فرمايو تنهنجي ان ذڪر کان ڏينهن رات جي افضل ۽ اڪثر ذڪر جو ڏَس نہ ڏيان؟ عرض ڪيم تہ هائو قبلا! پاڻ ڪريمن صلی اللہ علیہ وسلم فرمايو تہ چئہ:

سُبْحَانَ اللهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ سُبْحَانَ مِلْءُ مَا خَلَقَ

(الترغيب والترهيب حديث ٢٤٣٤، سنن نسائي ڪتاب التطبيق، مسند امام احمد)

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس الله عشاءَ جي سنت ۽ فرض جي درميان هي تسبيح ١٠٠ ڀيرا پڙهندا هئا. (ملفوظات٢/٣٠٨)

جنت جو خزانو

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ

حضرت ابو هريره رضی اللہ عنہ ،حضرت معاذ بن جبل رضی اللہ عنہ ، حضرت ابو موسیٰ اشعري رضی اللہ عنہ ۽ ٻين صحابہ رضی اللہ عنہم کان روايتون آهن تہ نبي ڪريم صلی اللہ علیہ وسلم جن فرمايو: 'لاحول' جنت جي خزانن مان هڪ خزانو آهي.

(صحيح البخاري ڪتاب المغازي، الدعوات، القدر، صحيح المسلم ڪتاب الذڪر، سنن ابي داؤد، سنن ابن ماجہ، جامع الترمذي، مسند امام احمد)

حضرت ابو هريره رضی اللہ عنہ کان روايت آهي تہ پاڻ ڪريمن صلی اللہ علیہ وسلم جن فرمايو تہ: 'لاحول ولاقوة' نوانوي(٩٩) بيمارين جو علاج آهي، انهن مان هلڪي بيماري غم آهي.

(مستدرڪ للحاڪم، الترغيب والترهيب حديث ٢٤٤٨)

ڇهه ڪلما

حضرت عباده بن صامت رضي الله عنه کان روايت آهي تہ پاڻ ڪريمن صلي الله عليه وسلم جن فرمايو تہ جنهن ' لَااِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ' جي شاهدي ڏني، ان تي الله تعاليٰ دوزخ جي باه حرام ڪري ڇڏيندو.

(صحيح مسلم ڪتاب الايمان، جامع الترمذي ڪتاب الايمان، الترغيب والترهيب ح ۲۳۵۱)

حضرت ابو هريره رضي الله عنه کان روايت آهي تہ نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم فرمايو : جَدِّدُوْ اِيْمَانَكُمْ (پنهنجي ايمان کي تازو ڪريو) اسان عرض ڪيو تہ قبلا! ايمان کي ڪيئن تازو ڪريون؟ پاڻ ڪريمن صلي الله عليه وسلم جن فرمايو لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ جي ڪثرت سان.

(الترغيب والترهيب حديث ۲۳۶۰، مسند امام احمد)

حضرت ابو درداءِ رضي الله عنه کان روايت آهي تہ نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم جن فرمايو سبحان الله والحمد لله (ٽيون ڪلمو) پڙهہ اهو باقيات صالحات مان آهي، گناهن کان ايئن احاطو ڪري ٿو جيئن وڻ پنن کي ويڙهي ٿو ۽ اهو جنت جي ڪاٺين مان آهي.

(الترغيب والترهيب ۲۴۱۳)

حضرت پير سائين روضي ڌڻي قدس سره جن حديث شريف بيان فرمائي تہ:

مَنْ قَالَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُخْلِصاً دَخَلَ الْجَنَّةَ

(الجامع الصغير عن ابي سعيد حديث ۸۸۹۶)

يعني جيڪو شخص هڪ دفعو ڪلمو طيب دل سان پڙهندو ، ان کي الله تعاليٰ بنا حساب جي جنت ۾ داخل فرمائيندو. (ملفوظات ۱/۲۵)

هيڪر قدس سره پاڻ حديث شريف کان نقل فرمايائون تہ لااله الا الله جو ذڪر گناهن کي ايئن ٻاري ٿو، جيئن سج برف کي.(ملفوظات)

پهريون ڪلمو: لَااِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ

ٻيون ڪلمو: اَشْهَدُ اَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ

ٽيون ڪلمو: سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اللّٰهُ اَكْبَرُ

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ

چوٿون ڪلمو: لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَهُوَ حَيٌّ لَّا يَمُوْتُ اَبَدًا اَبَدًا ذُوالْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ بِيَدِهِ الْخَيْرُ ط وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

پنجون ڪلمو: اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّيْ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهٗ عَمَدًا اَوْ خَطَاً سِرًّا اَوْ عَلَانِيَةً وَّاَتُوْبُ اِلَيْهِ مِنَ الذَّنْبِ الَّذِيْ اَعْلَمُ وَ مِنَ الذَّنْبِ الَّذِيْ لَآ اَعْلَمُ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ وَسَتَّارُ الْعُيُوْبِ وَ غَفَّارُ الذُّنُوْبِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ.

ڇهون ڪلمو: اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُبِكَ مِنْ اَنْ اُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا وَّ اَنَا اَعْلَمُ بِهٖ وَاَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَآ اَعْلَمُ بِهٖ تُبْتُ عَنْهُ وَتَبَرَّاْتُ مِنَ الْكُفْرِ وَالشِّرْكِ وَالْكِذْبِ وَالْغِيْبَةِ وَالْبِدْعَةِ وَالنَّمِيْمَةِ وَالْفَوَاحِشِ وَالْبُهْتَانِ وَالْمَعَاصِيْ كُلِّهَا وَاَسْلَمْتُ وَاَقُوْلُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللهِ.

سيدالاستغفار

حضرت شداد بن اوس رضي الله عنه كان روايت آهي ته نبي كريم ﷺ جن فرمايو ته جنهن شخص سيدالاستغفار صبح جو يقين سان پڙهيو ۽ (اهو) ان ڏينهن گذاري ويو ته جنت ۾ داخل ٿيندو ۽ جنهن شام جو پڙهيو (اهو، ان رات) گذاري ويو ته جنت ۾ داخل ٿيندو.

(صحيح البخاري كتاب الدعوات ٢/٩٣٢ قديمي كتب خانه، سنن ابي داؤد حديث ٥٠٧٠، سنن ابن ماجه ص ٢٧٦ (عن ابي بريده رضي الله عنه عن ابيه) سنن نسائي كتاب الاستعاذه، الترغيب والترهيب حديث ٩٦٦)

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس الله سيد الاستغفار كثرت سان پڙهندا هئا، خاص كري تهجد جي نفلن كان پوءِ پين وظيفن سان گڏ پڙهڻ سندن معمول هو. (ملفوظات ٢/٣٠٦)

حضرت پيرسائين تجرڌڻي قدس الله تهجد جي نفلن كان پوءِ ٻين وظيفن سان گڏ ٧٠ پيرا، يا گهٽ ۾ گهٽ ٩ يا ٧ پيرا ضرور پڙهندا هئا. (خزانة المعرفت ٤٣٤)

سيد الاستغفار جيكو سيني حديثن ۾ آيل آهي هرروز نماز كان پوءِ ٽي پيرا پڙهندا كريو، پر جيكڏهن صبح جي وقت هك سو پيرا بنا ناغي پڙهندا ته كابه تكليف ۽ شيطاني برائي پڙهندڙ جي ويجهو كانه ايندي.

(خزانة الاسرار: حضرت پيرسائين تجرڌڻي، مكتوب: ١)

حضرت پيرسائين سورهيه شهيد قدس الله پنهنجي كتاب ’ تنبيه الفقراءِ‘ ۾ سيدالاستغفار پڙهڻ جو حكم فرمايو آهي.

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَلَقْتَنِيْ وَاَنَا عَبْدُكَ وَاَنَا عَلٰى عَهْدِكَ وَ وَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ اَعُوْذُبِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ اَبُوْءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَاَبُوْءُ بِذَنْبِيْ فَاغْفِرْلِيْ فَاِنَّهٗ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّآ اَنْتَ

دعائون

دعا، ان سڏ ۽ پڪار جو نالو آهي، جنهن ۾ ٻانهو الله تعاليٰ سان مشغول هوندو آهي. پنهنجون پريشانيون، حاجتون ۽ ڏک الله تعاليٰ جي حضور پيش ڪري انهن جي حل ۽ آساني جي درخواست ڪندو آهي، الله تعاليٰ جي ذات ٻانهي جي بار بار گهرڻ تي راضي ٿي پنهنجو فضل فرمائيندو آهي.

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِيْٓ اَسْتَجِبْ لَكُمْ (المؤمن ٦٠)

۽ توهان جو پالڻهار فرمائي ٿو ته مون کان دعائون گهرو ته توهان جا سوال اگهايان، بيشڪ منهنجي عبادت (دعا) کان وڏائي ڪندا، سي خوار ٿي دوزخ ۾ داخل ٿيندا.

وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ ۭ (البقره ١٨٦)

اي محبوب جڏهن تو کان، منهنجا ٻانها، منهنجي متعلق سوال ڪن ته ڪين ٻڌاءِ ته بيشڪ آئون ويجهو آهيان، دعا گهرندڙ جي دعا قبول ڪندو آهيان، جڏهن هو دعا گهرندو آهي، پوءِ مون کان گهرن ۽ مون تي ايمان آڻين ته اُهي هدايت وارا ٿين.

نبي ڪريم ﷺ جن دعا کي عبادت جو مغز ۽ (ٻئي هنڌ) عبادت ڪوٺيو آهي ته دعا کي تقدير بدلائيندڙ ۽ رحمت جي ڪنجي پڻ سڏيو ويو آهي. دعا جي قبوليت لاءِ پاڻ ڪريمن ﷺ جن جو ارشاد مبارڪ حضرت ابو سعيد خدري رضي الله عنه جي روايت ۾ آهي ته جڏهن ڪو به مسلمان اهڙي دعا گهرندو، جنهن ۾ گناه يا مائٽي ڇنڻ جو بيان نه هوندو ته الله تعاليٰ ان کي ٽن ڳالهين مان هڪ ضرور عطا ڪندو.

١. يا ته گُهريل دعا مطابق سندس خواهش پوري ڪري ڇڏيندو آهي.

٢. يا ته گُهريل دعا آخرت جي لاءِ اجر جو ذخيرو ڪري رکي ڇڏيندو آهي.

٣. يا ته دعا جي برابر ان تان ڪا مصيبت ٽاري ڇڏيندو آهي.

صحابه ڪرام رضي الله عنهم اجمعين اهو ٻڌي عرض ڪيو، هاڻي ته اسان گهڻيون دعائون گهرنداسون، پاڻ ڪريمن ﷺ فرمايو ته الله جا خزانا تمام گهڻا (ڪشادا) آهن. (مسند امام احمد)

هڪ ڀيري حضرت پير سائين روضي ڌڻي قدس سره جن ديهه سيد پور ۾ لٿل هئا، اتي سيد محمد صديق عرض ڪيو ته قبلا ! دعا فرمايو ته الله تعاليٰ روز جي ڪشادگي عطا فرمائي ۽ گذران جي تنگي دور فرمائي، ڇو ته آمدني ٿوري، خرچ گهڻي ۽ نالي مشهور هئڻ سببان وقت تنگ ٿو گذري پاڻ جواب ۾ هي آيت تلاوت فرمايائون:

وَ مَنۡ اَعۡرَضَ عَنۡ ذِكۡرِیۡ فَاِنَّ لَهٗ مَعِیۡشَةً ضَنۡكًا (طٰهٰ : ١٢٤)

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قَدَّسَ اللهُ جن فرمايو ته جيڪو شخص عبادت ڪري پوءِ اُن جي پويان وري دنيا لاءِ دعا ٿو گهري ته اهو شخص اهڙو ڪم ٿو ڪري جو چڻ چئو ته قرآن شريف مٿان لت ڏيئي دريءَ مان شراب جو شيشو هيٺ ٿو لاهي. (ملفوظات ١/٣٥٦)

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قَدَّسَ اللهُ جن خليفي ميان الهرکئي رَحۡمَةُ اللهِ عَلَيۡهِ کان دعا جي طلب ڪئي، خليفي چيو الله سُبۡحَانَهٗ وَتَعَالٰى شال اوهان کي محتاجن (دنيا وارن) جي محتاجي کان پناهه ۾ امن ۾ رکندو. (ملفوظات ١/٣٥٧)

ان کان علاوه ملفوظات شريف ۾ هڪ پورو فصل دعائن بابت آهي، خزانة المعرفت ۽ تنبيه الفقراءِ ۾ پڻ دعائن بابت گهڻو مواد آهي.

ملفوظات شريف، خزانة المعرفت ۾ مذڪور دعائن جو تفصيل هن ريت آهي.

خليفي ميان لقمان رَحۡمَةُ اللهِ عَلَيۡهِ کان نقل آهي ته حضرت پيرسائين تجر ڌڻي قَدَّسَ اللهُ جمعي جي ڏينهن حديث شريف مان بيان ڪيو ته فجر ۽ شام جي نماز کان پوءِ پين سمورن ڪمن کان اڳ ۾ ست پيرا ' اَللّٰهُمَّ اَجِرۡنِیۡ مِنَ النَّارِ ' هميشه جي واسطي معمول بڻائي ته دوزخ جي باهه کان امن ۾ رهندو. (خزانة المعرفت ٤٣٣)

پليي فقير لاکي کي رزق جي ڪشادگيءَ لاءِ حضرت پيرسائين تجر ڌڻي قَدَّسَ اللهُ ' اَللّٰهُمَّ اغۡفِرۡلِیۡ وَلِلۡمُؤۡمِنِیۡنَ ' واري دعا فجر ۽ شام جي نماز کان پوءِ ٢٧ پيرا پڙهڻ جو ڏس ڏنو ۽ اَللّٰهُمَّ اَجِرۡنِیۡ مِنَ النَّارِ جو به امر ڪيائون.

سيد معظم علي شاه جي طبيعت کي کير پسند نه ايندو هو، حضرت پيرسائين تجرڌڻي قَدَّسَ اللهُ جن ' اَللّٰهُمَّ بَارِكۡ لَنَا فيه وزدنا منه ' واري دعا ڪيس دعا ڪيس سيڪاري، پوءِ کير طبعيت موافق ٿي پيو.

ڪمال فقير مؤذن نقل ڪيو ته حضرت پيرسائين تجرڌڻي قَدَّسَ اللهُ حديث شريف مان بيان ڪيو ته حضور نبي ڪريم صَلَّى اللهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ فرمايو آهي ته جيڪو هر روز هڪ وقت ۾ هي لفظ ' اَللّٰهُمَّ بَارِكۡ لِیۡ فِی الۡحَیٰوةِ وَ فِیۡ مَا بَعۡدَ الۡمَمَاتِ ' ٢١ پيرا پڙهندو ته منهنجي شفاعت ان لاءِ واجب ٿي ويندي، پڻ دنيا ۾ الله تعاليٰ ۽ سندن مخلوق جي رضامندي حاصل ٿيندي، مرڻ وقت ايمان سان خاتمو ٿيندو ۽ قيامت ۾ بهشت جي لائق ٿيندو.

۽ ٻيون دعائون جيڪي پاڻ هميشه گهرندا هئا.

اَللّٰهُمَّ اَجِرْنِیْ مِنَ النَّارِ

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلِیْ وَتُبْ عَلَیَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلِیْ وَتُبْ عَلَیَّ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَفُوُّ الْغَفُوْرُ

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلِیْ وَارْحَمْنِیْ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلِیْ وَلِلْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِیْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ

اَللّٰهُمَّ اَكْفِنِیْ بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَاغْنِنِیْ بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَ مِنْكَ السَّلَامِ وَ اِلَیْكَ یَعُوْدُ السَّلَامُ

تَبَارَكْتَ یَاذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفُوَّ فَاعْفُ عَنِّیْ

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُبِكَ مِنْ ضَیِّقِ الدُّنْیَا

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لِیْ فِی الْحَیٰوةِ وَفِیْ مَا بَعْدَ الْمَمَاتِ

دعا حل مشڪلات

حضرت پيرسائين سورهيه بادشاه قدس الله پنهنجي ڪتاب ۾ لکيو آهي ته حضرت يوسف عليه السلام کي جڏهن ڀائرن کوهه ۾ وڌو ته، تڏهن الله تعاليٰ جي حڪم سان حضرت جبرئيل عليه السلام حاضر ٿيو ۽ حضرت يوسف عليه السلام جي کوهه جي تري ۾ پهچڻ کان اڳ پنهنجي پرن تي ويهاري، هيٺ هڪ پٿر تائين پهچايائين. ان کوهه جو پاڻي کارو هو، مگر الله جي نبيءَ جي برڪت سان مٺو ٿي پيو ۽ کوهه جي پاسن ۾ جيڪي موذي (تڪليف ڏيندڙ) شيون هيون سي نبوي دهشت سبب ٻرن ۾ لڪي ويون، مگر هڪ وڇون هيو جنهن ڏنگڻ جو ارادو ڪيو ته حضرت جبرئيل امين عليه السلام هڪل ڪئي ته انڌو ٿي پيو ۽ هميشه انڌو ٿي رهيو. حضرت يوسف عليه السلام کي کوهه ۾ جنتي ڪاڌو ملندو هو. الله تعاليٰ پنهنجي پيارن جو هر حال ۾ حامي رهندو آهي، حضرت جبرئيل، حضرت يوسف عليه السلام کي هڪ دعا سيکاري هئي، جيڪا اسان هتي لکون ٿا. ڪنهن به ماڻهو کي ڪا مشڪل پوي ته باوضو ٿي روزاني چاليهه ڀيرا، چاليهه ڏينهن تائين اول آخر درود شريف سان پڙهي ته سڀئي حاجتون ۽ مشڪلاتون حل ٿي وينديون.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ يَا كَاشِفَ كُلِّ كَرْبَةٍ وَيَا مُجِيْبَ كُلِّ دَعْوَةٍ وَيَا جَابِرَ كُلِّ كَسِيْرٍ وَيَا مُيَسِّرَ كُلِّ عَسِيْرٍ وَيَا مُوْنِسَ كُلِّ وَحْشَةٍ يَا لَآ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحٰنَكَ وَ اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لِيْ فَرْجًا وَ مَخْرَجًا وَاَنْ اَلْقِ حُبَّكَ فِيْ قَلْبِيْ حَتّٰى لَاتَكُوْنَ لِيْ هَمٌّ وَلَا اَذْكُرُ غَيْرَكَ وَاَنْ تَحْفَظَنِيْ وَ تَرْحَمْنِيْ يَآ اَرْحَمَ الرّٰاحِمِيْنَ

دعا گنج العرش

هي دعا، تمام گهڻي برڪت واري آهي،رزق جي برڪت ۽ ڪشادگي ، حصول دين، دنيا جي منافعي ، مشڪلاتن جي حل لاءِ مفيد آهي ، نظر بد ، جادو ۽ لاعلاج مريض تي پڙهي دم ڪرڻ سان ان شآءَالله شفا ٿيندي.

حضرت پير سائين سورهيہ شهيد قدس الله پنهنجي ڪتاب ۾ لکيو آهي تہ دعا گنج العرش ۾ تمام گهڻا فائدا آهن، هن دعا کي سچي دل سان پڙهندڙ جي رزق روزيءَ ۾ برڪت پوندي آهي ، دشمن خوار ۽ خراب ٿيندا، جيڪو پاڙ سان گڏ رکندو اهو هميشہ سوڀارو رهندو، شيطان جي مقابلي ۾ فتح مند رهندو.جيڪو شيطان ان جو پڪو ويري آهي. (تنبيہ الفقراءِ)

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سُبْحَانَ الرَّءُوْفِ الرَّحِيْمِ

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سُبْحَانَ الْكَرِيْمِ الْحَكِيْمِ

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سُبْحَانَ اللَّطِيْفِ الْخَبِيْرِ

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سُبْحَانَ الْغَفُوْرِ الْوَدُوْدِ

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سُبْحَانَ الرَّقِيْبِ الْحَفِيْظِ

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سُبْحَانَ الْمُحْيِ الْمُمِيْتِ

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سُبْحَانَ الْخَالِقِ الْبَارِیءِ

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سُبْحَانَ الْحَسِيْبِ الشَّهِيْدِ

لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الْاَوَّلِ الْقَدِيْمِ

لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ

لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الْقَاضِیِ الْحَاجَاتِ

لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ

لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الْبُرْهَانِ السُّلْطٰنِ

لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ السَّتَّارِ الْغَفَّارِ

لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الْكَبِيْرِ الْاَكْبَرِ

لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الشَّافِی الْكَافِیْ

لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الصَّمَدِ الْاَحَدِ

لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الْخَالِقِ الرَّزَّاقِ

لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الْعَزِيْزِ الْغَنِیِّ

لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الْعَظِيْمِ الْعَلِيْمِ

لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ ذِی الْعِزَّةِ وَ الْعَظَمَةِ

لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ ذِی الْكِبْرِيَاءِ وَ

الْجَبَرُوْتِ
لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الْعَالِمِ الْغَيْبِ
لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الْحَكِيْمِ الْقَدِيْمِ
لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ السَّمِيْعِ الْعَلِيْمِ
لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الْعَلَّامِ السَّلَامِ
لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الْغَنِيِّ الرَّحْمٰنِ
لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الْوَلِيِّ الْحَسَنَاتِ
لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الْخالِقِ النُّوْرِ
لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الْفَاضِلِ الشَّكُوْرِ
لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ ذِی الْجَلَالِ الْمُبِیْنِ
لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الصّادِقِ الْوَعْدِ
لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ ذِی الْقُوَّةِ الْمَتِیْنِ
لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ الْعَلَّامِ الْغُيُوْبِ
لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ السَّتَّارِ الْعُيُوْبِ
لَآاِلٰهَ اِلَّااللّٰهُ سُبْحَانَ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ

لَآاِلٰہَ اِلَّااللّٰہُ سُبْحَانَ الرَّحِیْمِ الْغَفَّارِ

لَآاِلٰہَ اِلَّااللّٰہُ سُبْحَانَ الْقَادِرِ الْمُقْتَدِرِ

لَآاِلٰہَ اِلَّااللّٰہُ سُبْحَانَ الْمَالِکِ الْمُلْکِ

لَآاِلٰہَ اِلَّااللّٰہُ سُبْحَانَ الْعَزِیْزِ الْجَبَّارِ

لَآاِلٰہَ اِلَّااللّٰہُ سُبْحَانَ اللّٰہِ عَمَّا یَصِفُوْنَ

لَآاِلٰہَ اِلَّااللّٰہُ سُبْحَانَ رَبِّ الْمَلٰئِکَۃِ وَ الرُّوْحِ

لَآاِلٰہَ اِلَّااللّٰہُ سُبْحَانَ الْمَلِکِ الْمَقْصُوْدِ

لَآاِلٰہَ اِلَّااللّٰہُ سُبْحَانَ اٰدَمُ صَفِیُّ اللّٰہِ

لَآاِلٰہَ اِلَّااللّٰہُ اِبْرَاھِیْمُ خَلِیْلُ اللّٰہِ

لَآاِلٰہَ اِلَّااللّٰہُ مُوْسٰی کَلِیْمُ اللّٰہِ

لَآاِلٰہَ اِلَّااللّٰہُ عِیْسٰی رُوْحُ اللّٰہِ

صلواة شريف

حضور سرورِ ڪائنات فخر موجودات ﷺ جن جي ذات اقدس مٿان درود و سلام موڪلڻ نہ فقط ٻانهي لاءِ فرض آهي ، پر ان ڪم ۾ الله تعاليٰ جي ذات بالاصفات ۽ ان جا قدسي ملائڪ بہ گڏ آهن.

حضور نبي ڪريم ﷺ جن فرمايو تہ جڏهن ماڻهو ڪنهن مجلس ۾ ويهن ، ان ۾ نہ تہ الله تعاليٰ جو ذڪر ڪن ۽ نہ ئي پنهنجي نبي تي درود موڪلين ، توڙي جو اهي جنت ۾ داخل ٿي وڃن (پوءِ بہ ان کان) ثواب کان محرومي جو ڪين افسوس هوندو.

(صحيح ابن حبان، مستدرڪ للحاڪم وغيره)

ٻئي هنڌ پاڻ ڪريم ﷺ جن فرمايو تہ جيڪو شخص مون تي هڪ ڀيرو درود موڪلي ٿو ، الله تعاليٰ ان تي ڏهہ رحمتون موڪلي ٿو ، ان جا ڏهہ گناهہ معاف فرمائي ٿو ۽ ڏهہ درجا بلند فرمائي ٿو ۽ ان لاءِ ڏهہ نيڪيون لکيون وڃن ٿيون.

(سنن نسائي، معجم طبراني)

پاڻ ڪريم ﷺ جن فرمايو تہ جمعي جي ڏينهن مون تي ڪثرت سان درود پڙهو ڇو تہ هي حاضري جو ڏينهن آهي، هن ڏينهن ۾ فرشتا حاضر ٿيندا آهن، جيڪو شخص مون تي درود پڙهندو آهي ، اهو جتي بہ هجي مون تائين ان جو آواز پهچي ٿو (صحابہ ڪرام فرمائين ٿا) اسان عرض ڪيو تہ قبلا! اوهان جي وصال مبارڪ کان پوءِ بہ؟ پاڻ ڪريمن ﷺ فرمايو تہ ’ها‘ منهنجي وصال کان پوءِ بہ ، (ڇو تہ) بي شڪ الله تعاليٰ زمين تي نبين سڳورن عليهم السلام جو جسم کائڻ حرام ڪري ڇڏيو آهي.

(جلاءُ الافهام، حصن حصين)

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سره

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سره جن فرمايو تہ اسان ظاهري علم جي حاصل ڪرڻ لاءِ سفر جي تڪليف سهي ، ڪوٽڙي ڪبير واري مدرسي ۾ ميان مخدوم ميان يار محمد (صديقي) رحمة الله عليه وٽ وياسون ، پر ان سفر جي تڪليف طبيعت تي ڏاڍي سخت لڳي، پوءِ هڪ رات هڪ پير تي بيهي پنج هزار ڀيرا درود شريف حضرت نبي ڪريم ﷺ جن جي روح مبارڪ کي نذرانو پيش ڪيوسون ۽ نهايت عاجزيءَ سان سرڪار ﷺ جن کان مدد گهري سون تہ يارسول الله ﷺ ! سفر

جي تڪليف جي ملو لائي اسان تان ختم ٿئي ۽ علمن مان بہ بهره ور ٿيون (پوءِ) صلوٰة شريف جي برڪت سان اهڙي تہ صفائي حاصل ٿي وئي جو اڻ پڙهيل (علم بہ اسان لاءِ) پڙهيل جهڙو ٿي پيو. (ملفوظات ۱/۴۰)
سندن روزمره جي معمولات ۾ صلوٰة شريف جو ڪثرت سان ورد هوندو هو.

صلواة قدسي

جماعت جا تارڪ فقير ان جو اڪثر ورد ڪندا آهن. حضرت پيرسائين سورهيہ شهيد قدس الله پنهنجي ڪتاب ’ تنبيہ الفقراءِ ‘ ۾ بہ جماعت کي هن صلوٰة جي تاڪيد ڪئي آهي.

صَلَّى اللهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّآلِهٖ وَسَلَّمَ

صلواة شريف

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس الله هن صلوٰة جو ڪثرت سان ورد ڪندا هئا. ان ڪري سندن نالي سان منسوب هي صلوٰة حضرت پيرسائين تجر ڌڻي قدس الله بہ گهڻو پڙهندا هئا.

(ملفوظات، خزانة المعرفت)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّبَارِكْ وَسَلِّمْ

صلواة تنجينا

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُنَجِّيْنَا بِهَا مِنْ جَمِيْعِ الْاَهْوَالِ وَالْاٰفَاتِ وَتَقْضِيْ لَنَا بِهَا جَمِيْعَ الْحَاجَاتِ وَتُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيْعِ السَّيِّاٰتِ وَتَرْفَعُنَا بِهَا عِنْدَكَ اَعْلَى الدَّرَجَاتِ وَتُبَلِّغُنَا بِهَا اَقْصَى الْغَايَاتِ مِنْ جَمِيْعِ الْخَيْرَاتِ فِى الْحَيٰوةِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

صلواة مضري

ملان مير ڪان نقل آهي تہ هڪ ڀيري ٻانهو حضرت پيرسائين تجرڏٺي ﷣ جن جي خدمت ۾ حاضر هو ، حضرت جن ان وقت صلوٰة مضري پڙهي رهيا هئا، فارغ ٿيڻ ڪان پوءِ فرمايائون تہ صلوٰة مضري جي زڪٰوة نڪتل آهي ، هاڻي ان جي پابندي ڪافي مشڪل ٿي پئي آهي، روزمره تلاوت جي لازمي رعايت ڪرڻي پوي ٿي.ان بعدانهيءَ جي زڪوات جي ٻانهي کي اجازت ڏنائون.

زڪوات جو طريقو هن ريت آهي، مضري صلوٰة جي هڪ هزار ڀيرا پڙهڻ سان زڪوات نڪري ويندي. هن طريقي سان جو هر فرض نماز ڪان پوءِ هڪ ڀيرو ڪپڙي ۽ جسم جي پاڪائي جي شرط سان هڪ گوڏو ڀيجي ويهي پڙهندو ۽ روزا پڻ رکندو.انهن ڏينهن ۾ هڪ هزار ڀيرو صلوٰة قدسي بہ پڙهندو ، صلواة مضري هڪ هزار ڀيرا پوري ٿيندي تہ صلوٰة قدسي هڪ لک پوري ٿيندي.

قصيدة المضرية

في الصلاة علىٰ خير البرية للامام البوصيري

يَا رَبِّ صَلِّ عَلَى الْمُخْتَارِ مِنْ مُضَرٍ

وَالْأَنْبِيَا وَجَمِيعِ الرُّسْلِ مَا ذُكِرُوا

وَصَلِّ رَبِّ عَلَى الْهَادِى وَشِيعَتِهٖ

وَصَحْبِهٖ مَنْ لِطَيِّ الدِّينِ قَدْ نَشَرُوا

وَجَاهَدُوا مَعَهُ فِي اللّٰهِ وَاجْتَهَدُوا

وَهَاجَرُوا وَ لَهُ آوَوْا وقَدْ نَصَرُوا

وَبَيَّنُوا الْفَرْضَ وَالْمَسْنُونَ وَاعْتَصَبُوا

لِلّٰهِ وَاعْتَصَمُوا بِاللّٰهِ فَانْتَصَرُوا

أَزْكَى صَلَاةٍ وَأَنْمَاهَا وَ أَشْرَفَهَا

يُعَطِّرُ الْكَوْنَ رَيَّا نَشْرِ هَا الْعَطِرُ
مَعْبُوقَةً بِعَبِيقِ الْمِسْكِ زَاكِيَةً
مِنْ طِيبِهَا أَرَجُ الرِّضْوَانِ يَنْتَشِرُ
عَدَّ الْحَصَى وَالثَّرَى وَالرَّمْلِ يَتْبَعُهَا
نَجْمُ السَّمَا وَنَبَاتُ الْأَرْضِ وَالْمَدَرُ
وَعَدَّ وَزْنِ مَثَاقِيلِ الْجِبَالِ كَمَا
يَلِيهِ قَطْرُ جَمِيعِ الْمَاءِ وَالْمَطَرُ
وَعَدَّ مَا حَوَتِ الْأَشْجَارُ مِنْ وَرَقٍ
وَكُلِّ حَرْفٍ غَدَا يُتْلَى وَيُسْتَطَرُ
وَالْوَحْشِ وَ الطَّيْرِ وَالْأَسْمَاكِ مَعْ نَعَمٍ
يَلِيهِمُ الْجِنُّ وَالْأَمْلَاكُ وَالْبَشَرُ
وَالذَّرُّ وَالنَّمْلُ مَعْ جَمْعِ الْحُبُوبِ كَذَا
وَالشَّعْرُ وَ الصُّوفُ وَالْأَرْيَاشُ وَالْوَبَرُ
وَمَا أَحَاطَ بِهِ الْعِلْمُ الْمُحِيطُ وَ مَا
جَرَى بِهِ الْقَلَمُ الْمَأْمُورُ وَالْقَدَرُ
وَعَدَّ نَعْمَائِكَ اللَّاتِي مَنَنْتَ بِهَا
عَلَى الْخَلَائِقِ مُذْ كَانُوا وَ مُذْ حُشِرُوا
وَعَدَّ مِقْدَارِهِ السَّامِي الَّذِي شَرُفَتْ
بِهِ النَّبِيُّونَ وَالْأَمْلَاكُ وَافْتَخَرُوا

وَعَدَّ مَا كَانَ فِي الْأَكْوَانِ يَا سَنَدِي
وَمَا يَكُونُ إِلَى أَنْ تُبْعَثَ الصُّوَرُ
فِي كُلِّ طَرْفَةِ عَيْنٍ يَطْرِفُونَ بِهَا
أَهْلُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ أَوْ يَذَرُوا
مِلْءَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ مَعْ جَبَلٍ
وَالفَرْشِ وَالْعَرْشِ وَالْكُرْسِي وَ مَا حَصَرُوا
مَا أَعْدَمَ اللهُ مَوْجُودًا وَأَوْ جَدَ مَعْ
دُومًا صَلَاةً دَوَامًا لَيْسَ تَنْحَصِرُ
تَسْتَغْرِقُ الْعَدَّ مَعْ جَمْعِ الدُّهُورِ كَمَا
تُحِيطُ بِالْحَدِّ لَا تُبْقِي وَ لَا تَذَرُ
لَا غَايَةً وَانْتِهَاءً يَا عَظِيمُ لَهَا
وَ لَا لَهَا أَمَدٌ يُقْضَى فَيُعْتَبَرُ
وَ عَدَّ أَضْعَافِ مَاقَدْ مَرَّ مِنْ عَدَدٍ
مَعْ ضِعْفِ أَضْعَافِهِ يَامَنْ لَهُ الْقَدَرُ
كَمَا تُحِبُّ وَتَرْ ضَى سَيِّدِي وَكَمَا
أَمَرْ تَنَا أَنْ نُصَلِّي أَنْتَ مُقْتَدِرُ
مَعَ السَّلَامِ كَمَا قَدْ مَرَّ مِنْ عَدَدٍ
رَبِّي وَضَاعِفْهُمَا وَ الْفَضْلُ مُنْتَشِرُ
وَكُلُّ ذَلِكَ مَضْرُوبٌ بِحَقِّكَ فِي

أَنۡفَاسِ خَلۡقِكَ إِنۡ قَلُّوا وَ إِنۡ كَثُرُوا

يَا رَبِّ وَاغۡفِرۡ لِقَارِ بِهَا وَسَامِعِهَا

وَ الۡمُسۡلِمِينَ جَمِيعًا أَيۡنَمَا حَضَرُوا

وَ وَ الِدِيۡنَا وَ أَهۡلِينَا وَجِيرَ تِنَا

وَكُلُّنَا سَيِّدِى لِلۡعَفۡوِ مُفۡتَقِرُ

وَقَدۡ أَتَيۡتُ ذُنُوبًا لَا عِدَادَ لَهَا

لَكِنَّ عَفۡوَكَ لَا يُبۡقِى وَ لَا يَذَرُ

وَ الهَمُّ عَنۡ كُلِّ مَا أَبۡغِيۡهِ أَشۡغَلَنِى

وَ قَدۡ أَتَى خَاضِعًا وَ الۡقَلۡبُ مُنۡكَسِرُ

أَرۡجُوكَ يَا رَبِّ فِي الدَّارَيۡنِ تَرۡحَمُنَا

بِجَاهِ مَنۡ فِي يَدَيۡهِ سَبَّحَ الحَجَرُ

يَا رَبِّ أَعۡظِمۡ لَنَا أَجۡرًا وَ مَغۡفِرَةً

فَإِنۡ جُودَكَ بَحۡرٌ لَيۡسَ يَنۡحَصِرُ

وَاقۡضِ دُيُونًا لَهَا الۡأَخۡلَاقُ ضَائِقَةٌ

وَفَرِّجِ الۡكَرۡبَ عَنَّا أَنۡتَ مُقۡتَدِرُ

وَكُنۡ لَطِيفًا بِنَا فِي كُلِّ نَازِلَةٍ

لُطۡفًا جَمِيلًا بِهِ الۡأَهۡوَالُ تَنۡحَسِرُ

بِالۡمُصۡطَفَى اَلۡمُجۡتَبَى خَيۡرِ الۡأَنَامِ وَمَنۡ

جَلَالَةً نَزَلَةٌ فِي مَدۡحِهِ السُّوَرُ

ثُمَّ الصَّلَاةُ عَلَى الْمُخْتَارِ مَا طَلَعَتْ
شَمْسُ النَّهَارِ وَمَاقَدْ شَعْشَعَ الْقَمَرُ
ثُمَّ الرِضَا عَنْ أَبِي بَكْرٍ خَلِيفَتِهِ
مَنْ قَامَ مِنْ بَعْدِهِ لِلدِّينِ يَنْتَصِرُ
وَعَنْ أَبِي حَفْصٍ الفَارُوقِ صَاحِبِهِ
مَنْ قَوْلُهُ الفَصْلُ فِي أَحْكَامِهِ عُمَرُ
وَ جُدْ لِعُثْمَانَ ذِي النُوْرَيْنِ مَنْ كَمُلَتْ
لَهُ المَحَاسِنُ فِي الدَّارَيْنِ وَالظَّفَرُ
كَذَا عَلِيٌّ مَعَ ابْنَيْهِ وَأُمِّهِمَا
أَهْلُ العَبَاءِ كَمَا قَدْجَاءَنَا الْخَبَرُ
سَعْدٌ سَعِيدُ بْنُ عَوْفٍ طَلْحَةٌ وَ أَبُو
عُبَيْدَةٍ وَزُبَيْرٌ سَادَةٌ غُرَرُ
وَحَمْزَةٌ وَكَذَا اَلْعَبَّاسُ سَيِّدُنَا
وَنَجْلُهُ الحَبْرُ مَنْ زَالَتْ بِهِ الْغِيَرُ
وَالْآلُ وَالصَّحْبُ وَالْأَتْبَاعُ قَاطِبَةً
مَاجَنَّ لَيْلُ الدَّيَاجِي أَوْ بَدَا السَّحَرُ
يَا رَبِّ صَلِّ عَلى الْمُخْتَارِ مِنْ مُضَرٍ
وَالْأَنْبِيَا وَجَمِيعِ الرُّسْلِ مَا ذُكِرُوا

متفرق

هن باب ۾ حضرت پيرسائين جن جا معمولات ،
ختم جو طريقو، وظيفا ۽ شجرا شريف ڏنل آهن.

حضرت پيرسائين پٽ ڌڻي قدس الله سره

جا معمولات

قطب العارفين حضرت پيرسائين سيد محمد بقا شاه شهيد پٽ ڌڻي قدس الله سره سلسلي قادري ۾ حضرت سيد عبدالقادر شاه آخرين گيلاني قدس الله سره جن جا مريد هئا، پاڻ پنهنجي مرشد جي حضور ۾ وجود وڃائي ويهي رهيا ، خانقاه پيرڪوٽ سڌانه (چناه شريف) جي گهوڙن جي ڪڙه (اصطبل) جي خدمت سرانجام ڏيندا هئا، باوجودان جي جو ، پاڻ وڏا عارف، عالم، متقي ۽ پرهيزگار شخص هئا.

مرشدن ڪريمن جي امر جي پيروي خاطر چناه شريف (ضلع جهنگ ، پنجاب) ڪان پوئين پير رام تڙ (روهڙي سنڌ) جي ڏندڻن لاءِ واپس ٿيا، ان ادب ، خدمت ۽ تابعداري اهڙو ته رنگ لاتو جو سندن پونئيرن تان اهو پنڌ هميشه لاءِ معاف ٿي ويو، سندن پنئي مبارڪ مان وقت جا مجدد، غوث ، قطب، عارف ، عالم ، مجاهد، سخي شخص پيدا ٿيا.

حضرت پيرسائين پٽ ڌڻي قدس الله سره شروع ڪان ئي وردن ۽ وظيفن ۾ تمام گهڻو مشغول رهندا هئا، جيئن حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس الله سره جي ملفوظات ۾ سندن زباني آهي ته جڏهن اسان سائيدي جي ڳوٺ ۾، جيڪو اسان جو اصلي وطن آهي، رهندا هئاسون تڏهن اسان جي روش ۾ مقرر عادت هوندي هئي ته نماز جي پنج وقتن ، تهجد ،اشراق ، شب خيزي (رات جاڳڻ) ، وردن ، صلوٰة شريف ۾ بين اهڙن ڪمن ۾ وڏي پابندي ۽ ڪوشش سان مشغول رهندا هئاسون، جيئن ته تهجد جي نماز مسجد شريف ۾ وڃي ادا ڪندا هئاسون ۽ تهجد جي نفلن ڪان پوءِ وظائف جي شغل سان رهندا هئاسون ته پره اچي ڦٽندي هئي ، پوءِ اٿي فجر جي سنت ادا ڪري وري درود شريف جي مشغولي ڪندا هئاسون ته الحمدلله وري به پنهنجي عبادت جي صلاحيت ۾ توفيق عطا فرمائي اٿس. پوءِ نڪرڻ مهل هڪڙو درويش مٿي ۾ پيرين اگهاڙو ديوانو شخص جيڪو مسجد جي ٻاهران دونهين وجهي رات ڏينهن ان تي ويٺو هوندو هو ،سو اسان ڏي نهاري چوندو هو ته’ اي بابا! هنوز دلي دور است‘ (اجان دهلي پري رهي).

اسان کي اهو ٻڌي عجب لڳندو هو ته هي چريو ڇاٿو چوي پر جڏهن همت جو قدم مولا سائين عزاسمه جي طلب ۾ رکيوسون ۽ پوري حقيقت ڪان واقفيت لڌي سون، تڏهن ڄاتوسون ته اهو چريو شخص سچ چوندو هو ته الله

تبارڪ وتعاليٰ جي عشق ۽ محبت ڪان سواءِ سڀ ڪم اجايا ۽ بيڪار آهن.
(ملفوظات ۱/۲۴۴)

سلسلي قادري ۾ تلقين جي اجازت سان گڏ مرشدن ڪريمن جيڪي ورد ۽ وظيفا ڏسيا، ملفوظات ۾ انهن جو بہ ذڪر آهي.

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سرہ جن فرمائين ٿا تہ حضرت ميان سائين جن هيڪر شهر سوڍاڻي واقع پنجاب ڏانهن حضرت شيخ عبدالقادر گيلاني قدس سرہ جن جي خدمت ۾ حاضر ٿيڻ لاءِ تشريف فرما ٿيا هئا. جڏهن پاڻ اتي پهتا تڏهن حضرت شيخ عبدالقادر جن ڪشمير جي سفر تي تيار ٿيا ۽ حضرت ميان سائين ڳوٺ موٽڻ جي اجازت گهري، پاڻ ڪجھ طبيعت جي گراني سان موڪل ڏنائون، شايد تہ سندن دل مبارڪ ۾ ڪين سفر منجھ ساڻ هلڻ جو خيال هو، ان ڪان پوءِ حضرت ميان سائين جن سندن طبيعت مبارڪ جي مرضي معلوم ڪري سفر ۾ ساڻن گڏ هلڻ لاءِ عرض ڪيو، پر پاڻ قبول نہ فرمائي موڪل ڏنائون ۽ وصيت ڪيائون تہ حضرت مخدوم صاحب پريالوءِ واري جي صحبت غنيميت ڪري ڄاڻجو، پوءِ يٰس شريف جي زڪوات جي اجازت عطا فرمايائون جيڪو قادري گنج خاني مان هڪ وڏو خزانو آهي ۽ اسم شريف يا عزيز جو ظاهري هٿيارن جي مثال بلڪ هزار درجا بهتر ۽ وڌيڪ آهي، تنهنجي بہ اجازت عطا فرمايائون ۽ حضرت پيغمبر ڪريم صلى الله عليه وسلم جن وارو قدم مبارڪ جيڪو معراج واري رات، حضرت غوث اعظم رضي الله عنه جي ڪُلهي مبارڪ تي رکيو هئائون ۽ اها روش سندن اولاد سڳوري ۾ پشت بپشت هلندي پئي اچي، سو ڪنهن بہ مريد تي صادر نہ ٿيو هو، اهو قدم مبارڪ حضرت ميان سائين جي ڪنڌ مبارڪ تي رکي سرفراز فرمايائون ۽ تنهن ڪان پوءِ موڪل عطا فرمايائون.

(ملفوظات ۱/۴۶۴)

سلسلي نقشبندي ۾ حضرت مخدوم سائين محمد اسماعيل پريالوي رحمة الله عليه جا "دستِ بيعت" هئا ۽ ان سلسلي ۾ ڪين تلقين جي اجازت پڻ هئي، جيئن حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سرہ ۽ سندن برادر سيد مرتضيٰ علي شاه قدس سرہ ڪي ڪوٽڙي ڪبير واري مدرسي ۾ بنهي طريقن جي اجازت ڏيڻ واري واقعي ۾ اهڙو تفصيل موجود آهي، پين ورد وظيفن سان گڏ "پنج سوره شريف" جي تلاوت بہ سندن معمولات ۾ هو، جيڪا "پنج سوره شريف" درگاه شريف جي لائبريري ۾ محفوظ آهي.

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سرہ

جا معمولات

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سرہ جي روز مره جي معمولات ۾ تهجد، اشراق، تحية الوضو، چاشت، استخاري جا نفل، قرآن شريف جي تلاوت، دلائل الخيرات جو دؤر (ملفوظات ۴۵۱_۱/۳۹) صلوٰة شريف جو ورد، نفي اثبات جو شغل (۱/۲۱۶) لطائف ستہ (۱/۲۱۵) (ڇهہ لطيفا: نفسي، قلبي، روحي، سري، خفي، ۽ اخفيٰ) اسماءُ الله الحسنيٰ جو وظيفو (۱/۲۱۴) لاالٰہ الاالله جو ذکر ۽ ٻيا گهڻا وظيفا آهن. هيٺ ملفوظات ۾ بيان ٿيل سندن معمولات جو بيان اچي ٿو.

ننڊ مان اٿڻ مهل

سڀ کان پهرين الحمدلله الذي احياني بعد ما اماتني واليہ النشور پڙهندا هئا، ان کان پوءِ وضو ڪري مصلي تي ويهندا هئا، ۽

الله اکبر	۱۰ ڀيرا
الحمدلله	۱۰ ڀيرا
سبحان الله وبحمده	۱۰ ڀيرا
سبحان الملک القدوس	۱۰ ڀيرا
استغفرالله	۱۰ ڀيرا
لاالٰہ الاالله	۱۰ ڀيرا
اللهم اني اعوذ بک من ضيق الدنيا	۱۰ ڀيرا

پڙهندا هئا، پوءِ تهجد پڙهندا هئا.

(اهي مسنون وظائف آهن، جيئن حديث پاڪ ۾ آهي:

أنَّ رسولَ اللهِ صلى الله عليه وآله وسلم كان إذا هبَّ من الليلِ كبَّر عشرًا وحمِد عشرًا ، وقال : سبحانَ الله وبحمدِه عشرًا ، وقال : سبحانَ الملكِ القدُّوسِ عشرًا ، واستغفر اللهَ عشرًا ، وهلَّل عشرًا ، ثمَّ قال : اللهمَّ إني أعوذُ بكَ من ضيقِ الدنيا وضيقِ يومِ القيامةِ عشرًا ، ثمَّ يفتحُ الصلاةَ... فيروزآبادي، سفر السعادة، ص 203)

ان کان پوءِ ويهي

ان في خلق السمٰوات والارض	۱۲ ڀيرا

ان ربکم الله الذي خلق السموات والارض	١٠ ڀيرا
اللهم اغفرلي وتب علي انک انت التواب الرحيم	١٠٠ ڀيرا
اللهم انک عفو تحب العفو فاعف عني	١٠٠ ڀيرا
لااله الا انت سبحٰنک اني کنت من الظالمين	٦٠ ڀيرا
	٥ ڀيرا
وڏو استغفار	١ ڀيرو

فجر

سنت ادا ڪرڻ کان پوءِ فرض پڙهڻ کان اڳ ايڪتاليهه ڀيرا، سورة الفاتحة (الحمد شريف) پڙهندا هئا، ۽ فرض کان پوءِ پير ڦيرائڻ کان اڳ

الله اڪبر ۽ استغفرالله	٣٣ ڀيرا
اللهم انت السلام و منک السلام واليک السلام يعود السلام تبارکت يا ذالجلال والاکرام	١ ڀيرو
چوٿون ڪلمون	١ ڀيرو
پوءِ ٻيو پير ڦيرائي	
آيت الڪرسي	١ ڀيرو
سبحان الله	٣٣ ڀيرا
الحمدلله	٣٣ ڀيرا
الله اڪبر	٣٣ ڀيرا
لااله الا الله وحدهٗ	١ ڀيرو
اللهم اغفرلي وللمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات	٢٧ ڀيرا
سورة الفاتحة	٢٥ ڀيرا
بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	٢١ ڀيرا
اللهم صل عليٰ سيدنا محمد وعليٰ آل سيدنا محمد وبارک وسلم	٢٠ ڀيرا
بسم الله الذي لايضرمع اسمہ شي في الارض ولافي السمآءِ وهو السميع العليم	٣ ڀيرا

اعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق	٣ ڀيرا
سلٰم عليٰ نوح في العٰلمين	٣ ڀيرا
اعوذ بكلمات الله التامات من غضبہ وعقابہ من همزات الشياطين اعوذ بک رب ان يحضرون	٣ ڀيرا
سورة الكافرون ،سورة النصر، سورة الاخلاص، سورة الفلق ۽ سورةالناس بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ سان گڏ پڙهندا هئا.	١ڀيرو

اشراق

اشراق جا نفل، ضحيٰ (چاشت) جا نفل، اللهم اغفرلي وارحمني انک انت التواب الرحيم، استخاري جو نفل ۽ استخاري جي دعا

اَللّٰھُمَّ اِنِّیۡ اَسۡتَخِیۡرُکَ بِعِلۡمِکَ وَ بِقُدۡرَتِکَ

پڙهندا هئا.

ظهر

ظهر (ٻپهريءَ) نماز جي فرض کان پوءِ

الله اکبر	٣ ڀيرا
استغفرالله	٣ ڀيرا
اللهم انت السلام	١ڀيرو
آيت الكرسي	١ڀيرو

سنتون ادا ڪرڻ کان پوءِ

سبحان الله	٣٣ ڀيرا
الحمدلله	٣٣ ڀيرا
الله اکبر	٣٣ ڀيرا
لااِلٰہ الاالله وحدہٗ لاشريک لہ	١ڀيرو
سورة الفاتحة	١ڀيرو
رب اغفرلي و تب علي	٢٠ ڀيرا
بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ	٢١ ڀيرا
اللهم صل	٢٠ ڀيرا

عصر

عصر (ٽپهريءَ) نماز جي فرض ادا ڪرڻ کان پوءِ

الله اڪبر	٣ ڀيرا
استغفرالله	٣ ڀيرا
اللهم انت السلام	١ ڀيرو

مغرب

مغرب (سانجهيءَ) جي فرض ادا ڪرڻ کان پوءِ

الله اڪبر	٣ ڀيرا
استغفرالله	٣ ڀيرا
اللهم انت السلام	١ ڀيرو
ڪلمہ توحيد	١٠ ڀيرا
آيت الڪرسي	١ ڀيرو
سبحان الله	٣٣ ڀيرا
الحمدلله	٣٣ ڀيرا
الله اڪبر	٣٣ ڀيرا
لااله الاالله وحده	١ ڀيرو
اللهم اغفرلي وللمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات	٢٧ ڀيرا
رب اغفرلي وتب علي انک انت العفو الغفور	٢٠ ڀيرا
اللهم صل علي	٢٠ ڀيرا

استخاري جو نفل ۽ دعا

اعوذبڪلمات الله التامات من شر ماخلق	٣ ڀيرا
سلٰم عليٰ نوح في العٰلمين	٣ ڀيرا
بسم الله الذي لايضر مع اسمہ شي في الارض ولا في السمآءِ وهو السميع العليم	٣ ڀيرا
اعوذبڪلمات الله التامات من غضبہ ومن عقابہ و من همزات الشياطين واعوذبک رب	٣ ڀيرا

ان يحضرون

سورة الکافرون ، سورة النصر، سورة الاخلاص، سورة الفلق ۽ سورة الناس بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ سان گڏ پڙهندا هئا.	١ پيرو

عشاءِ

سو مهڻي نماز جي وقت سنت ادا ڪرڻ ڪان پوءِ ۽ فرض ڪان اڳي

سبحان الله والحمد لله	١٠٠ پيرا
سبحان الله عدد ما خلق	١٠٠ پيرا
آيت ڪريم	٤٠ پيرو

پڙهندا هئا. فرض ادا ڪرڻ ڪان پوءِ

الله اڪبر	٣ پيرا
استغفر الله	٣ پيرا
اللهم انت السلام (دعا)	١ پيرو
سبحان الله	٣٣ پيرا
الحمد لله	٣٣ پيرا
الله اڪبر	٣٣ پيرا
لا اله الا الله وحده... قدير	١ پيرو
سوره الاخلاص	٢٠ پيرا
رب اغفرلي وتب علي انک انت العفو الغفور	٢٠ پيرا
بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ	٢١ پيرا
صلواة شريف	٢٠ پيرا

پڙهندا هئا.

سمهڻ ڪان اڳ ۾

سمهڻ ڪان اڳ تازو وضو ڪري،

سوره ياسين	١ پيرو
سبحان الله	٣٣ پيرا

الحمد لله	٣٣ پيرا
الله اکبر	٣٤ پيرا
سوره الاخلاص	٣ پيرا
معوذتين (سوره الفلق ۽ الناس)	١ پيرو

پڙهي پنهنجي بدن تي شوڪاري، سڄي پاسي قبلي ڏانهن منهن ڪري سمهي پوندا هئا. پڻ هيءَ دعا: باسمک ربي وضعت جنبي فاغفرلي ذنبي استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم و اتوب اليه پڙهندا هئا ۽ ننڊ کان سجاڳ ٿي ، الحمد لله الذي احياني بعد ما اماتني واليه النشور پڙهندا هئا.

لطائف ستہ (ڇهہ لطيفا)

انسان جي جسم ۾ محل نور ڪي لطيفو چوندا آهن ۽ ان ڪي نفس ناطقہ بہ چوندا آهن، هي اهو جوهر آهي، جيڪو مادي کان خالي هوندو آهي، ان جا هيٺيان ڇهہ قسم ٿيندا آهن.

لطيفو نفسي:

هيءُ عالم خلق جو پهريون لطيفو آهي، سلسلي نقشبندي ۾ هن جو مقام وچ پيشاني يا ام الدماغ آهي، ڪن وٽ هن جو مقام زيرناف آهي، توڙي جو بظاهر اختلاف معلوم ٿئي ٿو، پر عارفن وٽ ابتدا ۽ انتها جو فرق آهي. حضرت امام رباني هن ريت مطابقت فرمائي آهي ان جو سر ام الدماغ يا وچ پيشاني آهي ۽ هن جو قدم زيرناف آهي. هن جو نور سبز ۽ نيلگون آهي، تاثر نفسانيت ۽ سرڪشي ختم ٿيڻ ۽ عجز ۽ انڪساري جو مادو پيدا ٿيڻ ۽ ذڪر ۾ ذوق شوق وڌي وڃڻ سان ظاهر ٿئي ٿو.

قلبي لطيفو:

قلبي لطيفي جو مقام انسان جي جسم ۾ کاٻي ٻبي جي هيٺان ٻن آڱرين جي فاصلي تي پاسي پر آهي، ان جي فنا قلب تي الله تعاليٰ جي تجلي فعل جو ظهور آهي، ان جي علامت ذڪر جي وقت ماسوي الله جو ويسارو ۽ ذات حق سان گڏ محويت آهي، توڙي جو ٿوري دير لاءِ هجي ، ان جو تاثير غفلت ڪي ختم ڪرڻ ۽ شهوت ڪي دور ڪرڻ جي صورت ۾ ظاهر ٿيندو آهي. هن جو نور زرد آهي.

لطيفو روحي:

هن جي جڳهہ انسان جي سيني ۾ ڪٻي پاسي ٻن آڱرين جي فاصلي تي

پاسي پر آهي، ان جي فنا روح تي الله تعاليٰ جي تجلي صفات جو ظهور آهي، هن جي نشاني ذڪر جي وقت ذڪر جي (قلبي ۽ روحاني) ڪيفيتن ۾ واڌارو ۽ غلبو آهي. هن جو اثر ڪاوڙ ۽ غصي کي ڪيفيت ۾ اعتدال ۽ طبيعت ۾ اصلاح ۽ سڪون جي ڪيفيت جو ظهور آهي. هن جو نور ڳاڙهو (سرخ) آهي.

لطيفو سري:

هن جي جڳهه سيني ۾ سڄي ٻبي جي برابر ٻن آڱرين جي فاصلي تي سيني جي وچ ڏانهن مائل آهي، هن جي فنا لطيفه سر تي الله تعاليٰ جي صفات جو ظهور آهي. ان جي علامت پوين ٻنهي لطيفن وانگر هن ۾ ذڪر جو جاري ٿيڻ ۽ ڪيفيتن ۾ ترقي رونما ٿيڻ آهي، (ياد رهي ته هي مشاهدي ۽ ديدار جو مقام آهي. هن جو تاثير لالچ ۽ حرص جو خاتمو ۽ دين جي معاملن ۾ بلاتڪلف مال خرچ ڪرڻ ۽ فڪر آخرت جي جذبن جي بيداري سان ظاهر ٿيندو آهي. هن جو نور سفيد آهي.

لطيفو خفي:

هن جي جڳهه انسان جي سيني ۾ کٻي ٻبي جي برابر ٻن آڱرين جي فاصلي تي سيني طرف مائل آهي. ان جي فنا صفات سلبيه تنزيه جو ظهور آهي، ان جي علامت هن ۾ ذڪر جو جاري ٿيڻ ۽ عجيب ۽ غريب حالتن جو ظهور آهي، ان جو تاثير حسد، بخل، ڪيني ۽ غيبت جهڙن مرضن کان مڪمل ڇوٽڪارو حاصل ٿيڻ سان ظاهر ٿئي ٿو، هن جو نور سياهه آهي.

لطيفو اخفيٰ:

هن جو مقام انسان جي جسم ۾ وچ سينو آهي، هن جي فنا مرتبه تنزيه ۽ مرتبه احديت مجرده جي درميان هڪ برزخي مرتبي جي ظهور ۽ شهود سان وابسته آهي ۽ هي ءَ ولايت محمدي علي صاحبها الصلواة جو مقام آهي، هن جي نشاني هن ۾ بلاتڪلف ذڪر جو جاري ٿيڻ ۽ قرب ذات جو احساس ۽ شهود آهي، هن جي تاثير فخر، غرور ۽ خود پسندي جهڙن روحاني مرضن کان آزادي حاصل ڪرڻ ۽ مڪمل حضور ۽ اطمينان جي حصول سان ظاهر ٿيندي آهي. هن جو نور سبز آهي.

حضرت پير سائين تجر ڏٺي قدس سره الله

جا معمولات

حضرت پير سائين تجر ڏٺي قدس سره الله پنهنجي عظيم والد جيان پڻ ڪمن سان گڏ اوراد و وظائف ۾ مشغول رهندا هئا، مزيد اهو جو پاڻ قران ڪريم جا حافظ پڻ هئا، درگاه شريف جي مسجد ۾ رمضان شريف دؤران قران پاڪ جو ختم تروايح ۾ ٻڌائيندا هئا. پاڻ فرمايائون ته حضرت پير سائين روضي ڌڻي قدس سره الله جي خانوادي جي عظمت ۾ واڌاري ۽ عام خلق جي رجوعات جو سبب ٿي ڪم آهن.
جهري ذڪر جي پابندي، عشاءِ نماز کان پوءِ سورة يٰس جي تلاوت ۽ مثنوي معنوي جي روشني ۾ فيض ۽ وعظ جو سلسلو.

(خزانة المعرفت ۵۵۰)

ننڊ مان اٿڻ مهل

مو ٽيو خدمتگار کان نقل آهي ته حضرت پير سائين تجر ڏٺي قدس سره الله جن تهجد جي وقت عادت شريف اها هئي جو وضو فرمائڻ کان پوءِ هڪ نفل تحية الوضو، ڇهه نفل تهجد جا ادا فرمائيندا هئا. ان کان پوءِ آيت شريف "ان في خلق السماوات آل عمران" ١٢ پيرا ۽ ان ربکم الله الاعراف ١٢ پيرا، سيدالاستغفار ٧٠ پيرا، ان کان پوءِ شيخ فريد الدين عطار قدس سره الله جن جي هيءَ مناجات به هميشه پڙهندا هئا.

بادشاہا جرم مارا در گذار
ما گنہگاریم تو آمرزگار
تونکو کاری و ما بدکردیم
جرم بے انداز بے حد کردیم
سالہا دربند عصیاں گشتہ ایم
آخر زکردہ پشیماں گشتہ ایم
دائما اندر فسق و عصیاں ماندہ ایم
ہم قرین نفس شیطان ماندہ ایم

روز شب اندر معاصی بوده ایم
غافل از امر و نواہی بوده ایم
بے گناه نگذشت برماساعتے
باحضور دل نہ کردم طاعتے
بردرآمد بنده بگریختہ
آبروئے خود بعصیاں ریختہ
بحر الطاف تو بے پایاں بود
ناامید ز رحمتت شیطان بود
نفس شیطان زد کریما راه من
رحمتت باشد شفاعت خواه من
چشم دارم از گناه پاکم کنی
پیش ازان کاندر لحم خاکم کنی
اندران دم کز بدن جانم بری
از جہان بانور ایمانم بری

هي بيت:

اے خدا سنگدل رام موم کن
نالہ مارا خوش و مرحوم کن
یا الٰہی بده تو توفیقم
راه بنما بسوئے تحقیقم

آخر ۾ هي بيت دعا جي صورت ۾ پڙهندا هئا.

یا حبیبی سیدی درمانده ایم

مرکب اندر حرص و عصیان رانده ایم
رحمتہ للعالمینی یارسول
ہم شفیع المذنبینی یارسول
مشکلم پیش امت من دربیکسی
یارسول اللہ مارا تو بسی
یا محمد لطف آمد عام تو
بس بود مارا محمد نام تو
احمدا جز تو شفیع نیست کس
یارسول اللہ فریادم برس
عاجزم درمانده ام دستم بگیر
غیر تو دیگر ندارم دستگیر
الصلوٰۃ والسلام تا قیام
بر محمد وآل و اصحابش کرام

موٽيو فقير خدمتگار کان نقل آهي تہ حضرت پيرسائين تجرڏٽي ﷶ جن جي وظيفن ۾ هڪ وظيفو هيءُ بہ هو جو فجر جي نماز کان پوءِ هڪ سؤ ڀيرا آيت ڪريم " لااله الاانت .....) هڪ سؤ ڀيرا سبحان الله والحمدلله..... ۽ ٽي سؤ تيرنهن ڀيرا ياعزيز، سورة الاخلاص ۽ معوذتين هر هڪ ٽي ڀيرا پڙهندا هئا.

(خزانة المعرفت ۴۳۶)

پنهون فقير مري کان نقل آهي تہ هڪ ڀيري حضرت پيرسائين تجرڏٽي ﷶ جن جي خدمت ۾ مسنون وظيفن جي واسطي عرض ڪيم ، پاڻ فرمايائون تہ هڪڙي ڏينهن صحيح البخاري جو مطالعو ٽي ڪيو سون، مطالعي ۾ هي ورد نظر آيا ، بروقت ياد ڪري ورتاسون، صبح ۽ شام جي نماز کان پوءِ اسان پڙهندا آهيون، تون بہ پڙهندو ڪر.

ورد هيءَ آهن:

استغفر الله الذي لآ الٰہ الا هو الحي القيوم و اتوب اليہ	٣ ڀيرا
رضيت بالله ربا و بالاسلام دينا و بمحمد رسولا	٣ ڀيرا
بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ الرحمٰن الرحيم حٰم تنزيل الكتاب من الله العزيز......المصير	٣ ڀيرا
هو الله الذي.....وهو العزيز الحكيم	٣ ڀيرا

(خزانة المعرفت ٤٤٣)

پنهون فقير مري کان نقل آهي تہ هڪ ڀيري حضرت پيرسائين تجر ڏٺي قدس سرہ سبحان الله والحمدلله جي تسبيح پڙهڻ جي باري ۾ فرمايو تہ اڪثر ماڻهو اها پوري تسبيح هڪ ڀيري گڏي پڙهندا آهن، پر اسان حديث شريف جي تلاوت ۾ ترتيب هن ريت ڏني آهي ، جنهن ۾ تمام گهڻي فضيلت آهي، اها فجر جي نماز کان پوءِ هڪ سؤ ڀيرا هن طريقي سان پڙهندا آهيون.

سبحان الله	١٠٠ ڀيرا
الحمدلله	١٠٠ ڀيرا
لا الٰہ الا الله	١٠٠ ڀيرا
الله اكبر	١٠٠ ڀيرا
سبحان الله وبحمده	١٠٠ ڀيرا

پابنديءَ سان پڙهندا آهيون.

حل مشڪلات وارو وظيفو (جيڪڏهن ضرورت هجي تہ:

سورة الفاتحة	٢٠ ڀيرا
اللهم اجرني من النار	٢٧ ڀيرا
اللهم اغفرلي وللمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات	٢٧ ڀيرا

ظهر

حضرت پيرسائين تجر ڏٺي قدس سرہ جن ظهر (ٻپهريءَ) جي نماز کان پوءِ:

سورة الفاتحة	٣٠ ڀيرا

عصر جي نماز کان پوءِ

اللهم اكفني بحلالک عن حرامک واغنني بفضلک عمن سواک	١٠٠ ڀيرا

سورة الفاتحة	٢٠ ڀيرا

مغرب

سورة الفاتحة	٢٠ ڀيرا
اللهم اجرني من النار	٧ ڀيرا

حل مشڪلات وارو وظيفو (جيڪڏهن ضرورت هجي ته)

فجر کان پوءِ صحيح البخاري وارو وظيفو

اللهم اغفرلي وللمومنين	٢٧ ڀيرا

(رزق جي ڪشادگيءَ لاءِ)

عشاءِ

عشاء (سومهڻي) جي نماز ۾:

لااله الا انت سبحانک اني کنت الظالمين	١٠٠ ڀيرا
سورة الفاتحه	٢٠ ڀيرا

سمهڻ کان اڳ

سيد نور علي شاه کان نقل آهي ته حضرت پيرسائين تجرڏني قدس الله سره جن فرمايو ته جيڪو رات جي وقت تازو وضو ڪري هي ڪلما:

سبحان الله	٣٣ ڀيرا
الحمدلله	٣٣ ڀيرا
الله اڪبر	٣٣ ڀيرا
چوٿون ڪلمو	هڪ ڀيرو

پڙهي سمهي پوي، سموري رات شيطان جي شر کان محفوظ رهندو ۽ الله تعاليٰ جي عنايت ۽ رحمتن جي برسات جاري ٿيندي.

سمورن وظيفن کان فارغ ٿيڻ کان پوءِ سورة الملک پڙهندا هئا. آخر ۾ سبحان ربک رب العزة عما يصفون وسلام علي المرسلين والحمدلله رب العالمين تلاوت فرمائيندا هئا. (خزانة المعرفت)

حضرت پير سائين روضي ڌڻي قدس سره

جن جا ڏسيل وظيفا

محتاجيءَ کان امن

جيڪڏهن ڪو ماڻهو سفر جو ارادو ڪري ۽ پاڻ سان ٿمر نہ هجيس تہ سوار ٿيڻ وقت هڪ پير رڪيب ۾ وجهي، سورة الڪافرون، النصر، الاخلاص، معوذتين، الفاتحة اول آخر بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ سان هڪ پيرو پڙهي، پوءِ ٻيو پير رڪيب ۾ وجهي تہ الله تعاليٰ ان کي سفر ۾ محتاجي کان امن ڏيندو.

(ملفوظات ۲/۳۰۱)

قبر جي تنگي کان امن

جيڪو شخص ڏھ پيرا ڪلمہ توحيد، فجر ۽ شام جي فرض ادا ڪرڻ کان پوءِ ورد ڪندو تہ ان کي الله تعاليٰ قبر جي تنگيءَ کان امن ۾ رکندو.

(ملفوظات ۲/۳۰۴)

واٽ ڀلجي وڃي تہ...

جيڪڏهن ڪو واٽھڙو واٽ ڀلجي وڃي تہ ان وقت ست پيرا بانگ (اذان) ڏي تہ بانگ جي صدقي الله تعاليٰ ان کي واٽ ڏيکاريندو، ڇو تہ واٽ ڀلجڻ شيطان جي اثر کان آهي، بانگون ٻڌڻ شرط شيطان ٽٽ ڏيئي ڀڄي ويندو.

(ملفوظات ۲/۳۰۴)

هر بيماريءَ جو علاج

هڪ ڀيري حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سره جن کي لاڙ جي سفر صاحبزادن جي بيماري جي ڪري گهڻا ڏينهن لڳي ويا هئا تہ پاڻ اتي هيءَ دعا پڙهڻ جو حڪم فرمايائون.

بِسۡمِ اللّٰهِ الَّذِیۡ لَا یَضُرُّ مَعَ اِسۡمِهٖ شَیۡءٌ فِی الۡاَرۡضِ وَلَا فِی السَّمَآءِ
وَهُوَ السَّمِیۡعُ الۡعَلِیۡمُ

فرمايائون تہ فجر ۽ شام جي نماز کان پوءِ پنج پنج پيرا پڙهندو رهو.

مشڪل ڪشائي لاءِ

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس الله جامع العلوم ميان محمد رحمة الله عليه ڏانهن مڪتوب ۾ اهو لکي اماڻيو ته هن آيت سلام قولا من رب رحيم جو هڪ لک ورد ڪرڻ سان سڀ مشڪلون حل ٿي وينديون.

(مڪتوب ٦، مڪتوبات شريف پيرسائين روضي ڌڻي قدس سره)

صلواة شريف

حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس الله جن فرمايو ته هن بابرڪت درود پاڪ کي روزانو ١٠٠ ڀيرا پڙهڻ سان سڀ مشڪلاتون ۽ پريشانيون دور ٿي وڃن ٿيون.

صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى اَشْرَفِ رُسُلِ اللهِ وَآلِهٖ وَصَحْبِهٖ وَسَلَّمَ

حضرت پيرسائين تجر ڏٽي قدس سرہٗ

جن جا ڏسيل وظيفا

مشڪلات جو حل

حضرت پيرسائين تجرڏٽي قدس سرہٗ، غلام حسين لوهر کي حل مشڪلات واسطي هي وظيفو، خصوصي دستخط مبارڪ سان لکي ڏنو، سندن هٿ مبارڪ سان لکيل حرف بجنسہ هي آهن.

پهريائين سورة يٰس، سورة الملڪ، سورة المزمل هڪ هڪ ڀيرو حضور دل سان پڙهي، ان کان پوءِ سورة الڪافرون، سورة النصر، سورة الاخلاص، سورة الفلق ۽ سورة الناس هر سورة جي شروعات ۾ بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ هڪ ڀيرو پڙهي ۽ ان کان پوءِ اللهم اغفرلي وللمؤمنين وللمؤمنات والمسلمين والمسلمات ست ڀيرا پڙهي ۽ اهو وظيفو، صبح ۾ سانجهي ءَ نماز کان پوءِ معمول بنائي. (خزانة المعرفت ۴۳۶)

گم ٿيل شيءِ لاءِ

سيد غلام شاه ساڪن ڪڇ کان نقل آهي ته هڪڙي ڏينهن حضرت پيرسائين تجرڏٽي قدس سرہٗ جن فرمايو ته جنهن جي ڪا شيءِ وڃائجي وڃي ۽ ڪنهن به طرح هٿ نه اچي ته هي تعويذ لکي، پنهنجي گهر ۾ مٽي ۾ ٻڌي ڇڏي، ان شاءَالله مراد حاصل ڪندو ۽ وڃايل شي هٿ ايندي.

۶	۷	۲
۱	۵	۹
۸	۳	۴

اجب يا جبرئيل ويا دردائيل ويارفتمائيل يا تنڪفيل بحق يا بدوح

(خزانة المعرفت ۴۲۶)

حضرت پيرسائين تجر ڏٽي قدس سرہٗ جن فرمايو ته ڪنهن شخص جو ٻانهو يا گهوڙو پچي وڃي ته اعينوني يا عبادالله (رجال الغيب منهنجي مدد ڪريو) ايڪنااليهہ ڀيرا پڙهي ته ان جي برڪت سان پچي ويل واپس هٿ ايندو.

(خزانة المعرفت ۴۲۵)

جن ڇڏائڻ لاءِ

بچي فقير کان نقل آهي ته هڪ ڏينهن ڪنهن مريدياڻي کي جنّ جو اثر ٿيو، انهيءَ کي حضرت پيرسائين تجرڏٺي قدس سرہ جن وٽ وني آيا، حضرت جن ٿي پيرا فرمايو، اي جنّ! هن عورت کي ڇڏ پر جنّ نه ويو، پوءِ پاڻ ڪاغذ تي ڪجھ لکي ٻانهي کي ڏنو، فرمايائون ته هن حرف جي مٿان قلم تراش (چاقو) جي چوٽي رکي زور ڏي، زور ڏيڻ شرط جنّ ڇڏي ويو، انهيءَ عورت ڪلمو پڙهيو. پوءِ خليفي غوث محمد کان معلوم ٿيو ته اهو لفظ 'الله' هو.

ٻانهي سان اظهار ڪري اجازت ڏني هئائون. جيڪڏهن ٻن لامن جي وچ ۾ قلم تراش رکي زور ڏجي ته به انهيءَ وقت جنّ ڇڏي ويندو. لام جي سفيدي (خالي) جاءِ تي قلم تراش رکي زور ڏجي ته جنّ صفا ڇڏي ويندو. جيڪڏهن 'ه' جي گولائي وچ ۾ قلم تراش رکي زور ڏيندو ته جن صفا مري ويندو.

(خزانة المعرفت ۴۲۶)

ڏندن جي سور لاءِ

غلام محمد فقير درودگر کان نقل آهي ته هڪ وقت حضرت پيرسائين تجرڏٺي قدس سرہ جن فرمايو ته جنهن کي ڏندن جو سور هجي، ان کي گهرجي ته ٧ پيرا سورة الاخلاص پڙهي، حضرت اويس قرني رضي الله عنه جي روح پر فتوح کي بخشي ۽ ٻه رڪعت نفل به ان جي نيت ادا ڪري ۽ ان کي هميشه جي واسطي ورد ڪري ته الله تعالىٰ ڪيس ڏندن جي سور کان مڪمل آزاد فرمائيندو. ڪڏهن به ڪيس ڏندن جو سور نه پوندو.

(خزانة المعرفت ۴۲۷)

حضرت پير سائين ڪوٽ ڏٽي قدس سرہ

جن جا ڏسيل وظيفا

هر مقصد لاءِ

حضرت پير سائين ڪوٽ ڏٽي قدس سرہ جن فرمايو ته ڪنهن به مقصد لاءِ فجر جي نماز ڪان پوءِ ٥ پيرا سورة يٰس (اول ، آخر درود شريف) ڪنهن سان ڳالهائڻ بغير پڙهي دعا گهري، پهرين دعا ۾ ان جو ثواب حضور سيدنا غوث اعظم جيلاني رضي الله عنه کي بخشي، ٻئي دعا پنهنجي مقصد ۽ ٽي دعا پنهنجي مرشد (۽ استاد) لاءِ گهري.

حضرت پير سائين سورهيه بادشاه قدس سره

جن جا ٻڌايل وظيفا

مجلس جو ڪفارو

حضرت پير سائين سورهيه بادشاه قدس سره پنهنجي ڪتاب"تنبيه الفقراءِ" ۾ لکيو آهي تہ ڪنهن بہ مجلس مان اٿڻ وقت هي تسبيح پڙهڻ سان ان محفل ۾ ڪائنس جيڪا ڳالهائڻ ۾ خطا ٿي هوندي يا غلطي ٿي هوندي سا معاف ٿي ويندي.
(تنبيه الفقراءِ ١٠٧)

سُبۡحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمۡدِكَ وَاَشۡهَدُ اَنۡ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا اَنۡتَ اَسۡتَغۡفِرُكَ وَاَتُوۡبُ اِلَيۡهِ
(جامع الترمذي ٢/١٨١ (عن ابي هريره رضي الله عنه) سنن ابي داؤد ٢/٣٢٤ (عن عبدالله بن عمرو))

وبائن کان امن

جيڪڏهن ڪو شخص هيٺيان اکر لکي پنهنجي گهر جي ڪنهن ديوار تي ٽنگي ڇڏيندو تہ اهو گهر وبائن کان امن ۾ هوندو.

لِيْ خَمْسَةٌ اُطْفِيْ بِهَا حَرَّ الْوَبَآءِ الْحَاطِمَه

اَلْمُصْطَفٰى وَالْمُرْتَضٰى وَابْنَاهُمَا وَالْفَاطِمَه

بيمارين ۽ پريشانين کان نجات

الله ڪافي محمد شافي الله الصمد سبحان الله يا فتاح لآالٰہ الا انت سبحٰنک اني ڪنت من الظالمين يا عزيز ياحفيظ يارحمٰن حسبنا الله نعم الوڪيل نعم المولٰي ونعم النصير بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ، آيت الڪرسي، صلوٰة قدسي، صلوٰة تنجينا ۽ استغفار جو ڪثرت سان ورد. (تنبيه الفقراءِ)

حضرت پير سائين سيد شاه مردان شاه
ڇٽ ڌڻي قدس سرہ جن جا ڏسيل وظيفا
پاڻ ڪريمن ﷺ جي زيارت لاءِ

پاڻ ڪريمن ﷺ جي زيارت جي حصول لاءِ هن کان بهتر ڪو وظيفو ڪونهي، اڪي تعداد ۾، جيترو ٿي سگهي، عشاء جي نماز کان پوءِ مدينہ طيبہ ڏانهن منهن ڪري حضور انور ﷺ جن ڏانهن دل متوجهہ ڪري هٿ ٻڌي پڙهجي.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا اَمَرْتَنَا اَنْ نُّصَلِّيَ عَلَيْهِ ؕ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا هُوَ اَهْلُهٗ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى لَهٗ ۞ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى رُوْحِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِي الْاَرْوَاحِ ۞ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى جَسَدِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِي الْاَجْسَادِ ؕ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى قَبْرِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُوْرِ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا وَ مَوْلٰنَا مُحَمَّدٍ ؕ

ورد ٻيون

حضور ﷺ جو تصور ۽ حضور ﷺ جي عزت، محبت ۽ متابعت جو خيال ڪري زبان ۽ قلب سان.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِ نِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَ اٰلِهٖ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ عَدَدَ كُلِّ مَعْلُوْمٍ لَّكَ دَائِمًا اَبَدًا

ڏهه (١٠) ڀيرا هر وقت نماز ۽ پنجاهه (٥٠) ڀيرا جمعي جي رات سمهڻ وقت حضور ﷺ جو نالو مبارڪ خيال ۾، ڪعبہ رو سمهڻ گهرجي.

جامعہ راشديہ ۽ ان جي برانچن

جي استادن ۽ شاگردن لاءِ

حضرت پير سائين سيد شاه مردان شاه ’ثاني‘ قدس سرہ روايت موجب ستاويهہ رجب واري موقعي تي جامعہ راشديہ ۽ ان جي برانچن جي امير جي حيثيت سان جامعہ جي فارغ التحصيل عالمن ۽ حافظن کي خصوصي خطاب کندي آخر ۾ هي وظيفو ڏيڻ جي عنايت ڪيائون، خوش نصيبي ١٩٩٦ جي انهن سعادت مندن ۾ هي فقير بہ شامل هو.

پاڻ فرمايائون تہ توهان جي تحفظ، عزت ۽ آبرو لاءِ هي بہ ٽي وظيفا جيڪي ڪنهن ڪنهن وقت مان بہ پڙهندو آهيان، مفتي محمد رحيم صاحب کي ڏسيان ٿو، توهان صاحبن کي ملندا، سي استعمال ڪندا، تلاوت ڪندا، انهن وظيفن جي پنهنجي مدرسي ۽ ان جي برانچن ۾ جيڪي عالم پڙهائين ٿا ۽ جيڪي تعليم پڙهن ٿا سڀني لاءِ منهنجي طرفان اجازت آهي مر سڀني کي اها اجازت ڏيان ٿو، جيڪا نسبت جي لحاظ کان هوندي آهي، هي اجازت صرف جامعہ راشديہ ۽ ان جي برانچن جي مدرسن، عالمن ۽ طالبن لاءِ آهي، توهان پنهنجي طرفان سخاوت ڪري نااهلن کي اجازت نہ ڏيندا، جو نااهل کي هٿيار ڏيڻ پاڻ کي تڪليف ۾ وجهڻو آهي، ڇاڪاڻ تہ نااهل ماڻهو ان کي غلط جاءِ تي استعمال ڪندو، جنهن جي ذميواري اوهان تي هوندي، لهٰذا نااهل کي هٿيار نہ ڏيو.

وظيفو

هر روز عشاءِ جي نماز جي فرض ۽ وتر جي وچ ۾ الحمد شريف، درود شريف ۽ هڪ سؤ پيرا قل هو الله شريف (اول آخر صلوٰة شريف) ان کان بعد:

ذٰلِكَ فَضۡلُ اللّٰهِ يُؤۡتِيۡهِ مَنۡ يَّشَآءُ ؕ وَ اللّٰهُ ذُو الۡفَضۡلِ الۡعَظِيۡمِ

پڙهي، پوءِ بہ رڪعتون نفل پڙهي، هر رڪعت ۾ ٽي پيرا قل هو الله شريف پڙهي، انهيءَ سموري عمل جو نياز حضور ﷺ جن جي دربار ۾ پيش ڪري، سلسلي سنوسي، نقشبندي ۽ قادري مشائخ کي انهيءَ جو ثواب پيش ڪري، انهيءَ جي طفيل هر جائز مقصد پورو ٿيڻ لاءِ دعا گهري.

(عالمن ۽ حافظن کي خطاب ٢٧ رجب ١٤١٤هہ ١٠ ڊسمبر ١٩٩٦ع)

هر ڪم لاءِ مفيد

سورة الفاتحة ۴۱ ڀيرا، اول آخر ۱۱ ڀيرا درود شريف سان ورد ڪجي، هر ڪم لاءِ مفيد آهي

مشڪلاتن ۽ پريشانين جو حل

حضرت پيرسائين سيد شاهه مردان شاهه ثاني ’ڇٽ ڌڻي‘ قدس الله جن فرمايو آهي ته جيڪو ماڻهو هيءَ آيت روزانو ۱۰۰ ڀيرا پڙهندو (اول آخر درود شريف) ته رب پاڪ، پياري حبيب ﷺ جي صدقي رحم ڪندو ۽ مشڪلاتون دور ٿينديون.

آيت الڪرسي جو عمل

رات جو عشاءَ جي نماز کان پوءِ استخاري وارو درود شريف اول آخر يارنهن يارنهن ڀيرا ۽ وچ ۾ پنجاهه (۵۰) ڀيرا آية الڪرسي پڙهجي ۽ هر نماز کان پوءِ ست ست (۷) ڀيرا ۽ جمعي جي وچين نماز بعد سترهن (۱۷) ڀيرا، چاليهن (۴۰) ڏينهن بعد زڪواة پوري ٿيندي، پوءِ هر ڪم لاءِ مؤثر آهي، خصوصا حفاظت اعداءِ ظاهري باطني ۽ وسوسن دفع ڪرڻ لاءِ مجرب.

هر جائز ڪم لاءِ

بسم الله الرحمٰن الرحيم

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ ۭ قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيْمٌ ۝ قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۭ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُ ۝ (يٰس:۷۸،۷۹)

ايڪتاليهه (۴۱) ڀيرا، ٽي (۳) راتيون، اربع، خميس ۽ جمعي جي راتين ۾ ست لوها ڪوڪا، ست داڻا ڪارا مرچ، ست داڻا لوڻ هٿ ۾ جهلي انهن تي دم ڪري ڪوئلن جي باهه ۾ وجهجي پڙهڻ وقت تصور رکڻو آهي، شروع ڪرڻ کان اڳ مقصد لاءِ دعا گهربي ۽ آخر ۾ به صلواة شريف اول آخر لازمي آهي. اڪسير آهي، متعدد بار آزموده.

ختم قادريہ

خليفي ميان لقمان رحمة الله عليه، حضرت پيرسائين تجرڏني قدس الله جن ڪان قادري ختم جو طريقو پڇيو (جيڪو پاڻ پڙهندا هئا) ته پاڻ فرمايائون ته لکي ڏيان. صاحبزادي ميان جمال شاهه عرض ڪيو ته قبلا! مون وٽ ختم شريف جو طريقو لکيل آهي، پوءِ صاحبزادي مون کي لکي ڏنو، سندن نظرِ ثاني واسطي پيش ڪيم ته پاڻ ملاحظ فرمائي، مون کي اجازت ڏنائون.

طريقو

پهريائين صلوٰة شريف اللهم صل علي سيدنا محمد وعلي آل سيدنا محمد وبارک وسلم ١١١ ڀيرا، ٽيون ڪلمو سبحان الله والحمدلله ١١١ ڀيرا، پوءِ المدد يا شيخ عبدالقادر جيلاني شيئالله ١١١ ڀيرا، سورة يٰس هڪ ڀيرو، سورة الم نشرح ١٤١ ڀيرا، ان ڪان پوءِ هٿ کڻي اڳ ۾ سورة الحمد شريف ۽ سورة الاخلاص پڙهي ان جو ثواب حضرت سيد عالم صلي الله عليه وسلم ۽ صحابہ ڪرام جن جي ارواح مبارڪن ۽ ان ڪان پوءِ حضرت فرد الاسباب قطب الاقطاب شيخ عبدالقادر جيلاني رضي الله عنه ۽ پنهنجي طريقي جي مرشد کي هديو ڪري.

(خزانة المعرفت ٤٣٠)

ختم خواجگان (نقشبنديہ)

چام فقير کان نقل آهي تہ حضرت پيرسائين روضي ڌڻي قدس سرہ جي زماني ۾ سندن امر سان ميان قابل شاہ سان گڏجي ختم خواجگان جي سلسلي ۾ مشغول هوس، جڏهن ميان قابل شاہ وصال ڪري ويو تہ ختم مبارڪ جو شغل ڪجھ ڏينهن رڪجي ويو، وري ڪجھ ڏينهن کان پوءِ حضرت پيرسائين تجر ڌڻي قدس سرہ ختم شريف جي شغل جو هن طريقي سان امر فرمايو.

طريقو

پهريائين هٿ کڻي هڪ ڀيرو سورة الفاتحة پڙهي (دعا گهري) انهيءَ کان پوءِ ٧ ڀيرا سوره الحمد شريف، ١٠٠ ڀيرا صلوٰة شريف اللهم صل عليٰ سيدنا محمد وعليٰ آل سيدنا محمد وبارک وسلم، ٧٩ ڀيرا سوره الم نشرح، ١٠٠٠ ڀيرا سوره الاخلاص وري ١٠٠ ڀيرا صلوٰة شريف، ٧ ڀيرا الحمد شريف انهيءَ کان پوءِ هٿ کڻي ٽي ڀيرا دعا گهري، سورة الحمد سان گڏي، ختم شريف جو ثواب حضرت نبي ڪريم صلي الله عليہ وسلم جي رُوح پرفتوح، صحابہ ڪرام ۽ سلسلي نقشبندي جي خواجگان حضرات کي بخشي.

(خزانة المعرفت ٤٣١)

شجرا شریف

سلسلہ نسب شریف

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

الحمدللہ رب العالمین..

اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ حَضْرَۃِ سَیِّدِ الْکَوْنَیْنِ رَسُوْلِ الثَّقَلَیْنِ مَحْبُوْبِ رَبِّ الْعَالَمِیْنِ اِمَامِ الْاَنْبِیَاءِ وَالْمُرْسَلِیْنَ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ سَیِّدِنَا مُحَمَّدِنِ الْمُصْطَفٰی صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ تَسْلِیْماً

اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ سَیِّدَۃِ نِسَآءِ الْعَالَمِیْنَ فَاطِمَۃِ الزَّھْرٰی رَضِیَ اللہُ عَنْھَا

اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ سَیِّدِ الشُّھَدَاءِ الْاِمَامِ الْحُسَیْنِ رَضِیَ اللہُ عَنْہُ

اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ الْاِمَامِ زَیْنِ الْعَابِدِیْنِ رَضِیَ اللہُ عَنْہُ

اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ الْاِمَامِ مُحَمَّدِ بَاقِرِ رَضِیَ اللہُ عَنْہُ

اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ الْاِمَامِ جَعْفَرِ الصَّادِقِ رَضِیَ اللہُ عَنْہُ

اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ الْاِمَامِ مُوْسٰی کَاظِمِ رَضِیَ اللہُ عَنْہُ

اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ الْاِمَامِ عَلِی رَضَا رَضِیَ اللہُ عَنْہُ

اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ السَّیِّدِ حسین الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِرَّہٗ

اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ السید عبداللہ الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِرَّہٗ

اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ السید ھارون الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِرَّہٗ

اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ السید حمزہ الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِرَّہٗ

اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ السید عمر الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِرَّہٗ

اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ السید اسداللہ الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِرَّہٗ

اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ السید زید الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید عباس الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِـرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید علی المکی الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید چهکن الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِـرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید حسین الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِـرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید محمد الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِـرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید محمود الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِـرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید بهاء الدین الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید شهاب الدین الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید فضل اللہ الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید عباس الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِـرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید ناصر الدین الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِـرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید میر علی الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِـرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید بولن الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِـرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید سنجر الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِـرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید کتن (کتنؒ) الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِـرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید محمد عثمان الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِـرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید شکر اللہ الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِـرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید فتح محمد الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِـرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ السید محمد امام الشاہ قَدَّسَ اللہُ تَعَالٰی سِـرَّہٗ

اِلٰـهِیْ بِحُـرْمَةِ شیخ المشائخ سراج الواصلین فخر العاشقین

محب النبی علیه افضل الصلوات والتسلیمات حضرۃ الشیخ

سید محمد بقا شهید حسینی قَدَّسَ اللهُ تَعَالیٰ سِرَّہٗ
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شیخ المشائخ شمع الاولیاءِ محی السنة النبویه
ماحی آثار البدعة بدرقه السالکین موصل الطالبین الیٰ
مطالبه حضرة الشیخ السید محمد راشد
روضی دنی قدس الله تعالیٰ سره
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ
الشَّیْخِ حضرت سید صبغت الله شاه تجردنی قدس سره
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ الشَّیْخِ
سراج السالکین قدوة الطالبین السید علی گوهر الشاه
اول محافی دنی قَدَّسَ اللهُ تَعَالیٰ سِرَّہٗ
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ الشَّیْخِ
امام العاشقین محب المسکین السید حزب الله الشاه
تخت دنی قَدَّسَ اللهُ تَعَالیٰ سِرَّہٗ
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ الشَّیْخِ
قدوة االسٰلکین سراج العارفین السید علی گوهر الشاه
محافی دنی قَدَّسَ اللهُ تَعَالیٰ سِرَّہٗ
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ الشَّیْخِ شمس العلماءِ
السید شاه مردان شاه کوت دنی قدس سره
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ الشَّیْخِ امام
المجاهدین السید صبغت الله شاه پگ دنی قدس الله سره
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ الشَّیْخِ

محب الفقراءِ والمساکین السیدشاه مردان
الثانی قَدَّسَ اللهُ تَعَالٰی سِرَّہٗ
اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ حَضْرَۃِ الشَّیْخِ امام الاحرار
السید صبغت الله شاه ثالث دامت برکاته العالیه

سلسلہ قادریہ

بسم الله الرحمٰن الرحیم

الحمدلله رب العالمین..

اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ حَضْرَۃِ سَیِّدِ الْکَوْنَیْنِ رَسُوْلِ الثَّقَلَیْنِ مَحْبُوْبِ
رَبِّ الْعَالَمِیْنِ اِمَامِ الْاَنْبِیَاءِ وَالْمُرْسَلِیْنَ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ
سَیِّدِنَا مُحَمَّدِنِ الْمُصْطَفٰی صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ تَسْلِیْماً
اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ یعسوب الموحدین شمس المشارق والمغارب
امیر المومنین سیدنا علی بن ابی طالب رضی الله عنه
اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ شیخ المحققین قدوۃ العلماءِ الربانیین
الشیخ حسن البصری رضی الله عنه
اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ شَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَۃِ الشَّیْخِ
حبیب العجمی قَدَّسَ الله تَعَالٰی سِرَّہٗ
اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ شَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَۃِ الشَّیْخِ
داؤد الطائی قَدَّسَ اللهُ تَعَالٰی سِرَّہٗ
اِلٰھِیْ بِحُرْمَۃِ شَیْخِ الْمَشَائِخ سید الطائفه حَضْرَۃِ
الشَّیْخِ معروف الکرخی قَدَّسَ اللهُ تَعَالٰی سِرَّہٗ

اِلٰـــهِیْ بِحُـــــرْمَۃِ شَیْـــخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَۃِ الشَّیْـــخِ
ابی الحسن السری السقطی قَـــدَّسَ اللّٰہُ تَـــعَالٰی سِـــرَّ ہٗ
اِلٰـــهِیْ بِحُـــــرْمَۃِ شَیْـــخِ الْمَشَـــائِخ سید الطائفہ حَـضْرَۃِ
الشَّیْـخِ جنید البغدادی قَـدَّسَ اللّٰہُ تَـعَالٰی سِـــرَّہٗ
اِلٰـــهِیْ بِحُـــــرْمَۃِ شَیْـــخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَۃِ الشَّیْـــخِ
ابوبـــکر الشبــــلی قَـــدَّسَ اللّٰہُ تَـــعَالٰی سِــــــرَّہٗ
اِلٰـــهِیْ بِحُـــــرْمَۃِ شَیْـــخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَۃِ الشَّیْـــخِ
ابی الفضل عبدالواحد التمیمی قَـدَّسَ اللّٰہُ تَـعَالٰی سِـرَّہٗ
اِلٰـــهِیْ بِحُـــــرْمَۃِ شَیْـــخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَۃِ الشَّیْـــخِ
ابوالفـــرح الطـــرطوسی قَـــدَّسَ اللّٰہُ تَـعَالٰی سِـرَّہٗ
اِلٰـــهِیْ بِحُـــــرْمَۃِ شَیْـــخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَۃِ الشَّیْـــخِ
ابی الحسن علی بن محمد یوسف القرشی قَـدَّسَ اللّٰہُ تَعَالٰی سِـرَّہٗ
اِلٰـــهِیْ بِحُـــــرْمَۃِ شَیْـــخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَۃِ الشَّیْـــخِ
ابی سعید المبارک المخـــزومی قَـدَّسَ اللّٰہُ تَـــعَالٰی سِـرَّہٗ
اِلٰـــهِیْ بِحُـرْمَۃِ شَیْـخِ الْمَشَائِخ حَضْرَۃِ الشَّیْخِ محبوب حقانی
قطب صمدانی سید عبدالقادر الجیلانی قَدَّسَ اللّٰہُ تَعَالٰی سِرَّہٗ
اِلٰـــهِیْ بِحُـــــرْمَۃِ شَیْـــخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَۃِ الشَّیْـــخِ
سیـــد عبدالـــوهاب قَـــدَّسَ اللّٰہُ تَـــعَالٰی سِـــــرَّہٗ
اِلٰـــهِیْ بِحُـــــرْمَۃِ شَیْـــخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَۃِ الشَّیْـــخِ
سیــــد صـــوفی قَـــدَّسَ اللّٰہُ تَـــعَالٰی سِـــــرَّہٗ
اِلٰـــهِیْ بِحُـــرْمَۃِ شَیْـــخِ الْمَـــشَـــائِخ حَـضْرَۃِ

الشَّیــُـخِ احـمــد قَـــدَّسَ اللهُ تَـــعَالیٰ سِـــــرَّہٗ
اِلٰــهِیْ بِحُـــرْمَةِ شَیــُـخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَةِ الشَّیــُـخِ
سیـــد مسعـــود قَـــدَّسَ اللهُ تَـــعَالیٰ سِـــــرَّہٗ
اِلٰــهِیْ بِحُـــرْمَةِ شَیــُـخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَةِ الشَّیــُـخِ
سیـــد عـــلی قَـــدَّسَ اللهُ تَـــعَالیٰ سِـــــرَّہٗ
اِلٰــهِیْ بِحُـــرْمَةِ شَیــُـخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَةِ الشَّیــُـخِ
شـــاہ میـــــر قَـــدَّسَ اللهُ تَـــعَالیٰ سِـــــرَّہٗ
اِلٰــهِیْ بِحُـــرْمَةِ شَیــُـخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَةِ الشَّیــُـخِ
شمس الدیــن مـحـمـد قَـــدَّسَ اللهُ تَـــعَالیٰ سِـــــرَّہٗ
اِلٰــهِیْ بِحُـــرْمَةِ شَیــُـخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَةِ الشَّیــُـخِ
مـــحـمـــد غـــوث قَـــدَّسَ اللهُ تَـــعَالیٰ سِـــــرَّہٗ
اِلٰــهِیْ بِحُـــرْمَةِ شَیــُـخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَةِ الشَّیــُـخِ
السیـــد عبدالقـــادر قَـــدَّسَ اللهُ تَـــعَالیٰ سِـــــرَّہٗ
اِلٰــهِیْ بِحُـــرْمَةِ شَیــُـخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَةِ الشَّیــُـخِ
عبـــدالـــرزاق قَـــدَّسَ اللهُ تَـــعَالیٰ سِـــــرَّہٗ
اِلٰــهِیْ بِحُـــرْمَةِ شَیــُـخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَةِ الشَّیــُـخِ
سیـــد حامـــد قَـــدَّسَ اللهُ تَـــعَالیٰ سِـــــرَّہٗ
اِلٰــهِیْ بِحُـــرْمَةِ شَیــُـخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَةِ الشَّیــُـخِ
عبدالقـــادر قَـــدَّسَ اللهُ تَـــعَالیٰ سِـــــرَّہٗ
اِلٰــهِیْ بِحُـــرْمَةِ شَیــُـخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَةِ الشَّیــُـخِ
شمس الدین مـــحمد قَـــدَّسَ اللهُ تَـــعَالیٰ سِـــــرَّہٗ

اِلٰــــهِیْ بِحُــــــرْمَةِ شَیْــــخِ الْمَشَــــائِخْ حَــضْرَةِ الشَّیْــــخِ

سیـــــد عبـــدالقادر قَـــــدَّسَ اللهُ تَـــــعَالیٰ سِـــــرَّهٗ

اِلٰــــهِیْ بِحُــــــرْمَةِ شَیْــــخِ الْمَشَــــائِخْ حَــضْرَةِ الشَّیْــــخِ

شمس الدین محمد قَــدَّسَ اللهُ تَــعَالیٰ سِـــرَّهٗ

اِلٰــــهِیْ بِحُــــــرْمَةِ شَیْــــخِ الْمَشَــــائِخْ حَــضْرَةِ الشَّیْــــخِ

حامد شاہ گنج بخش قَـــدَّسَ اللهُ تَــعَالیٰ سِـــرَّهٗ

اِلٰــــهِیْ بِحُــــــرْمَةِ شَیْــــخِ الْمَشَــــائِخْ حَــضْرَةِ الشَّیْــــخِ

دین مـحمد قَـــدَّسَ اللهُ تَــعَالیٰ سِـــرَّهٗ

اِلٰــــهِیْ بِحُــــــرْمَةِ شَیْــــخِ الْمَشَــــائِخْ حَــضْرَةِ الشَّیْــــخِ

سیـــد صـــالح شاہ قَـــدَّسَ اللهُ تَــــعَالیٰ سِـــــرَّهٗ

اِلٰــــهِیْ بِحُــــــرْمَةِ شَیْــــخِ الْمَشَــــائِخْ فرد الحقیقة

حَــضْرَةِ الشَّیْــخِ سید عبدالقادر حسینی قَدَّسَ اللهُ تَعَالیٰ سِرَّهٗ

اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شیخ المشائخ سراج الواصلین فخر العاشقین محب

النبی علیه افضل الصلوات والتسلیمات حضرة الشیخ

سید محمد بقا شهید حسینی قَـدَّسَ اللهُ تَـعَالیٰ سِـرَّهٗ

اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شیخ المشائخ شمع الاولیاءِ محی السنة النبویه ماحی

آثار البدعة بدرقه السالکین موصل الطالبین الیٰ مطالبه

حضرة الشیخ السید محمد راشد روضی دنی قدس الله تعالیٰ سره

اِلٰــــهِیْ بِحُــــــرْمَةِ شَیْــــخِ الْمَشَــــائِخْ حَــضْرَةِ الشَّیْــــخِ

حضرت سید صبغت الله شاه تجردهنی قدس سره

اِلٰــــهِیْ بِحُــــــرْمَةِ شَیْــــخِ الْمَشَــــائِخْ حَــضْرَةِ الشَّیْــــخِ

سراج السالکین قدوۃ الطالبین السید علی گوہر الشاہ
اول محافی دنی قَــدَّسَ اللہُ تَــعَالیٰ سِــــرَّہٗ
اِلٰہِیْ بِحُرْمَۃِشَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَۃِ الشَّیخِ امام العاشقین محب
المسٰکین السید حزب اللہ الشاہ تخت دنی قَدَّسَ اللہُ تَعَالیٰ سِرَّہٗ
اِلٰہِیْ بِحُرْمَۃِ شَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَۃِ الشَّیْخِ قدوۃ االسٰلکین سراج
العارفین السید علی گوہر الشاہ محافی دنی قَدَّسَ اللہُ تَعَالیٰ سِرَّہٗ
اِلٰـہِیْ بِحُرْمَۃِ شَیْـخِ الْمَشَـائِخ حَضْرَۃِ الشیْخِ شمس العلماءِ
السید شاہ مردان شاہ کوت دنی قدس سرہ
اِلٰـہِیْ بِحُرْمَۃِ شَیْـخِ الْمَشَـائِخ حَـضْرَۃِ الشَّیــخِ امام
المجاہدین السید صبغت اللہ شاہ پگ دنی قدس اللہ سرہ
اِلٰـہِیْ بِحُرْمَۃِ شَیْـخِ الْمَشَـائِخ حَـضْرَۃِ الشَّیــخِ محب الفقراءِ
والمساکین السیدشاہ مردان الثانی قَـدَّسَ اللہُ تَــعَالیٰ سِــرَّہٗ
اِلٰـــہِیْ بِحُــــرْمَۃِ حَـضْرَۃِ الشَّیـــــخِ امام الاحرار السید
صبغت اللہ شاہ ثالث دامت برکاتہ العالیہ

سلسلہ نقشبندیہ

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

الحمدللہ رب العالمین..

اِلٰهِیْ بِحُـرْمَةِ حَضْرَةِ سَیِّدِ الْكَوْنَیْنِ رَسُوْلِ الثَّقَلَیْنِ مَحْبُوْبِ رَبِّ الْعَالَمِیْنِ اِمَامِ الْاَنْبِیَاءِ وَالْمُرْسَلِیْنَ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ سَیِّدِنَا مُحَمَّدِنِ الْمُصْطَفٰی صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ تَسْلِیْماً

اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ امام الاصدقین و امیرالمومنین سیدنا ابوبکر ن الصدیق رضی اللہ عنہ

اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ سیدنا سلمان الفارسی رضی اللہ عنہ

اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ قاسم بن محمد بن ابوبکر الصدیق رضی اللہ عنہ

اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ حَضْرَةِ الامام جعفر الصادق رضی اللہ عنہ

اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَةِ الشَّیْخِ بایزید بسطامی قَدَّسَ اللهُ تَعَالٰی سِرَّهٗ

اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَةِ الشَّیْخِ ابی الحسن الخرقانی قَدَّسَ اللهُ تَعَالٰی سِرَّهٗ

اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَةِ الشَّیْخِ ابی علی فارمدی قَدَّسَ اللهُ تَعَالٰی سِرَّهٗ

اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَةِ الشَّیْخِ ابی یوسف الهمدانی قَدَّسَ اللهُ تَعَالٰی سِرَّهٗ

اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَةِ الشَّیْخِ عبدالخالق العجدوانی قَدَّسَ اللهُ تَعَالٰی سِرَّهٗ

اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَةِ الشَّیْخِ

عارف الريوكرى قَدَّسَ اللّٰهُ تَعَالٰى سِرَّهٗ
اِلٰهِىْ بِحُرْمَةِ شَيْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ الشَّيْخِ
محمود الخير الفغنوى قَدَّسَ اللّٰهُ تَعَالٰى سِرَّهٗ
اِلٰهِىْ بِحُرْمَةِ شَيْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ الشَّيْخِ
على الراميتنى قَدَّسَ اللّٰهُ تَعَالٰى سِرَّهٗ
اِلٰهِىْ بِحُرْمَةِ شَيْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ الشَّيْخِ
محمد بابا السماسى قَدَّسَ اللّٰهُ تَعَالٰى سِرَّهٗ
اِلٰهِىْ بِحُرْمَةِ شَيْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ الشَّيْخِ
السيد امير كلال قَدَّسَ اللّٰهُ تَعَالٰى سِرَّهٗ
اِلٰهِىْ بِحُرْمَةِ شَيْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ الشَّيْخِ
بهاء الحق والدين المشتهر بالنقشبند قَدَّسَ اللّٰهُ تَعَالٰى سِرَّهٗ
اِلٰهِىْ بِحُرْمَةِ شَيْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ
الشَّيْخِ يعقوب الچرخى قَدَّسَ اللّٰهُ تَعَالٰى سِرَّهٗ
اِلٰهِىْ بِحُرْمَةِ شَيْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ الشَّيْخِ
عبيدالله الاحرار قَدَّسَ اللّٰهُ تَعَالٰى سِرَّهٗ
اِلٰهِىْ بِحُرْمَةِ شَيْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ الشَّيْخِ
المخدوم محمد زاهد قَدَّسَ اللّٰهُ تَعَالٰى سِرَّهٗ
اِلٰهِىْ بِحُرْمَةِ شَيْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ الشَّيْخِ
درويش محمد قَدَّسَ اللّٰهُ تَعَالٰى سِرَّهٗ
اِلٰهِىْ بِحُرْمَةِ شَيْخِ الْمَشَائِخِ حَضْرَةِ الشَّيْخِ

خواجگی امکنگی قَدَّسَ اللهُ تَعَالیٰ سِرَّہٗ
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَةِ الشَّیْخِ
محمد باقی باللہ قَدَّسَ اللهُ تَعَالیٰ سِرَّہٗ
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَةِ الشَّیْخِ
احمد الفاروقی السرهندی مجدد الف ثانی قَدَّسَ اللهُ تَعَالیٰ سِرَّہٗ
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَةِ الشَّیْخِ
السید آدم البنوری قَدَّسَ اللهُ تَعَالیٰ سِرَّہٗ
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَةِ الشَّیْخِ
السعدی اللاهوری قَدَّسَ اللهُ تَعَالیٰ سِرَّہٗ
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَةِ الشَّیْخِ
الحاج ایوب قَدَّسَ اللهُ تَعَالیٰ سِرَّہٗ
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَةِ الشَّیْخِ
المخدوم جمال الله قَدَّسَ اللهُ تَعَالیٰ سِرَّہٗ
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخ زبدة الواصلین
ختم العاشقین المخدوم محمد اسماعیل قَدَّسَ اللهُ تَعَالیٰ سِرَّہٗ
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شیخ المشائخ سراج الواصلین فخر العاشقین محب
النبی علیه افضل الصلوات والتسلیمات حضرة الشیخ
سید محمد بقا شهید حسینی قَدَّسَ اللهُ تَعَالیٰ سِرَّہٗ
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شیخ المشائخ شمع الاولیاءِ محی السنة النبویه ماحی
آثار البدعة بدرقه السالکین موصل الطالبین الیٰ مطالبه
حضرة الشیخ السید محمد راشد روضی دنی قدس الله تعالیٰ سره

اِلٰـــهِیْ بِحُـــــرْمَةِ شَیـــخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَةِ الشَّیــــخِ
حضرت سید صبغت اللہ شاہ تجردنی قدس سرہ
اِلٰـــهِیْ بِحُـــــرْمَةِ شَیـــخِ الْمَشَـــائِخ حَـضْرَةِ الشَّیــــخِ
سراج السالکین قدوۃ الطالبین السید علی گوہر الشاہ
اول محافی دنی قَـــدَّسَ اللهُ تَــــعَالٰی سِــــرَّہٗ
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِشَیخِ الْمَشَائِخ حَضْرَةِ الشَّیخِ امام العاشقین محب
المسٰکین السید حزب اللہ الشاہ تخت دنی قَدَّسَ اللهُ تَعَالٰی سِرَّہٗ
اِلٰهِیْ بِحُرْمَةِ شَیْخِ الْمَشَائِخ حَضْرَةِ الشَّیْخِ قدوۃ االسٰلکین سراج
العارفین السید علی گوہر الشاہ محافی دنی قَدَّسَ اللهُ تَعَالٰی سِرَّہٗ
اِلٰـهِیْ بِحُرْمَةِ شَیـخِ الْمَشَـائِخ حَضْرَةِ الشیْخِ شمس العلماءِ
السید شاہ مردان شاہ کوت دنی قدس سرہ
اِلٰـهِیْ بِحُرْمَةِ شَیـخِ الْمَشَـائِخ حَـضْرَةِ الشَّیــخِ امام
المجاھدین السید صبغت اللہ شاہ پگ دنی قدس اللہ سرہ
اِلٰـهِیْ بِحُرْمَةِ شَیـخِ الْمَشَـائِخ حَـضْرَةِ الشَّیــخِ محب الفقراءِ
والمساکین السیدشاہ مردان الثانی قَـدَّسَ اللهُ تَـعَالٰی سِـرَّہٗ
اِلٰـــهِیْ بِحُـــــرْمَةِ حَـضْرَةِ الشَّیــــخِ امام الاحرار السید
صبغت اللہ شاہ ثالث دامت برکاتہ العالیہ

مناجات سلسله قادريه

از: استادي علامه مفتي عبدالرحيم سکندري

حمد لائق آ هميشه کبريا جي واسطي
ٿي سونهين ثنا محمد مصطفيٰ جي واسطي

بعد حمد ۽ نعت جي صلوٰة پڙهجي دم بدم
سيد الابرار احمد مجتبيٰ جي واسطي

سڀ صحابن، اهل بيتن جي مٿان سهسين سلام
صالحن ٻانهن، ولين اتقيا جي واسطي

ڪر عطا ارشاد سان پنهنجي محبت يا خدا
سيد الڪونين ختم الانبياءِ جي واسطي

تون نه ٿارين ڪير ٿاري تون ولهين جو واهرو
حل ڪرمشڪل منهنجي مشڪل ڪشاجي واسطي

پيار پيالو پرت جو حضرت حسن بصري طفيل
ڪر نظر منهنجي مٿانهون دل صفا جي واسطي

اهنج اوڪايون مديون ميٽ منهنجون يا خدا
حضرت حبيب عجمي صاحب حيا جي واسطي

سرفرازي سان سدائين سرخرو رک قادرا
خواجه داؤد طائي بي ريا جي واسطي

فضل فرمائي فڪر دنيا سندا سڀ دور ڪر
رحم ڪر معروف ڪرخي رهنما جي واسطي

معاف ڪر منهنجون خطائون عيب ڍڪ امداد ڪر
سري سقطي سيدي علم الهديٰ جي واسطي

ڪر نہ ڪڏهين قادرا محتاج ڪنهن جي در اڳيان
پِير بغدادي جنيد پارسا جي واسطي

نورسان پرپور ڪر سينو سندم معمور ڪر
شيخ شبلي بوبڪر بدرالدجيٰ جي واسطي

درد داور ڪر دفع رنج ڪيڍ ، ڪر راحت نصيب
شيخ يمني پيرڪامل ذوالعليٰ جي واسطي

ڪر عطا توحيد پنهنجي عبداحد جي طفيل
تنهن تميمي پير ڪامل دلربا جي واسطي

ذوق ذاتي ذڪر جو سائين سدائين ڪر عطا
بوالفرح طرطوس واري حق نما جي واسطي

ڪامل قريشي ڪارٽي جي عشق ۾ راحم رهاءِ
بوالحسن قريشي علي صاحب رضا جي واسطي

هر مهل همراه ٿي دشمن دفع ڪر يا خدا
خواجہ مخزومي مبارڪ مقتديٰ جي واسطي

غوث اعظم جي مهابي درد دک مولاءِ مٽاءِ
بي ڪسن جي پرجهلي باصفا جي واسطي

خاص خوشيون ۽ سڪون قلب ڏي ڏاتار تون
سيدي عبدالوهاب نورالهديٰ جي واسطي

صاف سينو ڪر سندم عرفان جو ارشاد ڪر
ڪر عطا ارشاد صوفي با صفا جي واسطي

ناھ ڪو سھڻو عمل، رحمت سندي ڪرڪا نظر
فضل ڪر احمد سخي صاحب سخا جي واسطي

داورا دارين جي سائين سعادت ڏيو گھران
خواجہ مسعود محبوب خدا جي واسطي

قبر ۾ سڪرات ۾ سائين ڪجان سيد سچو
مرشدي سيد علي ماہ لقا جي واسطي

خاتمو بالخير ٿئي، ايمان سان دنيا ڇڏيان
مير عالم شاہ سيد پيشوا جي واسطي

قادرا منھنجي قبر کي نور سان پرپور ڪر
شاہ شمس الدين محمد مقتديٰ جي واسطي

لحد منھنجي ڪر ڪشادي بندگي بزرگ طفيل
حضرت محمد غوث تاج الاولياءِ جي واسطي

سوڙ سختي سنج ۾ سولي ڪجان سائين سچا
ثاني عبدالقادر قدرت نما جي واسطي

آ اڳيان اَوکو اڙانگو سو سفر سَولو ٿئي
سيدي عبدالرزاق ڪھف الوريٰ جي واسطي

داور ديدار پنھنجي سان ڪجائين سرخرو

شاه حامد منتقي حامد خدا جي واسطي

حوض کوثرميرمرسل جي منجهان پرکشش پيار
شاه ثالث عبدِقادر باوفا جي واسطي

عفو کر عصيان منهنجا يا ارحم الراحمين
شاه شمس الدين ثاني ذوالحيا جي واسطي

ٻاجهه پنهنجي ساڻ ٻيڙو بحر مان باري بچاءِ
شاه رابع عبدِقادر دل صفا جي واسطي

دردمندن جون دعائون التجائون سڀ اگهاءِ
شاه شمس الدين امام الاصفياءِ جي واسطي

گنج خاني مان ڏئي ڀهراءِ ٻاڙي پانهجو
گنج بخش شاه حامد حق نما جي واسطي

راه کان بي راه هرگز کيم کر موليٰ مٺا
شاه شمس الدين رابع رهنما جي واسطي
آل ۽ اولاد کي سائين سدا صالح کجان
شاه صالح شهه سوار اوليا جي واسطي

شاه خامس جي طفيلي کول دل اسرار جا
عبد قادر آخرين شاه هديٰ جي واسطي

پيرسائين پٽ ڏٽي صدقي دعا منظور کر
ان شهيد حق مٺي محمد بقا جي واسطي

مرشدي روضي ڏٽي جي رشد جو ارشاد کر

پير محمد راشدِ راهِ هديٰ جي واسطي

رُشد وارو رنگ ريٽو صاف سهڻو کر عطا
صبغت الله شاه مقبولِ خدا جي واسطي

دين دنيا جا سڀئي دشمن دفع کر يا خدا
ان علي گوهر سخي عاشق خدا جي واسطي

دائما درگاه دلبر پير جي قائم کجان
پير حزب الله سائين اوليا جي واسطي

تا قيامت فيض جاري رک مٺي مرشد سندو
سيد علي گوهر سخي شهه اتقيا جي واسطي

شاهه مردان شاهه اول جي طفيلي يارحيم
عمل ۾ اخلاص ڏي پنهنجي رضا جي واسطي

منجهه طريقت تازگي ڏي نور ۽ عرفان جي
صبغت الله شاه سورهيه بي ريا جي واسطي

عرض عبدالر حيم جا مولا مڙئي مقبول کر
شاه مردان تاج ور بحر سخا جي واسطي

(هيءَ صداءِ سکندري سڻ تون سڀاجها سپرين
سيدي صبغت الله شاهه ثالث پيشوا جي واسطي)

انبيائن اوليائن جي محبت ۾ رهاءِ
سڀ صحابن اهل بيتن با صفا جي واسطي

رک سدا آباد امت مير مرسل ڄام جي

مؤمنو آمين چئو ڳڻجي دعا جي واسطي